

2164

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑ

ΤΗΣ ΕΝ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΙΝΑ
ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

Τύποις Α. Κορομηλά και Π. Πασπαλλή.

(Κατά την ὄδον Βούβοδω λριθ. 51.)

1860

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑ

ΤΗΣ ΕΝ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΙΝΑ

ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

Τύποις Α. Κορομηλά και Π. Πασπαλλή.

(Κατά την ὁδὸν Βούδοδα Ἀριθ. 51.)

1860.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑ

ΤΗΣ ΕΝ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΛΟ-
ΓΗΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙ-
ΣΚΟΠΟΥ ΣΙΝΑ

ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ.

(Σημειούσθω ότι αἱ ἐν τῷ φυλλαδίῳ τῆς ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ ἐκδόσεως κατακεχωρημέναι ἐπιστολαὶ τῶν
Σιναϊτῶν πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσο-
λύμων πρέπει νὰ φέρωσιν ἐπὶ κεφαλῆς τὸν τόπον τῆς
μεγάλης Μοναστηριακῆς σφραγίδος. Σημειούσθω προσ-
εἶτι ὅτι τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐκδόσει σελ. 20 καὶ 29 ἐγγραφα,
ἐπιγραφόμενα τὸ μὲν Ἀγωγή τῶν Σιναϊτῶν κλπ.
τὸ δὲ Ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύ-
μων πρὸς τοὺς Σιναίτας Πατέρας, δὲν ἀπαρτί-
ζουσι μέρος τοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου σχηματι-
σθέντος φακέλλου, καὶ εἶναι πάντῃ ἄγνωστα πρὸς τοὺς
Σιναίτας.)

Ἴσον ἐξαχθὲν ἐκ τοῦ Κώδικος τῆς ἐν
Ζουβανίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς.

Σήμερον 29 Μαρτίου 1859 συνελθοῦσα ἡ Ἱερὰ Σύναξις καὶ
δεχθεῖσα τὴν παραίτησιν τοῦ Πανοσ. Πρωτοσυγκέλλου Κ. Α-

γαθαγγέλου ἀπὸ τῆς θέσεως Ἐπιτρόπου τοῦ Δικαιάτου, καὶ
σκεφθεῖσα περὶ ἀποκαταστάσεως καταλλήλου ἀδελφοῦ, ἐξε-
λέξατο Δικαῖον τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην Κ. Μακάριον
Μαρτζινανίου. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐγένετο ἡ παροῦσα πρᾶξις.

Ἰπογρ. Ὁ Ἀρχιμ. Κύριλλος Φιστιτζίου. Ὁ Ἀρχιμ. Ἄνθιμος
Φορμωσάνος. Ὁ Ἀρχιμ. Κωνστάντιος. Ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἀγα-
θάγγελος. Ὁ Ἀρχιμ. Παρθένιος Ῥιμνιτζάνος. Ὁ Πρωτοσ. Κύ-
ριλλος. Ὁ Πρωτοσ. Στέφανος. Ἀγαθάγγελος Ἱερομόναχος. Νι-
κηφόρος Ἱεροδιάκονος. Πανάρετος Ἱεροδιάκονος. Ἡλίας Σκευο-
φύλαξ καὶ Οἰκονόμος. Καλλίνικος Μοναχός. Ἰωάσαφ Μοναχός.

ΕΠΙΣΤΗΜΑ ΕΠΤΡΑΦΑ

ΕΞΑΧΘΕΝΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΦΑΚΕΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τῶν Σιναϊτῶν πρὸς τὸν Μακαριώτατον
Πατριάρχην Ἱεροσολύμων.

Μακαριώτατε Δέσποτα.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἐπὶ Συνάξεως τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν
κα' Ἰανουαρίου τρισεβάστου ἡμῖν ἐπιστολῆς τῆς ἡμετέρας Μα-
καριότητος, ἡ ἡμετέρα Ἱερά Σύναξις διώρισε τοὺς τρεῖς συνα-
δελφούς μας ἐξάρχους, οἵτινες θέλουσι τῇ παρουσιάσει καὶ ἔτε-
ρον ἐπίσημον ἡμῶν γράμμα ἀφορῶν τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν.
Συγχρόνως ὅμως, Μακαριώτατε, ἅς μᾶς συγχωρηθῇ νὰ ἐκφρά-
σωμεν ἐνταῦθα τὴν βαθεῖαν ἡμῶν λύπην καὶ ἀπορίαν δι' ὅσα
μᾶς γράφετε ἀναφορικῶς εἰς τὴν ἐκλογὴν ἡμετέρου Ἀρχιεπι-
σκόπου.

Καὶ πρῶτον μὲν ἡ Μακαριότης Σας μᾶς πιστοποιεῖ ὅτι ἔ-
λαβε παρὰ τοῦ αἰοδίδιμου Πατριάρχου Κωνσταντίου ἐντολὴν ἀ-
φορῶσαν τὸν ἐν Μολδαυίᾳ Ἀρχιμανδρίτην Κύριλλον, καθ' ἣν
ἐμποδίζεται ἡ Πανοσιολογιότης του ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἀρ-
χιερωσύνης, καθ' ἧ, ὡς λέγει πρὸς τοὺς ἄλλοις, καὶ πρὸς τὴν
ιεράν ἡμῶν Σύναξιν ἔγραψεν ἔτι ζῶν ὁ αἰοδιδίμος περὶ τούτου.
Κατόπιν δέ, ἂν καὶ μᾶς διαβεβαιῇ ὅτι σέβεται τὰ προνόμια
τῆς σεπτῆς ἡμῶν Μονῆς, μᾶς συνιστᾷ τὸν Κύρ Γεράσιμον, τὸν
ὁποῖον προστίθησιν ὅτι καὶ ὁ αἰοδιδίμος εἶχεν ἐγκρίνει.

SISMANOGLIO
MEGARO

Μολονότι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα εἰσέτι περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου, καὶ ὅσα ἂν εἴπωμεν ἐπὶ τούτου δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν ἐλαχίστην βαρύτητα ἄνευ κοινῆς πάντων τῶν ἀδελφῶν συσκέψεως, δυνάμεθα ὁμῶς νὰ τὴν διαβεβαιώσωμεν εὐσυνειδήτως ὅτι οὐδέποτε ὁ Πατριάρχης Κωνσταντίας ἐξεφράσθη ἡμῖν, διὰ λόγου ἢ ἐγγράφως κατὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου, ἀπ' ἐναντίας ὑπεδείκνυεν αὐτὸν πάντοτε ὡς τύπον ἀφοσιώσεως καὶ ζήλου πρὸς τὴν I. Μονὴν καὶ ὑπογραμμὸν μοναδικῆς πολιτείας, ἐμμένων μέχρι ἐσχάτων εἰς τὰ ὑπὲρ τῆς Πανοσιολογιότητος τοῦ κατ' αἴτησιν τῆς ἀδελφότητος προαπορασιθέντα.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ Κυρ Γερασίμου, πᾶσα σύστασις τῆς Μακαριότητος Σας, καθὼς καὶ παντὸς ἄλλου, ἀποβαίνει περιττή, καθότι τὸ μοναστήριον γνωρίζει τὴν ἀξίαν καὶ τὰς ἐκδουλείσεις ἐκάστου ἀδελφοῦ· ταῦτα δὲ μόνα θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ἐκλογῆς.

Ταῦτα ἐκρίναμεν χρέος ἡμῶν νὰ γράψωμεν ἰδίως πρὸς τὴν Ἰμετέραν Μακαριότητα, ἐξαιτούμενοι δὲ τὰς θεοπειθεῖς καὶ σεβασμίας αὐτῆς εὐχὰς διατελοῦμεν

Τῆ 1 Φεβρουαρίου 1859 ἐν Ζουβανία.

Τῆς Ἰμετέρας πανσεβάστου ἡμῖν Μακαριότητος
δοῦλοι ταπεινοὶ

(Ἰπογρ.) Ὁ Πρωτοσύγγελος Ἀγαθάγγελος

Ἐπίτροπος τοῦ Δικαιάτου καὶ ἡ Σύναξις τῶν Πατέρων τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ.

Πρὸς τὴν ἐν Ζουβανία Ἱερὰν Σιναϊτικὴν
Σύναξιν.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐν Χριστῷ συναδελφὸς Ἀρχιμανδρίτης Ἀναστάσιος καὶ Οἰκονόμος τοῦ ἐν Κρήτῃ Μετοχίου ἀγίου Ματ-

θαίου, μαθὼν μὲ ἄμετρον λύπην τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀποβίωσιν τοῦ αἰοδύμου σοφωτάτου Πατριάρχου Κ. Κωνσταντίου καὶ Ἱεράρχου τῆς Ἱερᾶς καὶ Βασιλικῆς ἡμῶν Μονῆς τοῦ ἀγίου καὶ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ, ἤθελα σπεύσω κατὰ χρέος καὶ κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως διὰ νὰ παρευρεθῶ καὶ γὰρ ὡς μέλος μικρὸν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Κυριάρχου. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔχω ἄξιον ἄνθρωπον διὰ νὰ μένη πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν θέσιν μου, δίδω εὐχαρίστως τὴν ψῆφον καὶ τὴν γνώμην μου εἰς ὅποιον ἀδελφὸν ἢ Ἱερὰ Σύναξις ἤθελεν ἐκλέξει διὰ Ἱεράρχην τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Μοναστηρίου, καὶ ὑποσημειοῦμαι μεθ' ὅλης τῆς εὐπειθείας καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης.

Ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης, 1859 Φεβρουαρίου 3.

Ὁ ταπεινὸς καὶ συναδελφὸς

(Τ. Σ.) Ἀναστάσιος Ἀρχιμανδρίτης Σιναϊτικῆς.

Πανοσιολογιώτατε ἅγιε Δικαίε, καὶ λοιποὶ
Πατέρες τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ὑποκλινῶς σᾶς προσκυνῶ!

Συνεπεῖα τῆς ἀπὸ 13 παρελθόντος μηνὸς σεβασμίας καὶ προσκυνητῆς μοι ἐπιστολῆς Σας δι' ἧς μᾶς ἀναγγέλλετε τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν Πατρὸς καὶ Ποιμένος (ὅν ὡς εἰκὸς ἐθρηνήσαμεν) μεθ' ἧς τρόπον τινὰ μᾶς προσκαλεῖτε νὰ μεταβῶμεν καὶ ἡμεῖς αὐτόθι νὰ συμμεθέξωμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου του, σκεφθέντες ὠρίμως μετὰ τοῦ συναδέλφου μου Κ. Ἰωάσαφ, ἀπεφασίσαμεν, ἵνα μεταβῇ αὐτόθι ὁ ἴδιος ὡς καταλληλότερος διὰ τὴν περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπόθεσιν, καὶ περὶ τοῦ σπουδαίου ζητήματος τούτου καὶ ἐνδιαφέροντος ἅπασαν τὴν ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητα, καὶ μάλιστα τὴν Ἱερὰν ἡμῶν

SISMANOGLIO
MEGARO

Μονήν. ἔχοντες ὑπ' ὄψιν μας καὶ τῶν γνωστῶν ἱμῶν συναδέλφων μας τὴν ἰδέαν, ἀποφαινόμεθα ὅτι, ἡ ρηθεῖσα ἐκλογή πρέπει νὰ γίνῃ κανονικὴ μὲ τοὺς ἀρμοδίους ὄρους τῆς, καὶ κατὰ τοῦτο, ταυτίζομεν τὰς γνώμας μας μετὰ τοῦ ρηθέντος Κ. Ἰωάσαφ ὡς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα, τὸν ὁποῖον καὶ ἀποκαθιστῶ πληρεξούσιόν μου ἀπεριόριστον. Ἐπίσης τὸν ἀποκαθιστῶ τοιοῦτον καὶ πρὸς τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ ἐνταῦθα Μετόχιά μας διαφόρων ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι πρέπει ἀναποφεύκτως νὰ ἐξομαλυνθῶσι διὰ τῆς παρουσίας του. Ὅθεν τὸν συστήνω ὡς τοιοῦτον, καὶ ἐκεῖνον μὲν ἐπεύχομαι καλὸν εὐόδιον καὶ ἐπιστροφὴν, ἱμᾶς δὲ νὰ τὸν ἀπολαύσητε ὑγιῶς. Ἐν τούτοις διατελῶ ὁ εὐπειθὴς τῶν διαταγῶν Σας καὶ συναδελφὸς

Ἐν Ἄνδρο-Μοναστηρίῳ, 7 Φεβρουαρίου 1859.

Κορηλῆλιος Ἱερομόναχος Σιναΐτης.

**Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύναξις Σᾶς προσκυνῶ
μὲ βαθύτατον σέβας!**

Μετὰ τὰς ταπεινάς μου προσκυνήσεις καὶ ἐρώτησιν τῆς περιποθήτου μοι υγείας Σας, Σᾶς φανερόν, ὅτι καὶ ἐγὼ διὰ πρεσβειῶν τῆς Πολιούχου καὶ προστάτιδος ἡμῶν ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως υγιαίνω.

Ἁγιοι Πατέρες!

Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ κοινοῦ συμφέροντος τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Καταγωγίου, καὶ ἐπειδὴ ἕκαστος τῶν Σιναΐτῶν προσεκλήθη, ἵνα ἐκθέσῃ ἐλευθέρως τὴν γνώμην του περὶ κηδεμόνος τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Καταστήματος, ὅθεν καὶ ἐγὼ παραδεχόμενος ὅλας τὰς πράξεις τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, δίδω τὴν ψῆφόν μου ἐν κα-

θαρᾷ συνειδήσει εἰς τὸν Πανοσιολογιώτατον ἅγιον Ἀρχιμανδρίτην Φιστιτζίου Κύριον Κύριλλον.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 4 Μαρτίου 1859.

Ἀναρίας Ἱεροδιάκονος Σιναΐτης καὶ Οἰκονόμος
τοῦ ἐν Σάμῳ Μετοχίου.

(Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἔγραψαν καὶ ὁ ἐν Βουκουρεστίᾳ Ἀγαθονικεῖας Γρηγόριος, καὶ ὁ ἐν Ραϊθῶ Πρωτος. Μελέτιος, ὁ ἐν Κιόβῳ Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος, ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Νικαίας Πρωτος. Εὐγένιος, ὁ ἐν Ρόδῳ Ἱερομόναχος Θεοδοσίος, ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει Ἱερομόναχος Ἀμβρόσιος, ὁ ἐν Τιφλίδι Ἀρχιμανδρίτης Ἰωσήφ, ὁ ἐν Κρήτῃ Πρωτοςύγ. Γαβριήλ, ὁ ἐν Κύπρῳ Πρωτοςύγ. Γρηγόριος, καὶ οἱ λοιποί. Οἱ μὲν ἀνατιθέντες τὴν γνώμην των εἰς τὴν Ἱερὰν Σύναξιν, οἱ δὲ ψηφηφοροῦντες ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου Φιστιτζίου.)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

**Τῆς ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τοῦ Σινᾶ Συνάξεως
πρὸς τὴν ἐν Ζουβανίᾳ Σύναξιν.**

Ἁγία Ἱερὰ Σεβασμία Σύναξις!

Τῇ 16^ῃ τοῦ ἐνεστῶτος ἐλήφθη μία σεβασμία ἱμῶν ἐπιστολὴ ὑπὸ ἡμερομηνίαν α' τοῦ αὐτοῦ, συνυπογεγραμμένη ὑπὸ πάντων τῶν αὐτόθι συναχθέντων ἤδη ἀξιοσεβασμιοποιητῶν Πατέρων, καὶ διελθόντες τὰ ἐν αὐτῇ προσεχῶς καὶ ἐσκεμμένως, σπεύδο-

SISMANOGLIO
MEGARO

μιν ἵνα διὰ τοῦδε τοῦ ἀδελφικοταπεινοῦ ἡμῶν ἀποκριθῶμεν ἐν ταπεινότητι καὶ ἀδελφικῇ συμποσίᾳ καὶ ὁμονοίᾳ.

Σεβάσμιοι Πατέρες καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἡμεῖς ἄχρι σχεδὸν τῆς δε, οὐδὲν ἄλλο περιμένομεν, εἰμὴ ἵνα ἴδωμεν τὰ ἐκ τῆς Ἱμετέρας Ἱερᾶς καὶ Σεβασμίας Συνάξεως μνηδαμῶς ἀμφιβαλλόμενα λυσιτελῆ ἀποτελέσματα εἰς τὴν τῶν ἀρχαίων προνομίων καὶ δικαιωμάτων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς πρὸ πάντων ἀποβλέποντα ἀκριβῆ διατήρησιν. Ὁ μεταξὺ δὲ πάντων ἀντιτείνων, καὶ εἰς τὰς περὶ ἐκλογῆς ἐλπίζομένας ἐκ μέρους ὑμῶν ὀρθοφρόνους ἐγκρίσεις, καὶ εὐθυδίκους ἀποφάσεις ἀντενεργῶν καὶ ἀντιπράττων, ὁ τοιοῦτος καταδικασθήσεται ὑπὸ τῆς Θείας δίκης ὡς ἄθεος καὶ ἀθέσμιος, καὶ τοῦ ὁποίου ὄλαις ἀφιστάμεθα δυνάμεσιν, ἐκτρεπόμενοι τὸν τοιοῦτον, καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις περιπτώσεσι, λυσιτελῆς ὦφθη κατὰ τι φίλος. Συνεπευχόμεθα δὲ, ὅπως ἢ ἐξ ὕψους Παντοκρατορικῆ ἀρωγῆς ἢ διηνεκῶς τὰ πάντα διευθετοῦσα καὶ συντηροῦσα, θερμαῖς τῆς Παρθενομάρτυρος περιδόξου καὶ περιφανοῦς ἡμῶν Προστάτιδος δεήσεσι, τὸν μεταξὺ πάσης τῆς Σιναῖτικῆς ἀδελφότητος ἐπισικέστερον, ἐχεφρονέστερον, καὶ πραότερον, ἀναδείξῃ δι' ὑμῶν ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν, Κυριάρχην, ὀδηγὸν καὶ ποιμάντορα, πρὸς θεοφιλῆ καὶ ἀκριβῆ κυβέρνησιν πάντων ἡμῶν, σθένει παντὶ τὰ ἀρχαῖα διατηροῦντα ἔθιμα καὶ προνόμια καὶ πάντα κίνδυνον ὑπὲρ τῶν προβάτων προθύμως ὑφιστάμενον, καὶ σφόδρα τοῦτον ἐπιμελούμενον. Πάντες δὲ οἱ ἐνταῦθα συνενασκούμενοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί κατὰ πάντα ἐσμέν σύμφωνοι ταῖς πράξεσι τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος τὰς κρίσεις ποιουμένης, καὶ σύμφηρον τὸν Θεὸν ἐχούσης Ἱμετέρας Σεβασμίας Συνάξεως, οὐδένα ἄλλον ἀναμφιβόλως ἐχούσης σκοπὸν, εἰμὴ τὸ διατηρῆσαι ἐπακριβῶς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Ἱεροῦ τούτου Μοναστηρίου, καὶ τὰ ἀρχαῖα αὐτοῦ προνόμια. Διὸ καὶ ἐν ἀπλότῃ ὑποτασσόμεθα ἡμῖν, καὶ τὰς κρίσεις ἡμῶν, ὡς ἐκ Θεοῦ, ἀβασανίστως δεχόμεθα. Λυσιτελεστάτην δὲ κρίνομεν τὴν ἐπιτάχυσιν, εἰ δυνατόν, τοῦ ἐκλεχθησομένου διαδόχου τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, διὰ λό-

γους, οὓς καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ πάνυ καλῶς οἶδατε. Ἡ γὰρ βραδύτης, τοῦ πολεμίου πάντοτε καὶ διὰ πάντα προσβάλλοντος, ἐνδέχεται, ἵνα ἐφεξῆς ἐπιφέρῃ νέας καὶ ἴσως αἰσθαντικὰς, ὃ μὴ γένοιτο, ἐπεμβάσεις κατὰ τῶν ἀρχαίων δικαιωμάτων τοῦ εὐαγοῦς τούτου ἡμῶν σκηνώματος· ἂν καὶ, ὡς ἴσμεν, παρὰ τῷ τὰ πάντα ἐξ ὕψους ὀρῶντι, οὐκ ἔστι τι ἀόριστον. Ἡμεῖς ἐνὶ λόγῳ ἀφοσιούμεθα χρησαίς ἐλπίσιν εἰς τὰς ὑμετέρας ἐγκρίσεις ἔχοντες ἔσσει ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ τοῦ ποιητοῦ εἰρηκότος

« Οὗτος ἀρὴρ ἄριστος ὅστις ἐλπίζει

« Πέποιθεν ἀεὶ, τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ. »

Ἄλλ' ἐν τοσοῦτῳ ἴσως, καὶ ἴσως χωρὶς τοῦ ἴσως ὅπερ ὃ δεῖ ἐν τῷ δε, ταῖς ἀποκρίσεσιν ἡμῶν ἐκτάνθημεν. Διὸ καὶ αἰσίαν πάντων ἀποπεράτωσιν ἐγκαρδίως ἐπευχόμενοι, μένομεν ἰσοβίως διατελοῦντες.

1859 Μαρτίου 20, Σίναιον.

Τῆς ὑμετέρας Ἱερᾶς καὶ ἀξιοσεβασμιοποθήτου Συνάξεως
πειθήμονες ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί

(Τ. Σ.) Νικηφόρος Ἱερομόναχος ἐπίτροπος τοῦ Δικαϊάτου,
καὶ ἡ Σύναξις τῶν Πατέρων.

Πράξεις τῆς ἐν Ζουβανίᾳ I. Συνάξεως.

Ἄριθ. 1.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν προκειμένην σύσκεψιν περὶ ἐκλογῆς διαδόχου ἐν τῇ χηρευούσῃ Ἀρχιεπισκοπικῇ τοῦ Σινᾶ καθ' ἡμᾶς Ἔδρᾳ πολλοὶ τῶν ἔξω ἐν τοῖς διακονήμασι Πατέρων ἕνεκα διαφορῶν αἰτιῶν ἀπολειφθέντες ἀνέθεσαν τὴν γνώμην αὐτῶν ἐγ-

γράφως εἰς τὴν I. Σύναξιν, παραδεχόμενοι ἐκ προηγουμένου ὅ,τι αὕτη ἤθελεν ἀποφασίσει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἡ I. Σύναξις ἀνέθεσε τὰς γνώμας ἐξ αὐτῶν ἐκάστου εἰς διάφορα αὐτῆς μέλη ἐκ τῶν ἐνταῦθα παρόντων, ἦτοι τοῦ μὲν Π. Ἀρχιμανδρίτου Κ. Ἀναστασίου, οἰκονόμου τοῦ ἐν Κρήτῃ, κατὰ τὸ Ἡράκλειον Μετοχίου τῷ Π. Πρωτοσ. Κ. Ἀγαθαγγέλω· τὴν δὲ τοῦ Π. Πρωτοσ. Κ. Γαβριήλ οἰκονόμου τοῦ ἐν Κρήτῃ κατὰ τὰ Χανία Μετοχίου τῷ Π. Πρωτοσ. Κ. Κυρίλλω· τὴν δὲ τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει Πρωτοσ. Ἀμβροσίου τῷ Ἱερομ. Κ. Ἀγαθαγγέλω τὴν δὲ τοῦ Π. Ἱερομονάχου Κ. Κορνηλίου οἰκονόμου τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ Ἀνδρομοναστηρίου τῷ ὀσιολογ. Κ. Ἰωάσαφ κλπ. κλπ. δούσα αὐτοῖς τὸ ἐλεύθερον νὰ συνυπογράψωσι καὶ ἐκ μέρους ἐκείνων εἰς τὰ πρακτικά αὐτῆς τὰ περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου.

1859 Μαρτίου 31 ἐν Ζουβανίᾳ.

(Ἵπογρ.) Ὁ Ἀρχιμ. Μακάριος καὶ Δικαῖος. Ὁ Ἀρχιμ. Φιστιπζίου Κύριλλος. Ὁ Ἀρχιμ. Φορμωσάνος Ἄνθιμος. Πρωτοσ. Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρχιμ. Ἀναστασίου. Ὁ Ἀρχιμ. Κωνστάντιος. Ὁ Ἀρχιμ. Παρθένιος Ῥιμνιτζάνος. Κύριλλος Ἱερομόναχος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτοσ. Γαβριήλ. Ἀγαθάγγελος Ἱερομ. ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτοσ. Ἀμβροσίου. Διονύσιος Ἱερομόναχος. Πανάρετος Οἰκονόμος Τριπόλεως. Ἡλίας Σκευοφύλαξ καὶ Οἰκονόμος. Καλλίνικος μοναχός. Ἰωάσαφ μοναχός ἔχων καὶ τὴν γνώμην Κορνηλίου Ἱερομονάχου. Νικηφόρος Ἱεροδιάκονος. Ὁ γραμματεὺς τῆς I. Μονῆς Γερμανός μοναχός.

Ἄριθ. 2.

Σήμερον 1 Ἀπριλίου 1859 ὑπ' ὄψιν ἔχουσα ἡ Ἀδελφότης τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ τὴν κρίσιμον θέσιν τῶν τοῦ ἱεροῦ Μο-

ναστηρίου πραγμάτων, ὅτε μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῆς Α. Παναγιότητος τοῦ αἰοδίου Πατρὸς καὶ Πατριάρχου Κωνσταντίου καὶ κηδεμόνος τοῦ Σινᾶ, ἦ,τε Ἱερὰ αὕτη Κοινότης ἔμεινεν ἐστερημένη πνευματικοῦ αὐτῆς ἀρχηγοῦ καὶ ποιμένος, καὶ τὰ τῆς σεπτῆς ἡμῶν Μονῆς συμφέροντα ἀπροστάτευτα καὶ ἄνευ κηδεμονίας, καὶ σκέψεως προκειμένης περὶ ἐκλογῆς προσώπου ἀρμοδίου τοῦ ἀναδεζομένου τὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς ταύτης ἔδρας διαδοχὴν, συνελθοῦσα ἡ Ἱερὰ αὕτη Ἀδελφότης ἐν τῷ τοῦ ἐν Ζουβανίᾳ Ἱεροῦ Σιναϊτικοῦ Μοναστηρίου Συνοδικῷ, καὶ θεωροῦσα ὅτι καὶ τοὶ ἐγκαίρως εἰδοποιηθέντες οἱ ἐν τοῖς διακονήμασι διατελοῦντες ἀδελφοί, ἵνα κατελθόντες λάβωσι μέρος εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν, καὶ σχόντες ἱκανὸν πρὸς τοῦτο καιρὸν ἀπολείπονται μέχρι τῆς ὥρας, ἀπεφάσισεν ἕνεκα τῶν κατεπειγουσῶν περιστάσεων καὶ μοναστηριακῶν συμφερόντων νὰ προβῇ εἰς τὰς προκειμένας ἐπὶ τούτου ἔργασίας, ἐφ' ᾧ καὶ ἐγένετο ἡ προκαταρκτικὴ αὕτη συνεδρίασις. Καὶ δὴ ἐπικαλεσάμενοι πρῶτον τὴν ἄνωθεν ἀρωγὴν πρωταγόν καὶ πρωτόβουλον ἐν τῇ κρίσιμωτάτῃ ταύτῃ καὶ σπουδαιοτάτῃ περιστάσει, καὶ τὴν χάριν τῆς Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης προστάτιδος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, καὶ προθέμενοι νὰ ἐκλέξωμεν κατὰ τὰ ἀρχαῖα προνόμια, κανόνας τε καὶ θεσμοὺς τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς ταύτης ἀδελφότητος, καὶ ἀναδειξώμεν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκὸν τοῦτον θρόνον τὸν ἱκανώτερον διάδοχον, ἄνδρα δεδοκιμασμένον, ζήλω τε διαπύρῳ φερόμενον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς εὐκλείας τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, καὶ παρασχόντα ὅ,τι πλεῖστα τούτου δείγματα τῇ Ἱερᾷ Κοινότητι, καὶ φέροντα τὰ ἀπαιτούμενα ἐχέγγυα ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως καὶ τοῦ ἀπαραβιάστου τῶν καθεστώτων ἱερῶν κανόνων, ἀναλογισάμενοι οἷαν εὐθύνην ἀναδεχόμεθα ἐνώπιον τοῦ Ἰψίστου ἐν τῇ παρουσίᾳ συσκέψει ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἁγίας ἡμῶν Μονῆς, ὀρκιζόμεθα ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐν βάρει τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν συνειδήσεως ὅτι ἀποβάλλομεν πᾶν

πάθος και πάντα στοχασμὸν ἀντικείμενον τῷ συμφέροντι τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Κοινότητος, βουλευόμενοι ἐν εὐλικρινείᾳ καὶ καθαρῷ συνειδῶτι ὑπὲρ τῆς βελτίστης ἀποκαταστάσεως τῶν προκειμένων ἡμῖν πραγμάτων· θέλομεν φυλάξει ἀπαράγραπτα τὰ ἀρχαῖα προνόμια καὶ δικαιώματα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, ἧς τὸ ἀνεξάρτητον οὐδεμίαν ἀνέχεται ἀλλοτρίαν ἐπέμβασιν ἢ ἀνάμιξιν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς συνάξεως ἡμῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ τοιαύτης ἐπεμβάσεως ἀλλοτρίας οἰασθήποτε κατὰ τοῦ ἀνεξαρτήτου καὶ τῶν ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων προνομίων ἡμῶν, θέλομεν ὑπερασπισθῆ ὁμοφώνως ὅλαις δυνάμεσιν, ἐν πλήρει συμπνοίᾳ καὶ συνασπισμῷ τὰ ἐπαπειλούμενα τῆς I. ἡμῶν Μονῆς δικαιώματα, τὰ ὁποῖα τοσοῦτοι αἰῶνες ἐσεβάσθησαν. Διὸ καὶ ἐγένετο τὸ παρὸν πρακτικόν, καὶ ὑπεγράφη παρὰ πάντων τῶν πατέρων τῆς Ἱερᾶς τοῦ Σινᾶ Συνάξεως.

(Ἵπογρ.) Ὁ Ἀρχιμ. Μακάριος καὶ Δικαίος. Ὁ Ἀρχιμ. Φιστιτζίου Κύριλλος. Ὁ Ἀρχιμ. Φορμωσάνος Ἄνθιμος. Πρωτος. Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρχιμ. Ἀναστασίου. Ὁ Ἀρχιμ. Κωνστάντιος. Ἀρχιμ. Παρθένιος Ῥιμνιτζάνος. Διονύσιος Ἱερομόναχος. Κύριλλος Ἱερομόναχος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτος. Γαβριήλ. Ἀγαθάγγελος Ἱερομόναχος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτος. Ἀμβροσίου. Πρωτος. Στέφανος. Πανάρετος Οἰκονόμος Τριπόλεως. Ἡλίας Σκευοφύλαξ καὶ Οἰκονόμος. Καλλίνικος μοναχὸς Σιναΐτης. Ἰωάσαφ μοναχὸς Σιναΐτης ἔχων καὶ τὴν γνώμην Κορνηλίου Ἱερομονάχου. Νικηφόρος Ἱεροδιάκονος. Ὁ γραμματεὺς τῆς I. Μονῆς Γερμανὸς μοναχός. (ἀραβιστί) Παρθένιος μοναχός.

(Τ. Σ.)

Οἱ ἐν τῷ Σινᾶ ὄρει ἀσκούμενοι Πατέρες τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως.

Νικηφόρος Ἱερομ. Ἐπίτροπος τοῦ Δικαίου. Ἀσθενῶν Γερμανὸς Πρωτος. γράφω ἐγὼ ἀντ' αὐτοῦ, Ἰωάσαφ μοναχός. Παΐσιος Οἰκονόμος. Βιττάλιος Σκευοφύλαξ. Παρθένιος μοναχός,

ἀγράμματος ὢν, ἔγραψα ἐγὼ Παΐσιος Οἰκονόμος. Ἀριστόβουλος μοναχός.

Ἄριθ. 3.

Σήμερον 1. Ἀπριλίου 1859 συνελθοῦσα ἡ I. Σύναξις ἐν τῷ ἐν Ζουβανίᾳ Συνοδικῷ προσεκάλεσε τὸν Πρωτοσύγγελλον Κύρ Γεράσιμον ὅπως δούς προηγουμένως λόγον τῇ Ἱερᾷ Συνάξει τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῷ πρὸ χρόνων εἰς Ζάκυνθον διακονήματος, λάβῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῇ χορείᾳ αὐτῆς. Ὅθεν γενομένων τῶν προσηκουσῶν ἐξετάσεων καὶ ἐρευνῶν, καὶ τοι ἐφάνη ἐλλειπῆς τῶν χρεῶν αὐτοῦ πρὸς τὸ Ἅγιον Μοναστήριον ὡς πρὸς τὰ τοῦ διακονήματός του, μολαταῦτα ἡ I. Σύναξις συγκαταβατικῶς φερομένη, παρεδέχθη τοὺς παρουσιασθέντας ὑπ' αὐτοῦ λογαριασμοὺς, καὶ τῷ ἔδωκε τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ θέσιν ἐν ταῖς συνεδριάσεσιν. Ἀλλὰ προταθέντος παρὰ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἁγίου Δικαίου ὅπως ἅπαντες οἱ συναδελφοί, κατὰ τὴν προκειμένην σύσκεψιν περὶ ἐκλογῆς διαδόχου ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπικῇ ἔδρᾳ, συνασπισθῶσιν ὁμοφώνως καὶ ὀρκισθῶσι συνυπογράφοντες τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ἔγγραφο ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως τῶν προνομίων τῆς Ἁγίας ἡμῶν Μονῆς, ὅπερ καὶ ἀνεγνώσθη εἰς ἐπήκοον πάντων, ἐνῶ πάντες οἱ λοιποὶ Πατέρες προθύμως ἀπεδέξαντο τὴν πρότασιν ταύτην, ἡ Πανοσιότης του, ἐναντίον τῆς προσδοκωμένης παρ' αὐτοῦ ἀδελφικῆς συμπνοίας καὶ εὐλικρινοῦς ζήλου ὑπὲρ τῆς I. ἡμῶν Μονῆς, ὄχι μόνον ἠρνήθη νὰ συνυπογράψῃ τὸ ἔγγραφο τοῦτο, ἀποδίδων αὐτῷ χαρακτῆρα ὅλως ἀντίθετον τῆς εὐλικρινοῦς προθέσεως τῆς Ἀδελφότητος, ἀλλὰ καὶ κατηγορῶν με ἀπρεπεῖς φράσεις καὶ λέξεις τὴν I. Σύναξιν ἐπὶ δωροδοκία καὶ διαφθορᾷ, τέλος μετὰ διαφόρων ἀπειλῶν ἐγκατέλειψε τὴν I. Σύναξιν, κηρύξας ἐν πλήρει συνεδριάσει πικρῶς ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θέλει λέγεσθαι οὔτε Σιναΐτης οὔτε ἀδελφὸς τῆς I. ταύτης Κοινότητος. Διὰ τοῦτο ἡ

SISMANOGLIO
MEGARO

Ι. Σύναξις βλέπουσα ὅτι ἡ Πανοσιότης του πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ τρέφῃ ζῆλον εἰλικρινῆ ὑπὲρ τῶν Σιναϊτικῶν πραγμάτων καὶ συμφερόντων, καὶ δικαίως ἀγανακτήσασα διὰ τὰς ὅλως ἀναισχύντους καὶ ἀπρεπεῖς κατὰ τῆς Ι. ἡμῶν Ἀδελφότητος ὕβρεις αὐτοῦ, καὶ ἐκ προοιμίων κατανοήσασα ὅτι τείνει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προσβάλῃ τὰ ἱερά προνόμια καὶ τὴν αὐτονομίαν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοβίου, τὰ ὁποῖα καὶ ὁ χρόνος καθιέρωσε καὶ αὐτοκρατορικὰ ἀλλεπάλληλα θεσπίσματα ἐσεβάσθησαν καὶ ἐπεκύρωσαν, διὰ τοῦτο ὁμοφώνως θεωρήσασα αὐτὸν ὡς ἐχθρὸν τοῦ Ι. ἡμῶν Μοναστηρίου, ἀποκηρύττει αὐτὸν ἐν πᾶσι καὶ διὰ παντὸς τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἰδίως χεῖλεσιν αὐτὸς ὠμολόγησε. Διὸ καὶ ἐγένετο τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη παρὰ πάντων τῶν Πατέρων τῆς Ι. Συνάξεως, ἐπιφυλαττομένης νὰ τῷ ζητήσῃ καὶ τὰ πρὸς τὸ Μοναστήριον ὀφειλόμενα ὑπ' αὐτοῦ.

(Ἰπογρ.) Ὁ Ἀρχιμ. Μακάριος καὶ Δικαῖος. Ὁ Ἀρχιμ. Φισιτζίου Κύριλλος. Ὁ Ἀρχιμ. Φρομοσάνος Ἄνθιμος. Ὁ Πρωτοσ. Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρχιμ. Ἀναστασίου. Ὁ Ἀρχιμ. Κωνσταντίος. Ὁ Ἀρχιμ. Παρθένιος Ῥιμνιτζάνος. Κύριλλος Ἱερομόναχος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτοσ. Γαβριήλ. Ἀγαθάγγελος Ἱερομόναχος ἔχων καὶ τὴν ψῆφον τοῦ Πρωτοσ. Ἀμβροσίου. Διονύσιος Ἱερομόναχος. Πρωτοσ. Στέφανος. Πανάρετος Οἰκονόμος Τριπόλεως. Ἡλίας Σκευοφύλαξ καὶ Οἰκονόμος. Καλλίνικος μὲναχὸς Σιναΐτης. Ἰωάσαφ Σιναΐτης ἔχων καὶ τὴν γνώμην Κορνηλίου Ἱερομονάχου. Νικηφόρος Ἱεροδιάκονος. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ι. Μονῆς Γερμανὸς μὲναχός.

(Τ. Σ.)

Οἱ ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει ἀσκούμενοι Πατέρες τῆς Ι. Συνάξεως.

Νικηφόρος Ἱερομόναχος Ἐπίτροπος τοῦ Δικαιάτου. Γερμανὸς Πρωτοσύγκελος ἀσθενῶν ἔγραψα ἐγὼ Βιττάλιος. Παΐσιος Οἰκονόμος. Βιττάλιος Σκευοφύλαξ. Παρθένιος μὲναχὸς ἀγράμματος ὦν ἔγραψα ἐγὼ Παΐσιος.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Τῶν Σιναϊτῶν εἰς τὴν ὑπὸ ἡμερομην. 20
Μαρτίου 1859 ἐπιστολὴν τοῦ Μακα-
ριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

(Ἰδε σελίδα 15 τῆς ἐν Ἱεροσολήμ. ἐκδόσεως τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, παρατρεξάσης τὴν ἀπάντησιν.)

(Τ. Σ.)

Μακαριώτατε καὶ Παρσέβαστε Δέσποτα.

Κομισάμενοι εὐσεβάστως τὴν ἀπὸ κ'. Μαρτίου πατρικὴν Αὐτῆς ἐπιστολὴν, ἀποδίδομεν τὰς ταπεινάς ἡμῶν εὐχαριστήσεις ὑπὲρ τῆς ὅλως πατρικῆς Αὐτῆς μερίμνης πρὸς τὸ Ἱερόν ἡμῶν Κοινόβιον, καὶ σπεύδομεν ἵνα διαβεβαιώσωμεν τὴν Ἰμετέραν Μακαριότητα πρὸς ἡσυχίαν Αὐτῆς ὅτι κατὰ τὴν προκειμένην σπουδαίαν περίστασιν περὶ τῶν μοναστηριακῶν ἡμῶν συμφερόντων, πρωτίστη ἡμῶν φροντίς ὑπῆρξεν ἡ συντήρησις τῶν ἔκπαλαι ἡμῖν καθεστώτων προνομίων καὶ δικαιωμάτων, ἅτινα τοσοῦτοι αἰῶνες ἐσεδάσθησαν, καὶ τοσαῦτα αὐτοκρατορικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ θεσπίσματα ἀλλεπαλλήλως ἐπεκύρωσαν καὶ καθιέρωσαν, καὶ τὰ ὁποῖα προτιθέμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν ὁμοφώνως ἐναντίον πάσης ἀλλοτρίας ἐπεμβάσεως. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὁρμώμενοι, εὐρισκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖαν λύπην ἣν αἰσθανόμεθα βλέποντες ὅτι αἱ νοθεσίαι τῆς Ἰμετέρας Μακαριότητος ἀφορῶσιν ἐσωτερικὰ ἡμῶν συμφέροντα, καὶ προβαίνουν εἰς ὀνομασίαν

προσώπων ἐπὶ ζητήματος λίαν ἀκροσφαλοῦς, τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ἰκετεύομεν τὴν Ἱμετέραν Μακαριότητα ἵνα εὐαρεστημένη παρατηρήσῃ τὴν ἀντίφασιν εἰς ἣν ἡ ἰδία εὕρισκεται, ἀφ' ἐνὸς διαμαρτυρουμένη ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῶν προνομίων, ἧτοι τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς καὶ ἀφ' ἐτέρου ἀναμιγνυομένη εἰς τὸ σημαντικώτερον ζήτημα τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοβίου, ἐκτὸς ἂν ἡ Ἱμετέρα Μακαριότης ἄλλως πως ἐξηγῆ τὰς λέξεις προνόμια καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι καὶ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς γνώσεις τῆς Ἱμετέρας Μακαριότητος ἐκτιμῶμεν καὶ σεβόμεθα, καὶ τὰς ἀπλάς εἰλικρινεῖς νοουθεσίας τῆς σπουδαίως λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν ἔστω βεβαία ὅμως ὅτι ἀφ' οὗ ἠδυνήθημεν ἐπὶ τοσούτους καὶ τοιοῦτους αἰῶνας νὰ διατηρήσωμεν ἀκέραια τὰ δικαιώματα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, σήμερον παρά ποτε, (ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς κραταιᾶς Βασιλείας τῆς πατρικῶς κηδομένης ὑπὲρ αὐτῶν), θεωροῦμεν ἡμᾶς μόνους ἀρμοδίους καὶ ἱκανοὺς ἵνα σκεφθῶμεν καὶ φέρωμεν εἰς πέρας πᾶν τὸ ἀφορῶν τὰ ἡμέτερα πράγματα. Ἐρίμωσ ὅθεν σκεφθέντες ἐν πλήρει συνάξει, νομίζομεν καθήκον ἡμῶν ὅπως ἀνακεφαλαιώσωμεν τὴν ἡμετέραν εὐγνωμοσύνην διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἐνεργείας τῆς Ἱμετέρας Μακαριότητος, ἰκετεύσωμεν δὲ Αὐτὴν ἵνα μὴ ἀνησυχῆ ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Καταστήματος, καταναλίσκουσα τὸν ἄλλως πολίτιμον Αὐτῆς χρόνον εἰς ἀλλότρια πράγματα.

Ἐξαιτούμενοι δὲ τὰς θεοπειθεῖς Αὐτῆς εὐχὰς, διατελοῦμεν βαθυσεβάστως.

1859 Ἀπριλίου 3, ἐν Ζουβανίᾳ.

Τῆς Ἱμετέρας Μακαριότητος Πνευματικὰ τέχνα,

Οἱ συγκροτοῦντες τὴν τῶν Σιναϊτῶν Ἱερὰν Σύναξιν

(Ἰπογρ.) Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος καὶ Δικαῖος. Ὁ Ἀρχιμ. Φιστιτζίου Κύριλλος. Ὁ Ἀρχιμ. Φρομοσάνος Ἄνθιμος. Ὁ πρωτοσύγ. Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν ψῆφον τοῦ Ἀρχιμ. Ἀναστασίου. Ὁ Ἀρχιμ. Κωνσταντίος. Ὁ Ἀρχιμ. Παρθένιος Ριμνιτζάνος.

Κύριλλος Ἱερομ. ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτοσ. Γαβριήλ. Ἀγαθάγγελος Ἱερομ. ἔχων καὶ τὴν ψῆφον τοῦ Πρωτοσ. Ἀμβροσίου. Διονύσιος Ἱερομ. Στέφανος Πρωτοσ. Πανάρετος Οἰκονόμος Τριπόλεως. Ἡλίας Σκευοφύλαξ καὶ Οἰκονόμος. Καλλίνικος μοναχὸς Σιναϊτῆς. Ἰωάσαφ Σιναϊτῆς, ἔχων καὶ τὴν γνώμην Κορνηλίου Ἱερομ. Νικηφόρος Ἱεροδιάκονος Σιναϊτῆς.

Πράξις Ἀριθ. 4.

Σήμερον 6 Ἀπριλίου 1859 συνελθοῦσα ἡ Ἱερὰ Σύναξις εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν ἐσυζήτησε τοὺς ὅρους καὶ κανονισμοὺς, οἵτινες μέλλουν ν' ἀπαρτίσουν τὸ Κυβερνητικὸν σύστημα τῆς τοῦ Σινᾶ Ἱερᾶς ταύτης Ἀδελφότητος μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ αἰοιδίμου Πατριάρχου Κυροῦ Κωνσταντίου. Ἐρευνηθέντων δὲ τῶν παλαιῶν ἐπὶ τούτου ἐγγράφων, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ σημερινὸν τῆς ἐποχῆς πνεῦμα καὶ τὰ ἐνεστῶτα τοῦ Μοναστηρίου συμφέροντα, μετὰ ἐμβριθῆ σκέψιν καὶ ὄριμον παρατήρησιν, ἡ Ἱερὰ Σύναξις παρεδέχθη ὁμοφώνως τὸν ἐπισυναπτόμενον ἐνταῦθα Κανονισμόν, ὑπογεγραμμένον παρά πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς. Μετὰ δὲ τοῦτο ἀπεφασίσθη ὅπως ἐν τῇ προσεχεῖ συνεδριάσει προβῆ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσώπου, συμφώνως μετὰ τὰ ἀρχαῖα προνόμια καὶ τὴν τάξιν τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου.

(Ἰπογρ.) Ὁ Ἀρχιμ. Μακάριος καὶ Δικαῖος. Ὁ Ἀρχιμ. Φιστιτζίου Κύριλλος. Ὁ Ἀρχιμ. Ἄνθιμος Φρομοσάνος. Διονύσιος Ἱερομ. Ὁ Πρωτοσ. Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρχιμ. Ἀναστασίου. Ὁ Ἀρχιμ. Κωνσταντίος. Ὁ Ἀρχιμ. Παρθένιος Ριμνιτζάνος. Κύριλλος Πρωτοσ. ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτοσ. Γαβριήλ. Ὁ Ἱερομ. Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτοσ. Ἀμβροσίου. Πρωτοσ. Στέφανος. Πανάρετος Ἱερο-

διάκονος. Ηλίας Σκευεφύλαξ και Οικονόμος. Καλλίνικος μονα-
χός Σιναίτης. Ιωάσαφ μοναχός Σιναίτης, έχων και την αντι-
προσωπίαν Κορνηλίου 'Ιερομ. του εν Ανδρομοναστηρίω. Νικη-
φόρος 'Ιεροδιάκονος Σιναίτης. Ο Γραμματεὺς τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς
Γερμανός μοναχός. (Αραβιστί) Παρθένιος μοναχός. — (Τ. Σ.)

(Ἔπονται οἱ κανονισμοὶ εἰς ἄρθρα 33, ὑπογεγραμμένοι παρὰ
τῶν μελῶν τῆς τε ἐν Ζουδανία καὶ τῆς ἐν Σιναίῳ Συνάξεως
μετὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ὑπεγράφησαν καὶ αὖθις παρὰ τοῦ ὑποψη-
φίου Ἀρχιμ. Κυρίλλου, τῆ 28 Ἀπριλίου 1859).

~~ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ~~

Ἀριθ. 5.

Σήμερον 7 Ἀπριλίου 1859 συνελθοῦσα ἡ 'Ιερά Σύναξις εἰς
τακτικὴν συνεδρίασιν ἐπελήθη τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς
διαδόχου τῆς χηρευούσης Ἀρχιεπισκοπικῆς τοῦ Θεοβαδίστου
Ὁρους Σινᾶ Ἐδρας, συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ ἡμερομηνίαν 6
Ἀπριλίου 1859 πράξεώς της, συνωδὰ τοῖς ἀρχαίοις θεσμοῖς καὶ
προνομίοις τῆς Ἁγίας ταύτης Μονῆς. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπεκαλέσθη
τὴν τοῦ Ἰψίστου ἀντίληψιν καὶ τὴν βοήθειαν τῆς ἐνδόξου Με-
γαλομάρτυρος Παρθένου καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης, ἔχουσα ὑπ'
ἄψιν τὰ ἐνεστῶτα μοναστηριακὰ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα ὑπὲρ
ποτε κλυδωνιζόμενα ἔχουσιν ἀνάγκην ἀνδρὸς συνετοῦ καὶ πο-
λυπείρου ἐν τῇ περιωπῇ ταύτῃ, καὶ μὴ ἀγνοῦσα ὅτι ἐν τῷ
παρόντι αἰῶνι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν φώτων, ὅτε ἅπασαι αἰ-
τάξεις τῆς Κοινωνίας τείνουσι πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνά-
πτυξιν αὐτῶν, ὁ ἀναδεξόμενος τὸ βαρὺ φορτίον τῆς θέσεως

ταύτης ὀφείλει φέρειν ἐν ἑαυτῷ ἅπαντα τὰ προσόντα ἐναρέτου
καὶ καλοῦ ποιμένος μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης φρονήσεως πρὸς
τὴν ἀρίστην διαχείρισιν καὶ Κυβέρνησιν τῶν τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς,
καὶ τὴν οὐχ ἥττον ἀναγκαίαν ικανότητα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν
ἐκ παλαιάτων χρέων δικαιωμάτων καὶ προνομίων αὐτῆς
καὶ πρὸς ἐδρέωμα τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ εὐκλείας τοῦ Σιναίτι-
κοῦ ὀνόματος ἀπὸ τῶν βάσεων τούτων ὀρωμένη, μετὰ τὰς
προηγηθείσας προκαταρκτικὰς ἐργασίας αἵτινες φαίνονται ἐν
τῷ παρόντι φακέλλῳ, προσεκάλεσεν ἅπαντας τοὺς πατέρας τῆς
'Ιερᾶς ταύτης Ἀδελφότητος, τοὺς τε ἐν Ζουδανία καὶ τοὺς ἐκτὸς
ἐν ταῖς διακονίαις, ἔχουσα καὶ τὴν συνεννόησιν τῶν ἐν τῷ Μο-
ναστηρίῳ συναδελφῶν, ὅπως ἕκαστος ἐν ἐλευθέρῳ συνειδότε καὶ
ἄνευ τῆς ἐλαχίστης προκαταλήψεως ἐκφέρῃ ἀδισταχτῶς καὶ
ἀφόβως ὅτινα ἐγκρίνει ἐκ τῶν μελῶν τῆς 'Ιερᾶς ταύτης Ἀδελ-
φότητος, τέκνον ὄντα τοῦ Μοναστηρίου, καὶ διακριθέντα ἐπ'
ἀρετῇ, ἀμέμπτῳ τε καὶ ἱερατικῇ διαγωγῇ, πρὸς δὲ καὶ ὅ,τι
πλείστας τῷ 'Ιερῷ Μοναστηρίῳ παρασχόντα ἐκδουλεύσεις, καὶ
φέροντα τὰ ἐχέγγυα, ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις, τῆς καλῆς Κυβερ-
νήσεως τῆς ἐμπιστευομένης αὐτῷ ποιμένης. Ἐφ' ᾧ καὶ προσερ-
χόμενος ἕκαστος ἀδελφός θέλει ὑπογράφεσθαι ἐν τῷ παρόντι,
σημειῶν καὶ τὸ ὄνομα ἐκείνου τὸν ὅποιον ἢ ἰδίᾳ αὐτοῦ πεποι-
θῆαι τῷ ὑπαγορευέει. Ἡ δὲ ἐκλογὴ θέλει γίνεαι εἰς τὸ ἄτομον
ἐκείνου ὅστις ἤθελεν ἔχει τὰς περισσοτέρας ψήφους.

(Ἰπογρ.) Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος καὶ Δικαῖος δίδω τὴν ψῆ-
φόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρ Κυρίλλου Φιστιτζίου.
Διονύσιος 'Ιερομ. δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυ-
ρίλλου Φιστιτζίου.
Ὁ Ἀρχιμ. Φιστιτζίου Κυρίλλος ψηφισθῶν διὰ τὸν Κυρ Ἄνθιμον.
Ὁ Πρωτος. Ἀγαθάγγελος έχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐν Κρήτῃ
Ἀρχιμ. Ἀναστασίου, δίδω τὴν ψῆφον ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου
Κυρίλλου Φιστιτζίου.
Ὁ Πρωτος. Κυρίλλος δίδω τὴν ψῆφον ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου Ἀρ-

SISMANOGLIO
MEGARO

- χιμανδρίτου Φιστιτζίου, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτος. Γαβριήλ.
- Ὁ Ἀρχιμ. Φορμωσάνος Ἄνθιμος διὰ τὸν Ἀρχιμ. Κύριλλον Φιστιτζίου δίδω τὴν ψῆφόν μου.
- Ὁ Ἱερομόναχος Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτος. Ἀμβροσίου, τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει, δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κύρ Κυρίλλου Φιστιτζίου Ἀρχιμανδρίτου.
- Ὁ Ἀρχιμ. Κωνσταντίος δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμανδρ. Κυρίλλου Φιστιτζίου.
- Ὁ Πρωτος. Στέφανος δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου Ἀρχιμανδρίτου Φιστιτζίου.
- Ὁ Ἀρχιμ. Παρθένιος Ῥιμνιτζάνος δίδω ψῆφον ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Φιστιτζίου Κυρίλλου.
- Νικηφόρος Ἱεροδιάκονος δίδω τὴν ψῆφόν μου εἰς τὸν Ἀρχιμ. Κύριλλον Φιστιτζίου.
- Πανάρετος Ἱεροδιάκονος δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Φιστιτζίου.
- Ἡλίας Σκευοφύλαξ καὶ Οἰκονόμος δίδω τὴν ψῆφόν μου τοῦ Κ. Κυρίλλου Ἀρχιμ. Φιστιτζίου, καὶ
- διὰ τὸν ἐν Ραϊθῶ Μελέτιον Ἱερομ. πνευματικὸν ὑπογράφων Ἡλίας Σκευοφύλαξ.
- Καλλίνικος μοναχὸς Σιναΐτης δίδω τὴν ψῆφόν μου διὰ τὸν Ἀρχιμ. Κύριλλον Φιστιτζίου.
- Ἰωάσαφ μοναχὸς δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Φιστιτζίου· ἐπίσης δίδω καὶ τὴν ψῆφον τοῦ ἐν Ἄνδρο-
μοναστηρίῳ Κορνηλίου Ἱερομον. ὑπὲρ τοῦ ἰδίου Ἀρχιμ. ὡς πληρεξούσιός του.
- (Ἀραβιστι) δίδω τὴν ψῆφόν μου ἐγὼ Παρθένιος μοναχὸς διὰ τὸν Ἀρχιμ. Κύριλλον Ἠγούμενον Φιστιτζίου. — (Τ. Σ.)
- (Μέχρι τοῦδε οἱ τῆς Ι. Συνάξεως.)

- Οἱ λοιποὶ Συγδελφοὶ ἐν Ζουβαρία.*
- Ἱερομόναχος Ἰωσήφ δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου Ἀρχιμ. Φιστιτζίου.
- Ἱερομ. Θεόκλητος δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίου Κυρίλλου Φιστιτζίου.
- Νικηφόρος πρῶην Ἀρχιδιάκονος δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου Ἀρχιμ. Φιστιτζίου.
- Μελέτιος Ἱεροδιάκονος δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Φιστιτζίου.
- Παντελεήμων Ἱεροδ. δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίου Κυρίλλου Ἀρχιμ. Φιστιτζίου.
- Συμεὼν Ἱεροδ. δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου Ἀρχιμ. Φιστιτζίου.
- Μακάριος μοναχὸς ψηφίζω τὸν Ἀρχιμ. Κύρ Κυρίλλον Φιστιτζίου.
- Δαμιανὸς μοναχὸς δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου Ἀρχιμ. Φιστιτζίου.
- Νεῖλος μοναχὸς ψηφισθῶ διὰ τὸν Ἀρχιμ. Κύριλλον Φιστιτζίου.
- Χρῖσανθος μοναχὸς Σιναΐτης δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κ. Ἀρχιμ. Κυρίλλου Φιστιτζίου.
- Γεράτιμος μοναχὸς συνδίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου Ἀρχιμ. Φιστιτζίου.
- Ἰωαννίκιος μοναχὸς δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου Ἀρχιμ. Φιστιτζίου.
- Γερμανὸς μοναχὸς Γραμματεὺς δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κ. Κυρίλλου Ἀρχιμ. Φιστιτζίου.
- Οἱ ἐν τῷ Σιναίῳ Ὄρει ἀσκούμενοι Πατέρες.*
- Νικηφόρος Ἱερομ. Ἐπίτροπος τοῦ Δικαϊάτου δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου Φιστιτζίου.
- Γερμανὸς Πρωτος. δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμανδρ. Κυρίλλου Φιστιτζίου.

Πάσιος Οικονόμος δίδω τὴν ψῆφόν μου διὰ τὸν Ἀρχιμ. Κυρίλλον Φιστιτζίου.

Βιττάλιος μοναχὸς Σκευοφύλαξ δίδω τὴν ψῆφόν μου διὰ τὸν Ἀρχιμ. Κυρίλλον Φιστιτζίου.

Παρθένιος μοναχὸς δίδω τὴν ψῆφόν μου διὰ τὸν Ἀρχιμ. Κυρίλλον Φιστιτζίου· ἀγράμματος ὦν ἔγραψα δι' αὐτὸν ἐγὼ Πάσιος.

Ἀριστόβουλος μοναχὸς εἰμὶ σύμφωνος πάσῃ τῇ πατρότητι.

(Τέλος τῶν ὑπογραφῶν τῆς Συνάξεως.)

(Ἀκολουθοῦσι τῶν ἐτέρων ἀδελφῶν αἱ ὑπογραφαί.)

Γαλακτίων Ἱερομόναχος δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Φιστιτζίου.

Παγκράτιος Ἱερομ. δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Φιστιτζίου.

Συμεὼν μοναχὸς ἀγράμματος δίδω τὴν ὑπογραφὴν μου ὑπὲρ τοῦ Φιστιτζίου Ἀρχιμ. Κυρίλλου· ἔγραψα δι' αὐτὸν Γαλακτίων Ἱερομόναχος.

Δαυτὶδ μοναχὸς δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Φιστιτζίου.

Γρηγόριος μοναχὸς δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Φιστιτζίου.

Παγκράτιος μοναχὸς δίδω τὴν ψῆφόν μου τῷ Ἀρχιμ. Κυρίλλῳ Φιστιτζίου.

Κυρίλλος μοναχὸς ἀγράμματος δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Φιστιτζίου· ἔγραψα δι' αὐτὸν ἐγὼ Ἰωάσαφ μοναχός.

Ὁ Ἐλάχιστος Ἐπίμαχος μοναχὸς σύμφωνος μὲ τὴν ἀδελφότητα.

Φιλάρετος μοναχὸς δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Φιστιτζίου.

Δανιὴλ μοναχὸς ἀγράμματος δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμανδρ. Κυρίλλου Φιστιτζίου· ἔγραψα δι' αὐτὸν Ἰωάσαφ μοναχός.

Δίδωμι τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου Ἀρχιμ. Φιστιτζίου, ἐγὼ Ἰωάσαφ μοναχός.

Γαβριὴλ μοναχὸς δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Φιστιτζίου· ἀγράμματος ὄντος ἔγραψα ἐγὼ δι' αὐτὸν Πάσιος Οικονόμος.

Ἰσαίας μοναχὸς ἀγράμματος δίδω τὴν ψῆφόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίλλου Φιστιτζίου· ἔγραψα δ' ἐγὼ Ἰωάσαφ μοναχός.

(Τ. Σ.)

Ἀριθ. 6.

Σήμερον 7 Ἀπριλίου 1859 ἡ Ι. Σύναξις συνελθοῦσα ἐν τῷ ἐν Ζουβανίᾳ Συνοδικῷ, καὶ προσκαλέσασα ἅπασαν τὴν Ι. Ἀδελφότητα, ὅπως ψηφηφορήσῃ κατὰ τὰ εἰθισμένα περὶ τῆς ἐκλογῆς διαδόχου τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς τοῦ Σινᾶ ἑδρας, καὶ ἐξελέγξασα τὰς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐγγράφῳ ἐν πάσῃ τάξει γενομένας ψήφους, εὔρεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος παμψηφεί καὶ ὁμοφώνως ἐγένετο εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Κυρίου Κυρίλλου Φιστιτζιάνου. Ὅθεν βλέπουσα ἡ Ι. Σύναξις τὴν ὁμοφροσύνην ταύτην τῶν συναδελφῶν, ἀφ' ἐνός μὲν εὐχαριστεῖ τὸν ὑψιστὸν Θεὸν ὅτι συνεκέντρωσε τὰς γνώμας αὐτῶν ἀπάντων ἐπὶ ἀτόμου τὸ ὁποῖον ἔχαιρεν ἀνέκαθεν τὴν ἀγάπην, τὸ σέβας καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ἀπάσης τῆς Ἀδελφότητος, καὶ τὸ ὁποῖον θεωρεῖ εἰς τὸ ἐξῆς ὡς Ποιμενάρχην τῆς. Ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐνέκρινεν ἵνα δι' ἰδιαιτέρας πράξεώς της γνωστοποιήσῃ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐπισήμως τῷ εἰρημένῳ ὑποψηφίῳ, καὶ προβῇ εἰς τὰ περαιτέρω.

(Ἱπογρ.) Ὁ Ἀρχιμ. Μακάριος καὶ Δικαῖος. Ὁ ἐν Ἱερομονάχοις

Διονύσιος. Ὁ Ἀρχιμ. Φορμποζάνος Ἄνθιμος. Ὁ Πρωτος. Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρχιμ. Ἀναστασίου. Ὁ Ἀρχ. Κωνσταντίος. Ὁ Ἀρχιμ. Παρθένιος Ῥιμνιτζάνος. Πρωτος. Κύριλλος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτος. Γαβριήλ. Ἀγαθάγγελος Ἱερομ. ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτος. Ἀμβροσίου. Πρωτος. Στέφανος. Νικηφόρος Ἱεροδ. Σιναίτης. Πανάρετος Ἱεροδιάκονος. Ἡλίας Σκευοφύλαξ καὶ Οἰκονόμος. Καλλίνικος μοναχός Σιναίτης. Ἰωάσαφ μοναχός ἔχων καὶ τὴν γνώμην Κορνηλίου Ἱερομονάχου. (ἀραβιστί) Παρθένιος μοναχός. Ὁ Γραμματεὺς τῆς I. Μονῆς Γερμανός μοναχός.

(Τ. Σ.)

Οἱ ἐν τῷ Σιναίῳ Ὄρει ἀσκούμενοι Πατέρες

Νικηφόρος Ἱερομ. ἐπίτροπος τοῦ Δικαιάτου. Ἀσθενῶν Γερμανός Πρωτος. γράφω ἐγὼ ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάσαφ μοναχός. Παΐσιος Οἰκονόμος. Βιτάλιος Σκευοφύλαξ. Παρθένιος μοναχός ἀγγραμμάτου ὄντος ἔγραψα ἐγὼ Παΐσιος Οἰκονόμος. Ἀριστόβουλος μοναχός.

Πρὸς τὴν Ἱερὰν καὶ σεβαστὴν Σύναξιν τῶν ἐν Ζουδανίᾳ Πατέρων.

Φθάσαντες αἰσιῶς ἐνταῦθα οἱ παρ' ὑμῶν ἀποσταλέντες Ὀσιολογιώτατοι Πατέρες ΚΚ. Ἰωάσαφ καὶ Δαμιανός ἡμέτεροι συναδελφοί, ἐκόμισαν ἡμῖν τοὺς κανονισμοὺς καὶ πράξεις τοὺς ἀφορῶντας τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς χηρευούσης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ, τοὺς ὁποίους ἀπαξ

καὶ πολλάκις διεξελθόντες ἐπισκεμμένως καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ, εὖρομεν αὐτοὺς λίαν [καλῶς ἔχοντας, συνωμολογήσαμεν καὶ συνεψηφίσαμεν αὐτούς. Ἐκάστη πράξις ἢ ἐν τῷ φακέλλῳ φέρει τὰς ψήφους ἡμῶν ἐπικυρούσας σὺν ὑμῖν τὰ ἐν αὐταῖς διαληφθέντα καὶ θεσπισθέντα. Ἡ πέμπτη πράξις ἢ ἡμερολογουμένη 7 Ἀπριλίου φέρει τὰς ψήφους πάντων τῶν ἐνταῦθα ἀσκουμένων Πατέρων συνακολουθούσας τὰς ὑμετέρας κατὰ σειρὰν. Προϊμίον καὶ ἐκάστη πράξις ὑμῶν προηγουμένως ἀνεγνώσθησαν εὐκρινῶς ἐν τοῖς ὡσὶ πάντων, ἀφέντες ἕνα ἕκαστον εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ νὰ ἐγκρίνη οἷον ἔχει τὴν πεποίθησιν, οἵτινες ἅπαντες ἔθεσαν τὰς ψήφους των εἰς τὴν σειρὰν, ὡς φαίνονται ἐν ταῖς διαληφθείσαις πράξεσι.

Τὸ παρὸν ἐδόθη τοῖς διαληφθείσιν ἀδελφοῖς τῇ 22 Ἀπριλίου 1859 Σίναιον.

(Ἵπογρ.) Νικηφόρος Ἱερομόναχος Ἐπίτροπος τοῦ Δικαιάτου. Γερμανός Πρωτος. ἀσθενούντος του ὑπογράφω ἐγὼ Βιττάλιος. Παΐσιος Οἰκονόμος καὶ Γραμματεὺς. Βιττάλιος Σκευοφύλαξ. Παρθένιος μοναχός ἀγγραμμάτου ὄντος ἔγραψα ἐγὼ Παΐσιος. Ἀριστόβουλος μοναχός.

Ἴσον τοῦ παρὰ τῆς I. Συνάξεως πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Κ. Κύριλλον Γράμματος.

(Τ. Σ.)

Πανοσιολογιώτατε Ὑποψήφιε τῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ Ἀρχιεπισκοπῆς Αρχιμανδρίτα Κ. Κύριλλε.

Συνελθοῦσα ἢ I. Σιναίτικῃ Ἀδελφότητι καὶ ψηφισήσασα

SISMANOGLIO
MEGARO

κανονικῶς περὶ ἐκλογῆς ἀτόμου τοῦ διαδεχομένου τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Σινᾶ Ἔδραν, ὀριστικῶς ἐξελέξατο τὴν Ἰμετέραν Πανοσιολογιότητα, καὶ γενικὴ φωνὴ προσκαλεῖ Ἰμᾶς ἵνα ἀναδεχθῆτε τὸ βαρὺ φορτίον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Πνευματικοῦ τούτου Ποιμνίου. Ἡ φωνὴ αὕτη εἶναι φωνὴ Κυρίου, ὅστις ἐν τῇ πανσόφῳ αὐτοῦ ἀγαθότητι μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν τούτου Καταστήματος, ἔνευσε τὸ θέλημα αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἀπάντων, φωτίσας ἡμᾶς ἐν τῇ παρουσίᾳ κρίσιμῳ περιστάσει νὰ ρίψωμεν τὰ βλέμματα ἐπ' ἄνδρὸς τοῦ ὁποίου τὰ συστατήριά εἰσι παρελθὼν ἀμεμπτον, μακρὰ διαρκῆς ὑπηρεσία, ζῆλος ὑπὲρ τῆς εὐκλείας καὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἱ. ἡμῶν Μονῆς, καὶ ἱκανότης πρὸς διατήρησιν τῶν προνομίων καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς. Ταῦτα πάντα μετ' εὐχαριστήσεως ἀναφέρουσα ἡ ἱ. αὕτη Σύναξις γνωστοποιεῖ τῇ Ἰμ. Πανοσιολογιότητι ἐπισήμως διὰ τοῦ παρόντος τὴν παμφηρεῖ ὑπὲρ Ἰμῶν γενομένην ἐκλογὴν τῆς ἱ. Ἀδελφότητος εἰς τὴν διαδοχὴν τῆς χηρευούσης Ἀρχιεπισκοπικῆς Ἐδρας τοῦ Σινᾶ. Καί τοι δὲ ἐν τῇ προσφωνήσει Ἰμῶν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Συνεδρίασιν, εὐχαριστῶν τὴν ἱ. Ἀδελφότητα ὑπὲρ τῆς πρὸς Ἰμᾶς کاملῆς αὐτῆς διαθέσεως, προσεθέσατε ὅτι θέλετε σκεφθῆ πρὶν λάθετε ὀριστικὴν ἀπόφασιν, ἡ ἱ. Σύναξις εἶναι εὐελπις ὅτι καθὼ τέκνον τοῦ ἱ. Μοναστηρίου, κατὰ τὴν χαρακτηρίζουσαν Ἰμᾶς ἀφοσίωσιν εἰς τὰ συμφέροντα αὐτῶ, δὲν θέλετε ἀντεῖπει πρὸς τὴν ὁμόφωνον ταύτην πρόσκλησιν τῆς ἱ. Ἀδελφότητος, ἥτις ἐν πάσῃ περιπτώσει θέλει φανῆ πρόθυμος ὑπὲρ Ἰμῶν. Ἡ δὲ ἱ. Σύναξις θεωροῦσα Ἰμᾶς ὡς κανονικὸν Ἰπόψῆφιον τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Ἐδρας τοῦ Σινᾶ διάδοχον, σπεύδει νὰ Σᾶς διαβεβαιώσῃ περὶ τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ αὐτῆς.

1859 Ἀπριλίου 28, ἐν Ζουβανίᾳ.

Ἡ Σύναξις τῶν Σιναϊτῶν Πατέρων.

(Ἰπογε.) Ὁ Ἀρχιμ. Μακῆριος καὶ Δικαῖος. Ὁ ἐν ἱερομονάχῳ

Διονύσιος. Ὁ Ἀρχιμ. Φορμωσάνος Ἄνθιμος. Ὁ Πρωτος. Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρχιμ. Ἀναστασίου. Ὁ Ἀρχιμ. Κωνστάντιος. Πρωτος. Κύριλλος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτος. Γαβριήλ. Ὁ Ἀρχιμ. Παρθένιος Ῥιμνιτζάνος. Ὁ ἱερομ. Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πρωτος. Ἀμῆροσιου. Ὁ Πρωτος. Στέφανος. Νικηφόρος ἱεροδ. Σιναίτης. Πανάρτος ἱεροδιάκονος. Ἡλίας Σκευοφύλαξ καὶ Οἰκονόμος. Καλλίνικος μοναχὸς Σιναίτης. Ἰωάσαφ μοναχὸς ἔχων καὶ τὴν γνώμην Κορνηλίου ἱερομονάχου. Ὁ Γραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Μονῆς Γερμανὸς μοναχός.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ τῆς ἱ. Συνάξεως.

Κομισάμενοι τὸ ἀπὸ 28 τρέχοντος ἀδελφικὸν γράμμα τῆς ἱ. ταύτης Συνάξεως, δι' οὗ μοι γνωστοποιεῖ ἐπισήμως τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ γενομένην ὁμόφωνον ἐκλογὴν ἀπάσης τῆς Ἀδελφότητος εἰς τὴν διαδοχὴν τῆς χηρευούσης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ, πρῶτον μὲν καὶ αὐθις εὐχαριστῶ τὴν ἱ. Σύναξιν καὶ δι' αὐτῆς ἅπασαν τὴν Σιναϊτικὴν Ἀδελφότητα διὰ τὰ δείγματα ταῦτα τῆς Ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης ἣν μοι παρέχει. Εἶτα δὲ ἀπαντῶ Αὐτῇ ὅτι ἂν καὶ ἐν τῇ πρὸς τὴν ἱ. Ἀδελφότητα προσφωνήσει μου εἶχον ἐκφράσει δισταγμὸν τινα εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς θέσεως ταύτης πρὶν σταθμισαί τὰς δυνάμεις μου ἀπέναντι τηλικούτου φορτίου παρουσιάζοντος

ποικίλας δυσχερείας ἕνεκα τῆς ἀνωμαλίας τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀλλοτρίων κακοβούλων ἐπηρειῶν, ἀλλὰ βλέπων καὶ πάλιν τὴν σύμπνοιαν καὶ ὁμοφροσύνην τῶν συναδελφῶν τοὺς ὁποίους ὑπερβάλλον αἴσθημα ἀφοσιώσεως ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τοῦ Ἱ. ἡμῶν Καταστήματος ἐμπνέει ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστάσει, καὶ ἐντελῆ ἔχων πεποιθήσιν εἰς τὴν πρόθυμον συνδρομὴν τῆς Ἱ. Ἀδελφότητος πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν βελτίωσιν τῶν συμφερόντων τῆς Ἁγίας ἡμῶν Μονῆς καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Συναϊτικοῦ ὀνόματος, ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἰψίστου καὶ τὴν προστάτιδα ἡμῶν Ἀγίαν Δικατερίνην συναντιλήπτορα, καὶ ὑπακούων εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἀδελφότητος δέχομαι τὸ ἐπίμοχθον τοῦτο τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Ἐδρας φορτίον, μόνιμον σκοπὸν ἔχων καὶ μόνην διακαῆ ἐπιθυμίαν νὰ φανῶ ἄξιος τοῦ περιβαλλομένου μοι ἀξιώματος καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγάπης τῶν συναδελφῶν, ἀγωνιζόμενος παντὶ σθένει ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς εὐκλείας τῆς Ἱ. ἡμῶν Μονῆς.

Μετ' εὐχαριστήσεως τοίνυν διαδηλῶν ταῦτα πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύναξιν καὶ πᾶσαν τὴν λοιπὴν Ἀδελφότητα, καὶ ἀπονέμων αὐτῇ τοὺς ἐγκαρδίους μου ἀσπασμούς, διατελῶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

1859 Ἀπριλίου 28, ἐν Ζουβανίᾳ.

(Ἰπογρ.) Ὁ Ἀρχιμ. Κύριλλος Συναϊτικῆς.

Ἀριθ. 7.

Σήμερον 30 Ἀπριλίου 1859 συνελθοῦσα ἡ Ἱ. αὕτη Σύναξις καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι τελεσθείσης θείᾳ συνάρσει τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρου, Σινᾶ, συμφώ-

ως τοῖς ἀρχαίοις θεσμοῖς καὶ προνομίοις τοῦ Ἱ. ἡμῶν Μοναστηρίου, καὶ ἐν πάσῃ τάξει καὶ κανονικότητι, ἀπολείπεται ἤδη τὸ νὰ λάβῃ ὁ Ἰποψήφιος Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Κύριλλος καὶ τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, ἀκολουθοῦσα δὲ τὴν ὁποῖαν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3 πρακτικῷ αὐτῆς διέγραψε βᾶσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐκλογῆς διαδόχου, τοὺς ἀρχαίους θεσμοὺς τοῦ Ἱ. Μοναστηρίου, καὶ προτιθεμένη νὰ φυλάξῃ καὶ τὴν διατηρηθεῖσαν συνήθειαν τῆς ἐν Ἱερουσαλῆμ χειροτονίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Συναίου, ἀφ' ἐνδὸς μὲν ὀνομάζει ἐξάρχους τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Κ. Παρθένιον, τὸν Πανος. Κ. Διονύσιον, τὸν Πανος. Κ. Μελέτιον, τὸν Πανος. Κ. Στέφανον καὶ τὸν Κ. Ἰωάσαφ, οἵτινες ἀπελθόντες εἰς Κωνσταντινούπολιν νὰ ἐπιδώσωσι τὸ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων γράμμα τῆς Ἱ. ταύτης Συνάξεως, καὶ ζητήσωσι παρὰ τῆς Μακαριότητός του τὴν ἀναγκαίαν τῆς χειροτονίας ἔκδοσιν. Καὶ εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἤθελον ἀπαντήσῃ παρὰ τῆς Α. Μακαριότητος προσκόμματα τινα προσβάλλοντα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἱ. ἡμῶν Μονῆς καὶ τὸ ἀνεξάρτητον αὐτῆς εἰς τὸ περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου, μεταχειρισθῶσιν ὅσα μέσα κρίνωσιν ἀρμόδια πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν τοιούτων δυσχερειῶν καὶ ἀπόκρουσιν τῶν ἀλλοτρίων ἐπεμβάσεων, ἔχοντες πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὴν διατήρησιν τῆς αὐτονομίας καὶ τῶν προνομίων τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου, καὶ δυνάμενοι ἐν περιπτώσει νὰ ἐπιζητήσωσιν ὅπου δεῖ ὅπως ἐκτελεσθῇ ἡ χειροτονία καὶ ἀλλαχοῦ. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιφορτίζει τὸν Πανοσιολ. Ἅγιον Δικαῖον ὅπως ἐκδώσῃ τὸ τε πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα γράμμα τῆς Ἱ. Συνάξεως καὶ τὸ ἀναγκαῖον ἐπίσημον πληρεξουσιότητος ἔγγραφο τῶν ῥιθέντων Πατέρων ἐξάρχων ἐπ' αὐταῖς ταῖς βάσεσιν.

Ὁ Ἀρχιμ. Μακάριος καὶ Δικαῖος. Ὁ Ἀρχιμ. Ἄνθιμος. Ὁ Ἀρχιμ. Κωνστάντιος. Ὁ Πρωτος. Ἀγαθάγγελος. Ὁ Πρωτος. Κύριλλος. Ὁ Ἱερομ. Ἀγαθάγγελος. Νικηφόρος Ἱεροδιάκονος.

Πανάρετος Ἱεροδιάκονος. Ἡλίας Σκευοφύλαξ καὶ Οἰκονόμος.
Καλλίνικος μοναχὸς Σιναΐτης. (ἀραβιστί) Παρθένιος μοναχός.

(Τ. Σ.)

Ἴσον τοῦ ἐπιδοθέντος τοῖς Π. Ἐξάρχοις ἐ-
πισήμου πληρεξουσίου γράμματος.

(Τ. Σ.)

Κατὰ τὴν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 7 Πράξει ἀπόφασιν τῆς Ι. τῶν
Σιναΐτῶν Συνάξεως, οἱ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπερχόμενοι Ἐ-
ξαρχοὶ Πατέρες, Πανοσιολογιώτατοι, ὅ,τε Ἀρχιμανδρίτης Κ.
Παρθένιος, ὁ Κ. Διονύσιος, ὁ Κ. Στέφανος, ὁ Κ. Μελέτιος καὶ
ὁ Κ. Ἰωάσαφ, ὅπως ἐπιδώσωσι τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ
Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴν τῆς Ι. ταύτης Συνάξεως, καὶ λάβωσι
παρὰ τῆς Α. Μακαριότητος, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τὴν
ἐκδοσὶν τῆς χειροτονίας τοῦ κοινῆ γνώμῃ ἐκλεχθέντος ὑποψη-
φίου διαδόχου τῆς χειρευούσης Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ
Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου Κ. Κυρίλ-
λου, ἔχουσιν ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα ὅπως ἐν περιπτώσει
καθ' ἣν ἤθελον ἀπαντήσῃ, παρ' ἐλπίδα, προσκόμματά τινα πα-
ρὰ τῆς Μακαριότητός του προσβάλλοντα τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ
ἱεροῦ τούτου Μοναστηρίου, καὶ τὸ αὐτόνομον αὐτοῦ εἰς τὸ πε-
ρὶ ἐκλογῆς ἰδίου Ἀρχιεπισκόπου, μεταχειρισθῶσιν οἰαδήποτε
μέσα ἐγκρίνωσι κατάλληλα πρὸς ἐξομάλυνσιν αὐτῶν καὶ ὑπο-
στήριξιν τῆς ἀμεταθέτου ἀποφάσεως τῆς Ι. ἡμῶν Ἀδελφότη-
τος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἔχοντες βάσιν τὴν διατήρη-
σιν καὶ ὑπεράσπισιν τῶν ἀρχαίων θεσμῶν καὶ προνομίων τοῦ

Σινᾶ, καὶ τείνοντες εἰς ἀπόκρουσιν πάσης βιαίας ἀλλοτρίας ἐ-
πεμβάσεως ἐφ' οἰωδήποτε λόγῳ γινομένης, δυνάμενοι δὲ καὶ
ἐν περιπτώσει νὰ ἐπιζητήσωσιν ὅπου δεῖ ὅπως ἐκτελεσθῇ ἡ
χειροτονία καὶ ἀλλαγῶ.

Ὅθεν ἡ Ι. αὕτη Σύναξις ἀπολύει αὐτοῖς τὸ παρὸν ἐπίσημον
ἐνσφράγιζον αὐτῆς γράμμα, ὅπως ἔχη τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν
ἐν παντὶ τόπῳ.

1859 Ἀπριλίου 30 ἐν Ζουβανίᾳ.

(Ἵπογρ.) Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος Δικαῖος
καὶ ἡ Σύναξις τῶν Πατέρων.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τῆς Ι. Συνάξεως πρὸς τὸν Παναγιώτατον
Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.

(Τ. Σ.)

Παναγιώτατε, Θεοτάτε καὶ προσκυνητὲ ἡμῖν Δεσποτα!

Ἀποβιώσαντος τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν Δεσπότη καὶ κη-
δεμόνος τοῦ Σινᾶ Κυροῦ Κωνσταντίου, ὃν Κύριος ὁ Θεὸς ἀνα-
παύσαι ἐν ταῖς οὐρανόις Μοναῖς, συνελθόντες ἅπαντες οἱ Ἀ-
δελφοὶ τῆς Ἱερᾶς τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ Κοινότητος,
καὶ ὠρίμως σκεφθέντες περὶ ἐκλογῆς ἀρμοδίου προσώπου τοῦ
διαδεχομένου τὴν χηρεύουσαν ταύτην Ἀρχιεπισκοπικὴν ἔδραν,

ἐρειδόμενοι δὲ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων θεσμῶν καὶ προνομίων τῆς Ἱ. ἡμῶν Μονῆς, ἅτινα διάφοροι Ἐκκλησιαστικαὶ Πράξεις ἐθέσπισαν, καὶ ἀλλεπάλληλα αὐτοκρατορικὰ διατάγματα ἐπεκώρωσαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς, ἐξελέξαντο κοινῇ ψήφῳ καὶ ὁμοφώνῳ γνώμῃ ἐκ τῆς ὀλομελείας αὐτῶν διάδοχον τῆς ῥηθείσης Ἀρχιεπισκοπικῆς Ἐδρας τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην καὶ Ἠγούμενον Φιστιτζίου Κ. Κίριλλον, ἄνδρα φέροντα ἅπαντα τ' ἀπαιτούμενα προσόντα πρὸς τὴν ἀρίστην Κυβέρνησιν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων, ὅς εἰ καὶ διστάσας πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ βαρέος τούτου φορτίου, ὑπήκουσεν ὅμως τελευταῖον εἰς τὴν κοινὴν φωνὴν καὶ τὰς ἐπιμόνους ἐνστάσεις τῆς Ἱ. Ἀδελφότητος, καὶ ἀπεδέχθη τὸ προβληθὲν αὐτῷ ἀξίωμα. Μὴ ἀγνοοῦσα δὲ ἡ Ἱ. αὕτη Σύναξις ὅτι ἐν τῇ πατρικῇ Αὐτῆς διαθέσει ἡ Σ. ἡμῶν Αὐτῆς Παναγιότης, πνευματικῶς κηδομένη καὶ ὑπὲρ τῆς εὐκλείας τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν τούτου Καταγωγίου, εὐαρέστως θέλει πληροφορηθῆ τὴν εὐτυχῆ ταύτην διεκπεραιώσιν τοῦ ἡμετέρου ζητήματος, ἄλλως τε γνωστῶν βεβαίως ὄντων Αὐτῇ τῶν κοσμοῦντων τὸν ἄνδρα ἠθικῶν τε καὶ ἱερατικῶν πλεονεκτημάτων, βαθυσεβάσως γνωστοποιεῖ τὴν πράξιν ταύτην τῇ Ἱμετέρᾳ Παναγιότητι ἐξαιτουμένη καὶ τὰς Παναγίας καὶ Θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ὡς αἰσίους οἰωνοὺς τοῦ νέου μέλλοντος τῆς Ἱ. ἡμῶν Μονῆς.

Συγχρόνως δὲ, ἐπειδὴ ἡ Ἱ. αὕτη Σύναξις, ὡς βάσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἐν τῇ τελεσθείσῃ ταύτῃ ἐκλογῇ διαγράψασα τὴν διατήρησιν τῶν ἀρχαίων δικαιωμάτων καὶ προνομίων τῆς Ἱ. ἡμῶν Μονῆς, θέλει νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ τὴν διατηρηθεῖσαν συνήθειαν τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ χειροτονίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐφ' ᾧ καὶ πέμπει ἤδη τοὺς ἐπιδότας τοῦ παρόντος αὐτῆς ταπεινοῦ τὸν Ἀρχιμ. Κ. Παρθένιον, Κ. Διονίσιον, Κ. Στέφανον, Κ. Μελέτιον καὶ Κ. Ἰωάσαφ ὅπως ἐπιδώσωσι τὸ πρὸς τὸν Μακρυώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων γράμμα τῆς Ἱ. ταύτης Συνάξεως καὶ ἐξακτιθῶνται τὴν ἀναγκάσαν τῆς χειροτονίας

ἐκδοσιν, καθικετεύομεν ὅπως, ἂν, παρ' ἐλπίδα, ἡ Α. Μακαριότης ἐφ' οἱαδήποτε προφάσει ἐπιφέρῃ προσκόμματά τινα προσβάλλοντα τὸ αὐτόνομον τῆς Ἱ. ἡμῶν Μονῆς περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡμετέρου Ἀρχιεπισκόπου, εὐαρεστηθῆ ἢ σεβαστῆ ἡμῖν Αὐτῆς Παναγιότης ἵνα ὑποστηρίξῃ διὰ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐτῆς μεσολαβήσεως τὰ ἀρχαῖα προνόμια τῆς Ἱ. ἡμῶν Μονῆς, καὶ διευθετήσῃ ὅπως ἂν ἐγκρίνη καταλληλότερον τὰ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἱεσίας ἡμῶν ταύτης θεωροῦντες ὡς εὐεργέτημα μὲν τῷ Ἱ. ἡμῶν Μοναστηρίῳ, νέον δὲ δείγμα τῶν φιλοχρίστων αἰσθημάτων τῆς Ἱμετέρας Παναγιότητος, δὲν θέλομεν παύσει δεόμενοι πρὸς τὸν ὕψιστον ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος καὶ εὐημερίας Αὐτῆς, καὶ διαβεβαιοῦντες Αὐτὴν περὶ τῆς ἰσοβίου εὐγνωμοσύνης καὶ τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ ἀπάσης τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος, ἐπικαλούμενοι δὲ καὶ τὰς παναγίας Αὐτῆς εὐχὰς, διατελοῦμεν

1859 Ἀπριλίου 30 ἐν Ζουβανίᾳ.

Τῆς Ἱμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος

Δοῦλοι ταπεινοὶ

(Ἱπογρ.) Ὁ Ἀρχιμ. Μακάριος Δικαῖος

καὶ ἡ Σύναξις τῶν Πατέρων.

ΑΝΑΦΟΡΑ

Τῶν Σιναϊτῶν πρὸς τὴν Ἱ. Πύλην.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εὐχέται καλόγηροι τῶν Μοναστηρίων τοῦ Ὁρους Σινᾶ καὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ κειμένου καὶ Ζουβανία καλου-

μένον, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρωμεν μεθ' ὑποκλίσεως πρὸς τὴν Ἱψηλὴν Πύλιν ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἀρχηγὸς ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου Κωνστάντιος ἐτελεύτησε κατὰ θεῖαν βούλησιν, συνελθόντες κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ τε ἱεροῦ Ἀκτιναμῆ τὸν ὅποιον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν, καὶ τῶν ἐν διαφοροῖς ἐποχαῖς ὑπὸ τῆς Ἱψηλῆς Πύλης ἐπικυρωθέντων καὶ ἐγκριθέντων προνομίων τοῦ νὰ μὴ γίνεταί οὐδαμῶθεν ἐπέμβασις εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ εἰρημένου Μοναστηρίου, καὶ συσκεψάμενοι βαθέως περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἰρημένου καὶ ἐκλογῆς ἑτέρου ἀξίου καὶ ἱκανοῦ ἐκ τῆς ὁμηγύρευς τῶν εἰρημένων καλογήρων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐλάβομεν τὴν γνώμην καὶ παρὰ τῶν ἀλλαχοῦ μὲ ὑπηρεσίαν διατελούντων συναδελφῶν μας, ἐξελεξάμεθα καὶ ἐνεκρίναμεν κατάλληλον διὰ τὴν θέσιν ταύτην τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸν Ἀρχιμανδρίτην Κύριλλον, Ἡγούμενον ὄντα ἐνὸς τῶν Μοναστηρίων τοῦ εἰρημένου ὄρους ἀνομαζόμενον Φιστίτζι, ὅστις Ἀρχιμανδρίτης εἶναι εἷς ἐκ τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας, καὶ εἰς τὸν ὅποιον ἔχομεν πᾶσαν ἐμπιστοσύνην καὶ πεποίθησιν ὅτι θέλει διεξάγει καλῶς τὰ τοῦ Μοναστηρίου. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἡμῶν ὄχι μόνον ἐξετελέσθη συμφώνως μὲ τὴν ἐκ παλαιῶν χρόνων καθεστῶσαν τάξιν καὶ συνήθειαν καὶ μὲ τὰ ὑπὸ τῆς Ἱψηλῆς Πύλης κεχορηγημένα ἡμῖν προνόμια, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἐξῶθεν ἐπέμβασις πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ πάντοτε ἐμποδίσθη καὶ ἡμεῖς οὐδαμῶς παραδεχόμεθα, διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως ἐπικυρωθῇ ὁ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ταύτην διορισμὸς τοῦ εἰρημένου Ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου, καὶ ἐκδοθῆν ἀποσταλῆ ἡμῖν τὸ Ἱψηλὸν αὐτοῦ Βεράτιον. Ταῦτα παρακαλοῦντες διὰ τῆς ἱκετηρίου ἡμῶν ταύτης ἀναφορᾶς, τὴν ὅποιαν τολμῶμεν νὰ καθυποβάλωμεν εἰς τὸ Ἱψηλὸν Δεβλέτε διὰ τῶν ἐπιτροπικῶς ἤδη ἐκ μέρους ἡμῶν ἀποστελλομένων πέντε καλογήρων Σιναιτῶν, Παρθενίου, Διονυσίου, Στεφάνου, Μελετίου καὶ Ἰωάσαφ, διατελοῦμεν εὐχέται πρὸς Κύριον ὑπὲρ τῆς ζωῆς καὶ Μεγαλειότητος τοῦ Κραταιοτάτου ἡμῶν Ἄνακτος.

(Ἰπογρ.) Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος Δικαῖος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ Πατέρων καὶ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἀγαθονικεῖας Γρηγορίου. Ἀρχιμανδρίτης Ἄνθιμος. Ἀρχιμ. Κωνστάντιος. Πρωτοσύγκελος Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐν Κρήτῃ Ἀρχιμ. Ἀναστασίου. Πρωτοσ. Κύριλλος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐν Κρήτῃ Πρωτοσ. Γαβριήλ. Ἱερομ. Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει Πρωτοσ. Ἀμβροσίου. Νικηφόρος Ἱεροδιάκονος. Πανάρετος Ἱεροδιάκονος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐν Τριπόλει Οἰκονόμου Παρθενίου. Ἡλίας Σκευοφύλαξ ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐν Ραϊθῷ πνευματικοῦ Μελετίου. Καλλίνικος μοναχός ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐν Κύπρῳ Πρωτοσ. Γρηγορίου. Ἰωσήφ Ἱερομόναχος. Γαλακτίων Ἱερομόναχος. Παντελεήμων Ἱεροδιάκονος. Γρηγόριος μοναχός. Ἰωαννίκιος μοναχός. Χρῦσανθος μοναχός. Δαμιανός μοναχός. Παγκράτιος μοναχός. Νεῖλος μοναχός. Μακάριος μοναχός. Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἱ. Μονῆς Γερμανός μοναχός.

SISMANOGLIO
MEGARO

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ γενομένου Ἰλαμίου ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ.

Διὰ τοῦ παρόντος ταπεινοῦ Ἰλαμίου μου ἀναφέρω δουλικῶς ὁ ὑποφαινόμενος πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν ὅτι, οἱ κατὰ τὴν Αἰγυπτὸν ἐν τῷ Μαχαλᾷ Τζιβανία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τῆς τῷ Σινᾷ ὑποκειμένης διατελοῦντες κα-

λόγηροι δηλαδή ὁ Μακάριος, ὁ Ἀγαθάγγελος, ὁ Ἄνθιμος, ὁ Κύριλλος, ἄλλος Ἀγαθάγγελος, ὁ Κωνστάντιος, ὁ Ἡλίας, ὁ Νικηφόρος, ἕτερος Μακάριος, ὁ Συμεών, ὁ Καλλίνικος, ὁ Ἰωσήφ, ἄλλος Νικηφόρος, ὁ Πανάρετος, ὁ Δαμιανός, ὁ Παγκράτιος, ὁ Γεράσιμος, ὁ Χρύσανθος, ὁ Νεῖλος, ὁ Γρηγόριος, ὁ Ἰωαννίκιος, ὁ Ἀβράμιος, ὁ Δημήτριος, ἄλλος Δημήτριος, ὁ Θεόκλητος, ὁ Γερμανός, καὶ ὁ Παντελεήμων παρουσιασθέντες εἰς τὸ ἱερὸν συμβούλιον ὡμολόγησαν τὰ ἐξῆς.

Δηλαδή ὅτι, κατὰ τὸν εἰς χεῖρας τῶν ἐν τῷ Ὄρει Σινᾶ, τῷ μέρει τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Μωϋσέως, καὶ τοῖς ὑποκειμένοις αὐτῷ τῷ Ὄρει διατελούντων καλογήρων κεχορηγημένον ἀκτιναμένον τοῦ Μωάμεθ καὶ ὑψηλὸν περάτιον, καθὸ ἀνέκαθεν ἐπεκράτησε νὰ διορίζηται ἀρχηγὸς αὐτῶν, τὸν ὁποῖον ἂν ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων ἤθελον οἴτοι ἐκλέξει, οὕτως καὶ ἤδη ἀποθανόντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν Κωνσταντίου πρὸ πέντε μηνῶν ἐδέησε νὰ διορίσωσιν εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἓνα ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἄξιον καὶ εὐθύν. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκλεξάμενοι κατὰ τὴν Ἀρχαίαν τάξιν τὸν Ἀρχιμανδρίτην Φιστιτζίου Κύριον Κύριλλον ὑπήκοον τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας ὄντα, καὶ τῇ ἀπαιτουμένῃ ἱκανότητι καὶ εὐθύτητι κεκοσμημένον, ἀνηγόρευσαν αὐτῶν Ἀρχιεπισκοπόντων. Ταῦτα δὲ ὁμολογήσαντες ἐπειδὴ ἐζήτησαν νὰ ἐπικυρωθῇ δι' Ἰλαμίου ὡς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἐνσφράγιστος αἴτησις, σπεύδω νὰ ἀναφέρω δουλικῶς ὅτι ταῦτα ἀληθῶς ὡμολόγησαν οἱ εἰρημένοι.

1275 κατὰ μῆνα Ζηλκατὲ.

Ὁ Κατὴς Αἰγύπτου Ἀχμέτ εὐχέτης ταπεινός.

ΑΝΑΦΟΡΑ

Τῶν Σιναϊτῶν Ἐξάρχων πρὸς τὴν
Υψ. Πύλην.

Εἶναι φανερόν ὅτι κατὰ τε τὸν Β. Ἀκτιναμέν τὸν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τοῦ Ὄρους Σινᾶ ἀνέκαθεν χορηγηθέντα, καὶ τὸ Ἴψηλὸν Βεράτιον, ἔτι δὲ καὶ τὰς ὑπὸ τοιούτων κραταιῶν Βασιλέων μὲ ὑψηλοὺς ὀρισμοὺς ἀλληλοδιαδόχως ἐπικυρωθείσας συγκαταβάσεις καὶ προνόμια, οἱ ἐν τῷ Ι. Μοναστηρίῳ τούτῳ ἐνοικοῦντες καλόγηροι διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τοῦ ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων μὲ τίτλον Ἀρχιεπισκόπου ἐκλεγόμενου ἀρχηγοῦ, μηδενὸς ἄλλου ἐξωθεν δυναμένου νὰ ἐπέμβῃ ἢ φέρῃ εἰς αὐτοὺς ἐμπόδιον, ἡ δὲ ἐκλογή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τούτου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πλειονοψηφίαν μόνων τῶν καλογήρων τούτων, καὶ αὐτοὶ ζητοῦν δι' ἀρχιχαλίου τὸ ὑψηλὸν Βεράτιον, τὸ ὁποῖον εἴθισται νὰ δίδεται εἰς τὸν ἐκλεγόμενον. Τούτων οὕτως ἐχόντων παρακαλοῦμεν θερμῶς οἱ ὑποφαινόμενοι, Ἐπίτροποι ὄντες ὅλης τῆς Κοινότητος τῶν Καλογήρων τούτων, ὅπως ἐπειδὴ ἤδη ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας Κωνστάντιος ἀπεβίωσε, καὶ δεήσαντος νὰ διορισθῇ ἄλλος εἰς τὴν θέσιν ταύτην, συνελθοῦσα ἡ Κοινότης τῶν Καλογήρων κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἐπικρατοῦσαν τάξιν ἐξελέξατο κοινῇ γνώμῃ τὸν Ἀρχιμανδρίτην Φιστιτζίου Κύριλλον, ὑπήκοον ὄντα τῆς κραταιᾶς Βασιλείας, ἅτε ἄξιον καὶ ἱκανόν, εὐαρεστηθῇ, κατὰ τε τὸ εἰς χεῖράς μας εὐρισκόμενον καὶ τὴν ἐκλογὴν ἡμῶν ταύτην ἐπικυροῦν ἐν ἱερὸν ἰλάμιον τῆς Αἰγύπτου, ἔτι δὲ καὶ τὸν εἰρημένον ἀκτιναμέν καὶ ὑψηλὰ Βεράτια, καὶ χορηγήσῃ ἡμῖν τὸ Βεράτιον τοῦ ἤδη ἐκλεγέντος Ἀρ-

SISMANOGLIO
MEGARO

χειρισκόπου ἡμῶν. Ταῦτα παρακαλοῦντες ὡς ἐκ μέρους ἀπάσης τῆς Κοινότητος τῶν Καλογήρων διατελοῦμεν,

Παρθένιος, Διονύσιος, Στέφανος, Μελέτιος, Σινάιται.

ΑΝΑΦΟΡΑ

Τῶν Σιναιτῶν πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τὴν I. Σύνοδον.

(Τ. Σ.)

Παραγιώτατε, Θειώτατε καὶ Προσκυνητὲ ἡμῶν Δέσποτα, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Γνώστὸν βεβαίως ὑπάρχει τῇ Ἰμετέρᾳ Παναγιότητι καὶ τῇ περὶ Αὐτὴν Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὅτι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ αἰοδίου Πατριάρχου καὶ κηδεμόνος τοῦ Σινᾶ Κυροῦ Κωνσταντίου, ἡ Σιναιτικὴ Αὐτὴ Ἀδελφότης συνελθοῦσα καὶ ὠρίμως συσκεφθεῖσα περὶ ἐκλογῆς ἀξίου διαδόχου εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν ταύτην ἔδραν, μετὰ τὰς ἀναγκαίαις προκαταρκτικὰς ἐργασίας, ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχαίων προνομίων καὶ θεσμῶν διεπόντων ἐπὶ πολλοὺς ἤδη αἰῶνας τὸ σεπτὸν τοῦτο καταγώγιον, ἐξελέξατο παμψηφεί καὶ ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ ὡς Ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου τὸν συναδελφὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην καὶ Ἠγούμενον τοῦ ἐν Μολδαυίᾳ Σιναιτικοῦ Μετοχίου Φιστίτζι Κ.

Κύριλλον, εἰς ὃν ἀνεγνώρισεν ἅπαντα τὰ προσόντα ἐπαξίου κατοχῆς τῆς θέσεως ταύτης, ὡς χαίροντα ἀνέκαθεν, κατὰ τὴν μακρὰν αὐτοῦ ἐν τῷ Σινᾷ ὑπηρεσίαν, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν ἀπάσης τῆς Κοινότητος. Ἐπομένως, ἐπειδὴ, κατὰ συνήθειαν ἦν ἐσεβάσθη ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν, ὁ κατὰ καιρὸν ἐκλεγόμενος Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου ἀπερχόμενος εἰς τὴν Α. πόλιν Ἱερουσαλήμ ἐλάβανε παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, ἡ καθ' ἡμᾶς Σύναξις διὰ τε ἀποστολῆς ἐξάρχων καὶ δι' ἱκετηρίου ἀναφορᾶς αὐτῆς ἐξητήσατο παρὰ τῆς Α. Μακαριότητος τὴν ἐκδοσιν τῆς χειροτονίας. Ἄλλ' ἡ Α. Μακαριότης οὐ μόνον οὐκ ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπεμβαίνων αὐτοδικαίως ἐπὶ ἀντικειμένου μηδὲλως ἀφορῶντος τὴν Α. Μακαριότητα, προσεπάθησε διὰ παντοίων μέσων ἵνα χαρακτηρίσῃ καὶ εἰς τὰ ὄμματα τῆς Ἰψ. Πύλης τὴν μὲν ἐκλογὴν ὡς παράνομον, τὴν δὲ Ἀδελφότητα διχογνωμοῦσαν καὶ ἀσύμφωνον ἐπ' αὐτῆς, καὶ πλάττων ἀνύπαρκτα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Σινᾶ, ἀπειλεῖ ἤδη νὰ καταστρέψῃ πολιτικὰ τε καὶ ἐκκλησιαστικὰ προνόμια καθιερωθέντα ἀπ' αἰῶνων, καὶ νὰ καταπατήσῃ τὴν αὐτονομίαν ἡμῶν, φέρει δὲ τὸ Μοναστήριον εἰς ἐπιβλαβὴ καὶ ἐπιζήμιον θέσιν διὰ τῆς τοιαύτης ἀναβολῆς. Διὰ τοῦτο ἡ καθ' ἡμᾶς αὕτη Σύναξις, εἰ καὶ τὸ Ἰψ. Κράτος εὐμενῶς προσενεχθὲν ἀπέναντι τῶν δικαίων ἡμῶν παραστάσεων ἀνεγνώρισε τὸ ἄτοπον τῶν ἐπεμβάσεων τῆς Α. Μακαριότητος, ἀλλὰ πεποιθεῖα εἰς τὸ φιλοδίκαιον καὶ τῆς Ἰμετέρας Παναγιότητος καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἱερᾶς Συνόδου, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐνισχύει δι' ἐπισήμου Αὐτῆς γράμματος τὸν σεβαστὸν ἡμῶν Ἰποψήφιον Ἀρχιμ. Κ. Κύριλλον, ὅστις ἀνελθὼν εἰς Πρωτεύουσαν καὶ παρουσιασθεὶς αὐτοπροσώπως ὅπου δεῖ, ἐκθέσῃ καὶ διὰ ζώσης τὴν δυσάρεστον ἡμῶν θέσιν καὶ ὑπερασπισθῆ τὰ προνόμια τῆς I. ἡμῶν Μονῆς καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἅπασα ἡ Ἀδελφότης διὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ταύτης Συνάξεως ἐκτιθεῖσα τῇ Ἰμετέρᾳ Παναγιότητι τὰς δικαίας αἰτιάσεις αὐτῆς κατὰ τῶν ὅλως αὐθαιρέτων ἐπεμβάσεων τοῦ Μακαριω-

SISMANOGLIO

τάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, δηλοποιεῖ πανδήμως τὴν πλήρη ὁμοφωνίαν αὐτῆς εἰς τὴν γενομένην ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου, καὶ κηρύττει ὅτι ἐμμένει ἀμετατρέπτως εἰς τὴν ἀπόφασίν της, καὶ θέλει ἐπιδιώξει τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ζητήματος τούτου δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων, ἀκλόνητον ἔχουσα θάρρος εἰς τὴν εὐθυδικίαν ἥτις ὑπὸ τὸ κραταῖον σκῆπτρον τοῦ εὐκλεῶς βασιλεύοντος σήμερον Ἄνακτος ἡμῶν καὶ τῶν περὶ τὴν Α. Μ. Ὑψηλοτάτων ἡμῶν Αὐθεντῶν, προστατεύει ὑπὸ τὴν κραταιὰν αὐτῆς αἰγίδα τὰ δίκαια τῶν καταδιωκομένων, καὶ ὑπερασπίζει τὰ προνόμια τῶν πιστῶν ὑπηκόων· οὐχ ἦττον δὲ στηριζομένη ἢ καθ' ἡμᾶς αὕτη Σάναξις καὶ εἰς τὴν προστασίαν ἣν ἡ Ἁγία ἡμῶν Μήτηρ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἔδειξε πάντοτε ὑπὲρ τῶν χειμαζομένων ἱερῶν Σκηνωμάτων, παρακαλεῖ τὴν Ἰμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἵνα λαβοῦσα ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ προστασίαν αὐτῆς τὰ προνόμια καὶ δικαιώματα τῆς Μονῆς ἡμῶν ὑπερασπίσῃ αὐτὰ κατὰ τῶν ἐπεμβάσεων τῆς Α. Μακαριότητος, καὶ παραστήσασα τὰ εἰκότα ὅπου δεῖ, δώσῃ ὀριστικὸν πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Πεποιθήμεν δὲ, Παναγιώτατε Δέσποτα καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, ὅτι τὸ σεπτὸν τοῦτο καὶ εὐκλεῆς Καταγώγιον τὸ ὁποῖον διήνυσεν ἀνεξάρτητον τοσαύτας ἑκατονταετηρίδας, καὶ διελθὸν δι' οὐχ ἦττον σφοδρῶν κλυδῶνων ἐπεραιώθη αἰσίως μέχρι τοῦ νῦν ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς προστάτιδος αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρος Παρθένου καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης, θέλει εὔρει καὶ ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει εἰς τὴν Ἰμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἀδεκάστους κριτὰς, θερμούς ὑπερμάχους καὶ ὑπερασπιστὰς τῶν προνομίων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα τοσαῦτα Αὐτοκρατορικὰ θεσπίσματα ἐπεκύρωσαν πολιτικῶς, τοσαῦτα δὲ Σιγγίλια ἐκκλησιαστικὰ καθιέρωσαν.

Ἐλπίζομεν, Παναγιώτατε Δέσποτα καὶ Ι. Σύνοδος, ὅτι δὲν ἐπεκαλέσθημεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ἀντίληψιν τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ ἀναμένοντες τὴν ταχεῖαν ἐκ-

πλήρωσιν τοῦ πόθου ἡμῶν, ἐξαιτούμεθα τὰς παναγίας Αὐτῆς εὐχὰς διατελοῦντες 1859 Σεπτεμβρ. 17 Κάϊρον.

Τῆς Ἰμετέρας Παναγιότητος οἱ κατὰ πνεῦμα υἱοὶ καὶ δούλοι ταπεινοί.

Οἱ συγχροτοῦντες τὴν ἐν Ζουβαρία Σάναξιν.

(Ἰπογρ.) Πρωτοσύγγελος Κύριλλος Δικαῖος. Ἀρχιμ. Μακάριος. Πρωτος. Ἀγαθάγγελος. Ἀρχιμ. Κωνστάντιος. Νικηφόρος Ἱεροδ. Πανάρετος Ἱεροδ. Ἡλίας Σκευοφύλαξ. Καλλίνικος μοναχός. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ι. Μονῆς Γερμανὸς μοναχός.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τῶν Σιναϊτῶν πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

(Τ. Σ.)

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ταπεινοὶ δούλοι Σιναῖται μαθόντες μετ' ἀνεκφράστου ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως ὅτι τὸ περὶ διαδοχῆς τῆς

χρηρευούσης ταύτης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Σινᾶ ζήτημα τοσοῦτον ἤδη χρόνον ἀνακινούμενον ἀνετέθη τέλος εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, κατὰ τὸ πλήρες φρονήσεως μέτρον τῆς Ὑψ. Πύλης τῆς αἰείποτε προνοούσης ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν προνομίων καὶ τῆς εὐημερίας τῶν Ἱερῶν Καταγωγίων, καὶ τοι οὐδεμίαν ἔχοντες ἀμφιβολίαν περὶ τῆς εὐθυδικίας ἣτις θέλει ὑπαγορεύσει τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου, ἐκρίναμεν ὁμῶς ἀναγκαῖον ὅπως καὶ αὐθις διὰ τῆς παρουσίας ταπεινῆς ἡμῶν διαβεβαιώσωμεν τὴν τε Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον ὅτι ἐμμένομεν ἀμετατρέπτως εἰς τὴν ὁμόφωνον καὶ πάμφηφον ἐκλογὴν ἡμετέρου Ἀρχιεπισκόπου τελεσθεῖσαν ἐν πάσῃ τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους θεσμοὺς τῆς ἡμῶν Μονῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ συναδελφοῦ ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτου Κ. Κυρίλλου, ὃν θεωροῦμεν κανονικὸν ἡμῶν Ἰποψήφιον. Ἐπομένως προλαμβάνοντες πᾶν βῆμα ἐνδεχόμενον τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ παραμορφώσωσι τὰ πράγματα παρὰ τῆ Ὑμετέρα Παναγιότητι καὶ τῆ Ἱερᾶ Συνόδου, καὶ τείνον εἰς τὸ νὰ ἐξαπατήσῃ Αὐτὴν, διακηρύττομεν ἐπιτήμως ὅτι πᾶν ἔγγραφον τὸ ὁποῖον τυχὸν ἤθελε παρουσιασθῆ τῆ Ὑμετέρα Παναγιότητι καὶ τῆ περὶ Αὐτὴν Ἀγία καὶ Ἱ. Συνόδου ὡς ἐκ τῆς ὀλομελείας ἢ μέρους τῶν Σιναϊτῶν, παρεκκλίνον τῶν ἀπαξ ἐνόρκως, ἀπαραβιάστως τε καὶ ἀμεταθέτως καθομολογηθέντων καὶ ἀποφασισθέντων, καὶ μὴ φέρον τὴν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς παρουσίας ἡμῶν ταπεινῆς Μοναστηριακῆν Σφραγίδα, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ εἰμὴ ὡς νόθον καὶ ἄκυρον.

Πεποιθότες εἰς τὴν βαθεῖαν σύνεσιν καὶ τὴν εὐθυδικίαν τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἀγίας καὶ Ἱ. Συνόδου, οὐδόλως διστάζομεν περὶ τῆς εὐτυχοῦς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου κατὰ τοὺς δικαίους ἡμῶν πόθους, καὶ ἀπεκδεχόμενοι τὰς παναγίας Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ἀσπάζόμενοι δὲ καὶ τὴν Παναγίαν Αὐτῆς δεξιάν, διατελοῦμεν

1859 Νοεμβρίου 13, ἐν Καίρῳ.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ τῆς
περὶ Αὐτὴν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου
δοῦλοι ταπεινοί.

Ἡ ἐν Ζουβαρία Σιναϊτικὴ Ἀδελφότης.

(Ἰπογρ.) Ὁ Πρωτοσύγγελος Κύριλλος Δικαῖος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ Ἀδελφῶν. Ὁ Πρωτος. Ἀγαθάγγελος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐν Κρήτῃ Ἀρχιμ. Αναστασίου. Ἀρχιμ. Κωνστάντιος. Καλλίνικος μοναχός. Πρωτος. Ζαχαρίας ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐν Κρήτῃ Πρωτος. Γαβριήλ. Ὁ Πρωτος. Ἄνθιμος. Ὁ Πρωτος. Καλλίνικος. Ἀβράμιος Ἱερομ. Ἰωσήφ Ἱερομ. Χαρίτων Ἱερομ. Νικηφόρος Ἱεροδ. Νικηφόρος πρῶην Ἀρχιδιάκονος. Πανάρετος Ἱεροδ. Παντελεσῆμων Ἱεροδ. Συμεὼν Ἱεροδ. Ἐπίμαχος μοναχός. Μακάριος μοναχός. Ἰωαννίκιος μοναχός. Χρῦσανθος μοναχός. Ἰωακείμ μοναχός. Ἰωαννίκιος μοναχός. Ἄνθιμος μοναχός. Γεράσιμος μοναχός. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γερμανός μοναχός.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Τοῦ Παναγιωτ. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀρτιοχίας.

(Ἴδε σελίδα 45 τῆς ἐν Ἱερουσαλῆμ ἐκδόσεως παρατρεξάσης τὴν παρούσαν).

Ἀναγνωσθέντος ἐπὶ κοινῇ ἀκροάσει ἡμῶν καὶ τοῦ λίαν πε-
ριποθήτου ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ Μακα-

ριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυρίου Καλλινίκου καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἱεῶς Συνόδου, τοῦ σταλέντος πρὸς ἡμᾶς ἐγγράφου τῆς Ἱμετέρας Μακαριότητος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 Νοεμβρίου, εἶδομεν οἱ πάντες μετὰ μεγίστης ἀπορίας ὅσα ἡ Αὐτῆς Μακαριότης ἐκτίθησιν ἐν αὐτῷ ὡς πρὸς τὸ Συναϊτικὸν ζήτημα, ἀντίθετα ὑπάρχοντα τῶν ὅσα ἡ ἰδία ἀπὸ στόματος ἐξέφρασεν ἐνώπιον πάντων ἡμῶν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Ἔνεκα τούτου ἐλυπήθημεν εἰς ἄκρον πῶς ἡ Ἱμετέρα Μακαριότης ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος ἐπελάθετο τῶν ἰδίων Αὐτῆς λόγων, οὓς ἐν πλήρει Συνόδῳ ὡς εἴρηται ἐξέθεσεν. Ἴσως δὲ τοῦτο προῆλθεν ἐκ τῆς συγκινήσεως ἣν ἔλαβεν ἐπὶ τῆς γενομένης ἐν τῇ Συνόδῳ ὁμιλίας αὐτῆς· διὸ καὶ οὐκ ἀπηντήσαμεν τότε ἀμέσως Αὐτῇ, διότι ἐπιφυλαττόμεθα, ἵνα ἐν προσωπικῇ πρὸς ἀλλήλους συνεντεύξει, ἀποδείξωμεν Αὐτῇ διὰ τῶν πραγμάτων τὸ λάθος εἰς ὃ οὐκ οἶδαμεν ὅπως περιέπεσεν ἡ Ἱμετέρα Μακαριότης διὰ τῆς τοιαύτης ἀντιρρήσεως, ἀλλὰ μεγάλως ἐξεπλάγημεν ὅτε αἴφνης καὶ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα εἶδομεν αὐτὸ τοῦτο τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγγραφον κατακεχωρημένον ἐν τῇ ἐφημερίδι Βυζαντίδος, καὶ συμπεραίνομεν μᾶλλον ὅτι ἡ δημοσίευσις αὕτη ἔλαβε χώραν ἄνευ προηγουμένης Ἱμετέρας εἰδήσεως, ἄλλως δ' ἀποροῦμεν πῶς ἡ Ἱμετέρα Μακαριότης συγκατετέθη ἵνα καταχωρηθῇ ἐν τῇ ἐφημερίδι ἐγγραφον Αὐτῆς ἰδιαίτερον ἀποτεινόμενον πρὸς ἡμᾶς, καὶ τοῦτο πολὺ τῆς ἀληθείας ὑπολειπόμενον. Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων συμπεραίνει κλιῶς καὶ ἡ Ἱμετέρα Μακαριότης ὅτι ἡ πράξις αὕτη ὑπάρχει ἀνοίκειος καὶ μηδὲν ἀνήκουσα τῇ ἀξιοπρεπείᾳ τῆς Αὐτῆς Μακαριότητος. Οἱ πάντες οὖν ἐλυπήθημεν ἀπὸ καρδίας, καὶ ἀναγκαῖον ᾤθημεν ἵνα διὰ τοῦδε τοῦ ἀδελφικοῦ ἐκφράσωμεν κοινῶς τὴν βαθεῖαν ἡμῶν θλίψιν, συνάμα δὲ ἀξιῶσμεν Αὐτὴν φιλαδέλφως, ὅπως εὐαρεστηθῇ ἐπενεγκεῖν τὴν ἀπαιτουμένην διόρθωσιν εἰς τὸ ὁπῶσποτε τοῦτο λάθος· καθόσον πεποιθήκαμεν ὅτι ἡ Ἱμετέρα Μακαριότης ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ Αὐτῆς φρονήσει οὐδαμῶς ἀνεχθήσεται προσβάλλεσθαι ὀλόκληρον

Σύνοδον. Ἐπὶ τούτοις εἶδομεν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ σημειοῦσαν τὴν Ἱμετέραν Μακαριότητα ὅτι δὲν δύναται δῆθεν ἐπεμβῆναι εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ὅτι καταπατοῦνται ταῦτα. Ὅσον μὲν περὶ ἐπεμβάσεως, μολονότι ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν καὶ διαλύειν τὰς ὀψέποτε ἀναφυομένας διαφορὰς μεταξὺ τοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Συναϊτικῆς Κοινοτήτος, ὡς ἐκ πολλῶν παραδειγμάτων φαίνεται, ἀλλ' ὅμως ἡμεῖς καὶ αὐθις οὐδεμίαν οἰκοθεν μετήλθομεν ἐπέμβασιν, προήχθημεν δὲ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς μεταξὺ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν Συναϊτῶν Πατέρων προκυψάσης διαμφισβητήσεως, κατὰ συνέπειαν αἰτήσεως τῆς Αὐτῆς Μακαριότητος, ἣτις προῦκάλεσε τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἰψ. Πύλης ἐγγραφον διαταγὴν πρὸς τὸ διαιτῆσαι καὶ ἀποφασίσαι τὰ κατὰ τὸ περιπλεχθὲν παραδόξως Συναϊτικὸν τοῦτο ζήτημα. Ὅσον δὲ περὶ τῆς προτεινομένης καταπατήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, δὲν ἐννοοῦμεν παντελῶς τίνι τρόπῳ καταπατήθησαν ταῦτα, καθόσον ἡμεῖς ὅτι ἀπὸ κοινῆς γνώμης ἐπράξκαμεν, ὑπάρχει ἐντελῶς σύμφωνον ταῖς ἐννοίαις τῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ, ἐπικεχορηγημένων, ὡς γνωστὸν καὶ τῇ Ἱμετέρᾳ Μακαριότητι, διὰ Νεαρῶν Αὐτοκρατόρων, Χρυσοβούλλων, Σιγγιλίων, Κωδήκων καὶ Ἰψηλῶν Βερατίων τῷ ἱερῷ αὐτῷ Καταστήματι, ὄντι ἄλλως ἀνεξαρτήτῳ, ἀδουλώτῳ καὶ ἀκαταπατήτῳ, ὡς ἀπὸ τῶν παρρησιασθέντων πρὸς ἡμᾶς διαφόρων ἐπισήμων ἐγγράφων ἀπεδείχθη τρανῶς.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον ἀδελφικῶς· εἶεν δὲ τὰ σεβασμια αὐτῆς ἔτη θεόθεν ὅ,τι πλεῖστα, ὑγιεινὰ καὶ σωτηριωδέστατα.

1859 Νοεμβρίου 23.

Τῆς Σεβασμίας ἡμῖν Αὐτῆς Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὀλωσ πρόθυμος (Ἰπογρ.) Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ.

ΑΝΑΦΟΡΑ

Τῶν ἀπεσταλμένων Σιναϊτῶν πρὸς τὸν
Παναγιώτατον Οἰκουμενκὸν Πατριάρ-
χην καὶ τὴν I. Σύνοδον.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἐξαχθείσης ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, ἐπειδὴ προσκληθεὶς ἐπαγγελματικῶς ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολίμων ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν χειροτονίαν τοῦ ὑποψηφίου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Θεοφιλεστάτου Κύρ Κυρίλλου, ἀπηρνήθη θετικῶς τὴν συγκατάθεσίν του, οἱ δὲ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες ῥητῶς διακελεύονται ἵνα μὴ μένωσιν ἐπὶ πολὺ ἀπροστάτευτοι καὶ δίχα κανονικοῦ διαδόχου αἱ ἐπίσκοποι, ἔχοντες ἡμεῖς οἱ δοῦλοι τῆς Ἱμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος τὴν γνώμην ἀπάντων τῶν συμφημισμένων Πατέρων τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ, παρακαλοῦμεν ἱκετικῶς τὴν Ἱμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ὅπως, κατὰ τὸν ὅρον τῆς ῥηθείσης ἀποφάσεως τῆς διακοινωθείσης ἐν ἀντιγράφῳ καὶ πρὸς ἡμᾶς, εὐδοκήσασα ἐκτελέσῃ ἰδίαις Αὐτῆς Πατριαρχικαῖς χερσὶ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος χειροτονίαν, ὅπερ ἔστω βεβαία ἡ Ἱμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης ὅτι λογισθήσεται μεγάλη τιμὴ ὡς πρὸς τὴν Κοινότητα τῶν Σιναϊτῶν, οἵτινες δι' ἡμῶν ἀποδίδουσι πρὸς τὴν Κοινὴν ἀπάντων τῶν εὐσεβῶν Μητέρα Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ ἰδίως πρὸς τὴν

Ἱμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν δίκαιον φόρον τῆς αἰωνίου εὐγνωμοσύνης. Ἡμεῖς δὲ ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως

24 Ἰερίου 1859.

Τῆς Ἱμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
Ταπεινότατοι καὶ ὑποκλινέστατοι δοῦλοι.
Οἱ ἀπὸ μέρους ἀπάντων τῶν Σιναϊτῶν ἀπεσταλμένοι ἐνταῦθα Ἐξάρχοι.

(Ἱπογρ.) Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος. Ὁ Ἀρχιμ. Παρθένιος.
Ὁ Πρωτ. Διονύσιος. Ὁ Πρωτος. Στέφανος. Ὁ Ἱεροδ. Μελέτιος.
Ὁ Ἱερομ. Κορνήλιος. Ὁ Ἰωάσαφ μοναχός.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρὸς τὴν ἐν Ζουβανία Σύναξιν τῶν Σιναϊτῶν.

Ὀσιώτατοι ὅ,τε Δικαῖοι καὶ λοιποὶ Πατέρες τῆς ἐν Ζουβανία Ἱερᾶς Συνάξεως τῶν Σιναϊτῶν, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Τὸ ἀπὸ τῆς εἴς τοῦ προπαριππεύσαντος Σεπτεμβρίου Μηνὸς σταλὲν ἡμῖν τε καὶ τῆ περὶ ἡμᾶς Ἱερᾶ Συνόδῳ υἱικὸν ἐνσφράγιστον Μοναστηριακὸν Ἱμῶν Γράμμα εὐμενῶς κομισάμενοι, εἶδομεν τὴν ἡν

καθυποβάλλετε θερμὴν αἴτησιν πρὸς τὴν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ὅπως διὰ τῆς προστασίας Αὐτῆς δοθῆ ὀριστικὸν πέρας πρὸς χειροτονίαν τοῦ κανονικῶς ἐκλεγέντος ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος δυνάμει τῶν ἐπικεχορηγημένων αὐτῇ ἀρχαίων προνομίων Ὄσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου καὶ Ἡγουμένου Φιστιτζίου Κυρίου Κυρίλλου τοῦ καὶ πολιτικῶς ἀναγνωρισθέντος. Καὶ δὴ συμφώνως τῇ αἰτήσῃ ὑμῶν ταύτῃ, εὐλόγῳ καὶ δικαίᾳ, οὐσῃ, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ κατ' ἐγγραφον διατάγῃ τῆς Ἰψηλῆς Πύλης πρὸς τὸ διαιτῆσαι καὶ ἀποφασίσαι τὰ κατὰ τὴν ἀναφουεῖσαν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Κυρίου Κυρίλλου καὶ τῆς Ἰμῶν Ἀδελφότητος, ἐπελήφθημεν τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις καὶ συζητήσεις ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, ἐξηνέγκαμεν ὀριστικὴν ἀπόφασιν, ὡς ἐκ τῶν διακοινωθέντων ὑμῖν πρακτικῶν ἐπληροφόρηθητε βεβαίως, καὶ προσέβημεν ἅμα καὶ εἰς τὴν τῆς ρηθείσης ἀποφάσεως ἐκτέλεσιν, καθ' ἣν χθὲς τῇ κέ Νοεμβρίου ἐπιτελέσαντες τὴν θείαν καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν μετὰ πάσης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῷ ἐνταῦθα Σιναϊτικῷ Μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου πανηγυρίζοντι ἐπὶ τούτοις καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Πανσόφου καὶ Πολιούχου τοῦ Σινᾶ Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, ἐχειροτονήσαμεν ἰδίαις Πατριαρχικαῖς χερσὶ τὸν εἰρημένον ὑποψήφιον Ἰμῶν, καὶ ἀνεδείξαμεν Ἀρχιερέα καὶ Ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου καὶ πνευματικὸν Προστάτην τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Σκηνώματος τῆς Μετανοίας Ἰμῶν. Ταῦτα δηλοποιούντες καὶ διὰ τῆς παρούσης ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Ἐπιστολῆς, καὶ συχαίροντες πᾶσιν ὑμῖν ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ ἀπολαύσει τούτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Προστάτου οἷος ἔπρεπεν ὑμῖν, πέμπομεν πρὸς πάντας τὰς ἀπὸ βάθους ψυχῆς πατρικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας, καὶ ἅμα συμβουλευόμεν καὶ ὑποτιθέμεθα ὅπως εὐγνωμονοῦντες τῇ Ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἐφ' οἷς διεπράξατο εὐθυδίκως καὶ ἀμερολήπτως πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν γεραρῶν Προνομίων τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Καταστήματος, προθυ-

μοποιῆσθε οὐχ ἦττον πάντες καὶ καταβάλλετε ἀείποτε ζῆλον ἐνθερμον ὅπως διατηρῶνται ταῦτα ἀνεπηρέαστα καὶ ἀνώτερα οἰασδήποτε ἐπεμβάσεις, ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην ὡς ἀδελφοὶ καὶ μέλη ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἱεροῦ Σκηνώματος, καὶ μετὰ συμπνοίας διαγωνιζόμενοι ἕκαστος διὰ τοῦ οἰκείου ἔργου καὶ τοῦ καλοῦ παραδείγματος, καὶ συντελοῦντες ἁρμομαδὸν εἰς τὴν πρόοδον καὶ εὐκλειαν τῆς Ἱερᾶς καὶ Σεβασμίας ἡμῶν Μονῆς, ἧς καὶ τὰ συμφέροντα ἐλπίζομεν καλῶς καὶ εὐχόμεθα ἐγκαρδίως ὅπως βελτιωθῶσι καὶ προοδεύσωσιν ἐπὶ τοῦ ἐπαξίως ἀναβάντος ἤδη τὸν Θρόνον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὡς φρονίμου, ἱκανοῦ καὶ ἐνθέρμου ζηλωτοῦ τῆς Μετανοίας αὐτοῦ. Αὐτὰ ταῦτα θέλετε ἀναγγεῖλαι ὡς ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῷ Ἱερῷ Μοναστηρίῳ τοῦ Θεοβαδίστου Ὅρους Σινᾶ συναδέλφους ὑμῶν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν.

ἁμων' Νοεμβρίου κς'.

(Ἰπογρ.) + Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

SISMANOGLIO
MIGARO

ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Πρόνοια Ἐκκλησιασικὴ καὶ λόγος ὀρθὸς καὶ δικαιοσύνη ἀναγκαιῶς προσαπαιτεῖ τὴν ἀξιοπρεπῆ τῶν Ἱερῶν Καταγωγῶν καὶ Θεοφιλῶν Σκηνωμάτων συντήρησιν, καὶ οὐχ ἥττον τὴν ἀνεύχλητόν τε καὶ ἀνεπηρέαστον ἐξάσκησιν τῶν ἀρχαίων αὐτῶν προνομίων καὶ τὴν μὴ καταπάτησιν τῶν τῷ χρόνῳ γεγηρακότων δικαιωμάτων αὐτῶν, ἃ τε δὴ ἀναφορὰν καὶ σχέσιν ἔχόντων πρὸς τὴν ὑψηλὴν περιωπὴν καὶ μεγαλειότητα τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. Διὸ καὶ οἱ κατὰ καιροὺς, νεύσει τοῦ Ὑψίστου, ἰθὺναι καὶ περιέπειν λαχόντες τὸν Ἁγιώτατον τοῦτον Ἀποστολικόν, Πατριαρχικόν καὶ Οἰκουμενικόν Θρόνον οὐκ ἀπαναίνονται ἐπαγρυπνεῖν καὶ φροντίζειν τὰ τε ἄλλα, καὶ πρὸς διευθέτησιν τῶν ὑπὲρ διατηρήσεως Μοναστηριακῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων προσαγομένων αἰτήσεων. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν, τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἃ τε δὴ τοῦ γνησίου Ἀρχιεπισκόπου Παναγιωτάτου πρώην Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Κωνσταντίου μεταστάντος εἰς τὰς οὐρανίους Μονάς, οἱ Ὀσιώτατοι Πατέρες τῆς Κοινότητος οἱ συνασκούμενοι ἔν τε τῇ Κυριαρχικῇ Μονῇ τῇ τιμωμένῃ ἐπὶ τῇ Θεῇ Μεταμορφώσει τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χρι-

στοῦ, καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ Μετοχίῳ τῆς Τζιβανίας, συνελθόντες κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν καὶ τὰ προνόμια αὐτῶν, ἐξελέξαντο, κοινῇ ψήφῳ, διάδοχον τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην καὶ Ἠγούμενον Φιστιτζίου Κύριον Κύριλλον, κατὰ δὲ τὴν ἐπικρατήσασαν ἀπὸ τινος καιροῦ συνήθειαν, ἀνενεχθέντες πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων, ἐξήτησαν τὴν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ ἀνάδειξιν καὶ χειροτονίαν. Ἡ δὲ Μακαριότης Αὐτοῦ ἀπηρνήθη τὴν αὐτοῦ συγκατάθεσιν, καὶ ἐντεῦθεν ἔριδος ἀναφύσεως, ἢ ὑπόθεσις αὕτη, κατ' αἰτήσιν τῆς τε Αὐτοῦ Μακαριότητος καὶ τῶν Ὀσιωτάτων Πατέρων τοῦ Σινᾶ, ἀνετέθη εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν ἐνταῦθα ἐνδημούντων Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν, ἐξήχηθη δὲ ἀπόφασις ἵνα προσκληθῆ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῷ ἐκτελέσαι τὴν χειροτονίαν ταύτην, ἄλλως δὲ ἐν ἀποποιήσει τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος, ἢ χειροτονία αὕτη ἐκτελεσθῆ παρὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Καὶ τῆς προσκλήσεως τρίς ἐπαναληφθείσης πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα, πρῶτον μὲν διὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυρίου Καλλινίκου, δεύτερον δὲ δι' ἀποστολῆς ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, καὶ τρίτον διὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς παρρησιάσεως τῆς ἐξαχθείσης ἀποφάσεως, καὶ ἀποποιήσεως εἰς τέλος ὅλως τῆς ἐκαίνου Μακαριότητος, τῶν δὲ Ὀσιωτάτων Πατέρων ἐκζητησάντων τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος χειροτονίαν παρὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, κατὰ τὸν ὅρον τῆς γενομένης ἀποφάσεως ἢ Μετριότης Ἡμῶν, τὴν, συνφθᾶ καὶ τῇ εἰρημένῃ Ἀποφάσει, προσενεχθεῖσαν αἴτησιν τῶν εἰρημένων Ὀσιωτάτων Πατέρων τοῦ Σινᾶ εὐμενῶς προσηκάμενοι, ὡς δικαίαν καὶ νόμιμον, δεδώκαμεν ἄδειαν τοῖς τέως ἐν τῇ Βασιλευούσῃ ἐνδημοῦσιν Ἱερωτάτοις Ἀρχιερεῦσι καὶ Ὑπερτίμοις, ἐν Ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῖς ἡμῶν Ἀδελφοῖς καὶ Συλλειτουργοῖς, ψήφους κανονικῶς ποιήσασθαι. Καὶ δὴ τούτων τελεσθεισῶν ἐν τῷ πανσέπτῳ ἡμετέρῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ὑπὸ τε

SISMANOGLIO
MEGARO

τοῦ Νικαίας κυρ. Ἰωαννικίου, τοῦ Θεσσαλονίκης κυρ. Νεοφύτου, τοῦ Ἀδριανουπόλεως κυρ. Κυρίλλου, τοῦ Ἀμασείας κυρ. Σωφρονίου, τοῦ Ἄρτης κυρ. Σωφρονίου, τοῦ Δημητριάδος κυρ. Δωροθέου, τοῦ Μελενίκου κυρ. Διονυσίου, τοῦ Σηλυβρίας κυρ. Μελετίου, τοῦ Νύσσης κυρ. Καλλινίκου καὶ τοῦ Σβορνικίου κυρ. Ἀγαθαγγέλου, ἀνεδείχθη ὁ διαληφθεὶς Ὀσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κυρ. Κύριλλος ἄξιος καὶ ἀρμόδιος ἐπὶ τῷ ἀναδεχθῆναι τὴν χηρεύσασαν Ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Σινᾶ, ἀνὴρ εὐσεβής, νουνεχής καὶ φιλόκαλος, καὶ ἱκανότητα κεκτημένος τὴν πρέπουσαν, παιδεία τε καὶ κοσμιότητα ἡθῶν καθωραϊσμένος, πείραν ἔχων καὶ πράξιν ἱκανὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων καὶ νομίμων, καὶ ἐν γνώσει τυγχάνων ἀπασῶν τῶν τῆς διαληφθείσης Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Μοναστηριακῶν καὶ λοιπῶν ὑποθέσεων, καὶ φύλαξ τῶν θείων τῆς Ἐκκλησίας κανόνων, καὶ εἰς ἐξοικονόμησιν τῶν ἐμπιπτουσῶν ὑποθέσεων ἐπευδοκίμων, καὶ δυνάμενος, τῆ τοῦ Θεοῦ συνάρσει, ἀρίστως διεξάγειν τὸ Θεοφιλές τοῦτο Σκῆνωμα τοῦ Σινᾶ. Τοῦτον τοίνυν, τῆ ἐπικλήσει καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ἰδίαις ἡμῶν Πατριαρχικαῖς χερσὶν Ἀρχιερέα χειροτονήσαντες, ἀνεδείξαμεν Ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ, καὶ προστάτην πνευματικόν, καὶ κύριον καὶ ἐξουσιαστὴν πάντων τῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης πραγμάτων τε καὶ κτημάτων, κινήτων τε καὶ ἀκινήτων, καὶ Μετοχιῶν καὶ Γαιῶν καὶ Μωσιῶν, τῶν ἐν Μολδοβλαχίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ κειμένων, ἔχοντα ἐκτελεῖν καὶ πάντα τὰ Ἀρχιερατικά, Κληρικούς τε καὶ Ἀναγνώστας σφραγίζειν, μοναχοὺς κείρειν, Ὑποδιακόνους καὶ Διακόνους χειροτονεῖν, καὶ εἰς τὴν τῶν Πρεσβυτέρων προάγειν ἀξίαν, πνευματικούς Πατέρας ἐγκαθιστᾶν, καὶ θείους Ναοὺς καθιεροῦν ἐπὶ τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους ἐπὶ σταυροπηγίοις ἰδίοις, καὶ διατηρεῖν ἀπαραβάτως τοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὄρους, καὶ παραμυθεῖσθαι καὶ εἰσηγεῖσθαι τοὺς ἐνασκουμένους Ὀσιωτάτους Πατέρας πάσης τάξεως, ὀφείλοντας μὲν τοι ὑπέκειν καὶ ὑποτάσσεσθαι αὐτῷ ὡς γνησίῳ αὐτῶν Ποιμένι καὶ Κυριάρχη, μνημο-

νεύειν τε τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, ὡς νενόμισται, ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις, καὶ βοηθεῖν καὶ συντρέχειν αὐτῷ κατὰ τὸ εἶδος ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς αὐτοῦ χρεῖαις καὶ Μοναστηριακαῖς ὑποθέσεσι, καὶ κατ' οὐδὲν αὐτῷ ἐναντιοῦσθαι ἀτάκτως. Ἡ γὰρ πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἱερότητα γινομένη καὶ ἀποδιδομένη τιμὴ καὶ εὐλάβεια, ὑπακοὴ καὶ εὐπίθεια, ἢ τάναντία τούτοις, πρὸς τε ἡμᾶς, καὶ δι' ἡμῶν εἰς Θεὸν αὐτὸν ἀναφέρεται, οὗ τύπον οἱ Ἀρχιερεῖς ἐπὶ γῆς ἐπισώζουσιν. Ἐπὶ γοῦν τούτοις ἅπασιν ἀπολυθεῖσα καὶ ἡ παρούσα ἡμετέρα Πατριαρχικὴ ἐν Μεμβράναις πράξις, δέδοται τῷ διαληφθέντι Ἱερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Σινᾶ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ Συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν Μετριότητος Κυρίῳ Κυρίλλῳ, εἰς παράστασιν μόνιμον. — Ἐν ἔτει σωτηρίῳ, χιλιοστῷ, ὀκτακοσιοστῷ, πεντηκοστῷ ἐννάτῳ, κατὰ μῆνα Νοέμβριον, ἐπινεμήσεως Γ'ης.

(Ἱπογρ.) + ΚΥΡΙΑΛΟΣ ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ
 Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης
 καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

(Ἱπογρ.) Μέγας Δογοθέτης, Νικόλαος Ἀριστάρχης.

SISMANOGLIO

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

**Τῶν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ἐνασκουμένων Πα-
τέρων πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου.**

(Γραμμμένη διὰ χειρὸς τοῦ Οἰκονόμου τῆς Ι. Μονῆς Κ. Παΐσιου.)

Εἰς Κάϊρον. Σίναιον 1860 Ἰανουαρίου 8.

Σεβασμιώτατε καὶ προσκυρητὲ ἡμῶν Δέσποτα.

Ἦδη, θεία εὐδοκία, τὰ πάντα φαιδρὰ καὶ γαληνιαία, ὁ οὐ-
ρανὸς καθαρὸς, ἡ γῆ ἀνθηρὰ, τὰ καθέκαστα φέρουν τι ἰδιάζον
αἰνιττόμενα τὸν ἡμέτερον θρίαμβον ὃν ἠρίστυσας κατὰ τῶν
ἐποφθαλμιῶντων τὰ καθεστῶτα τῆς Ι. Μονῆς.

Τὸ Βυζαντινὸν ἔδαφος φέρει ἀνυψωμένα ἀίδίως τὰ νικητικὰ
τρόπαια κατὰ τῶν ὑπεναντίων, ὁ Πάλατᾶς διασαλπίζει τὸν
θρίαμβον μέχρι Καΐρου καὶ ἕως Μαδιαντίδος χώρας, καὶ ἀ-
νίσχει φωνὴν μέχρι περάτων Γῆς.

Ἠρίστυσας Σ. Δ. ἐτίμησας τὸ Σίναιον δόξῃ ἐπὶ δόξης, ἀ-
πήλλαξας ἀπὸ ζυγοῦ, ἐθεμελίωσας ἐπὶ ἀκράδαντον κρηπίδα,
ἀνύψωσας μνημεῖον ἀθάνατον νίκης τοῖς Σιναιταῖς. Διὸ καὶ ἡ-
μεῖς τὰ πνευματικά Σου τέκνα δαφνοφοροῦντες ὑψόνομεν φω-
νὴν καὶ εὐχόμεθα λέγοντες, *Ζῆθι, ζῆθι εἰς αἰῶνας. . . .*

Διὰ ταχυπόρου καμήλου ἐλήφθη εὐχετική πατρικὴ ἐπιστο-
λή Σας χρονολογουμένη τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ ἀπιόντος, δια-
κοινοῦσα ἡμῖν τὴν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Κάϊρον ἄφι-
ξίν Σας ἣτις ἐχαροποίησεν ἡμᾶς θαυμασίως, καὶ κατὰ συνέ-

πειαν μετὰ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς σπουδαιοτάτας διασκέψεις Σας
ποιήσετε ὁδὸν διὰ Σουέζ, καὶ ἀπὸ Σουέζ εἰς Ραϊθῶ· ἔχει κα-
λῶς· τὰς παρακατιῶν ὑμετέρας παραγγελίας ἔχομεν ὑπ' ὄψιν
μας, ἐκτελεσθήσονται ἐνδεδεχῶς ὡς ἔνεστι.

Πενθικὴν ἀγγελίαν ἀναγγέλομεν Ἰμῖν, Σ. Δ. Ἡ αὐτοῦ Παν-
οσιότης ὁ Παπᾶ Θεόκλητος ἐξεπλήρωσε τὸ χρεῶν τῇ 29 τοῦ
ἀπιόντος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐφωδιάσθη μὲ τὴν προσήκουσαν
χριστιανικὴν προετοιμασίαν τὴν ἄγουσαν ἐν τῇ λήξει τῶν Μα-
καρίων· τὰ φάρμακα ἐφθασαν πρὸς ἡμᾶς τῇ 31 τοῦ φθίνον-
τος, ἦτοι μετὰ δύο ἡμέρας τῆς ἀποβιώσεώς του.

Ἡμεῖς τέως Σ. Δ. μέχρι τοῦδε ἐπλεύσαμεν τὸν Ὠκεάνειον
πλοῦν ποτὲ μὲν χωλαίνοντες ποτὲ δὲ ὀρθοποδοῦντες καὶ πα-
ρωρμίσθημεν εἰς εὐδίων ὄρμον ἤδη, ἐπικαλούμενοι τὰς πατρι-
κὰς Ἰμῶν εὐχὰς ὅπως πρυτανεύσωσιν, ἀξιωθῶμεν ἰδεῖν Σε καὶ
ἐκ τοῦ πλησίον καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς μὲ τὸ « Εἰρηνὴ Πάσι », αἱ δὲ Ἰμέτεραι εὐχαὶ εἴησαν ἡμῖν φυλακτήριον διὰ βίου.

Διατελοῦμεν

πειθήμονα τέκνα ἐν Χριστῷ

Ἀγαθὰγγελος Δικαῖος καὶ ἡ Σύναξις τῶν Πατέρων.

SISMANOGLIO
MILANO

ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας
Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Πολλάκις δὲ καὶ τὰ καλῶς ἔχοντα, καὶ παγίως ἀπ' ἀρχῆς πεπηγότα, καὶ ἐν διαμονῇ καὶ ἐδραιότητι, καὶ δυσμετακινήτῳ καταστάσει πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων διατελέσαντα, ἢ ὑπονοηθείσης, ἢ καὶ λαληθείσης ἐν μέρει μετακινήσεώς τινος οὐκ εὐλόγου, πλείονος καὶ στερεωτέρας ἀσφαλείας, καὶ νεωτέρας ἐπισυστάσεως καὶ κατοχυρώσεως ἀξιοῦται κατὰ προμήθειαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἰσχύος τε καὶ μεγαλειότητος, καὶ οὕτως ἐπιστημόνως εἰς διαδοχὰς αἰώνων διὰ τῆς γραφῆς παραπέμπεται, τῆς ἀρχαίας ἑδρας καὶ στάσεως ὑπὸ τῶν φιλοκαίνων οὐ ῥαδίως ἐξοικιζόμενα· εἰ μὴ γὰρ τοῦτο ἐγένετο παρὰ τῶν εὐφρότων προστασίαν κοινῶν πραγμάτων, οἷς τοῦ δικαίου πρὸ πάντων φροντίς, καὶ πᾶν τὸ ἀρχαιότητι διαφέρον αἰδέσιμον κρίνεται, ἢν ἰδεῖν τῷ βουλομένῳ τὰ πάντα ἀσυστάτως φερόμενα, καὶ πρὸς τὸ δοκοῦν ἐκάστῳ ἀείποτε μεθελκόμενα, καὶ τάξιν μεταβάλλοντα συνεχῶς, καὶ τῆς διὰ τε βασιλικῶν θεσπισμάτων, καὶ τακτικῶν ἀρχαιοτάτων ὑποτυπώσεων ἐν πίναξιν ἱεροῖς ἐπιβραβευθείσης αὐτοῖς ἐλευθερίας, καὶ τῶν σεμνῶν καὶ γεραρῶν προνομίων ἄρδην ἐκπίπτοντα· ὅπερ οὐ δίκαιον πάντως οὔτε νόμιμον. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τὰ κατὰ

τὴν Ἱερὰν καὶ βασιλικὴν Μονὴν τοῦ Σιναίου Ὄρους, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ Ἀρχιεπισκοπὴν, συνηνωμένα μὲν εἰσὶν ἀνέκαθεν, ὥστε τὸν ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντα καὶ Ἀρχιεπίσκοπον ἅμα καὶ ἡγούμενον καὶ εἶναι, καὶ λέγεσθαι, καὶ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν Πατέρων φιλαλλήλως διοικεῖσθαι τὰ τῆς Μονῆς ταύτης καὶ διεξάγεσθαι, ἐλεύθερα μὲν τοι διετέλεσε τὰ κατὰ τὴν Μονὴν καὶ Ἀρχιεπισκοπὴν ταύτην ἐς αἶν, καὶ οὐ κατηνέχθη ποτὲ παρὰ τινος Θρόνου Πατριαρχικοῦ εἰς ὑποταγὴν καὶ δουλαγωγίαν, κατὰ τὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν πρεσβυγενῆ Πατριαρχικὰ Συνοδικὰ Γράμματα· ἤδη δὲ ἐπεὶ περ ἔφθασεν ἐξενεχθῆναι φήμη τις τοιαύτη διάκενος, ὅτι δῆθεν συνενωθήσεται ἡ Μονὴ καὶ Ἀρχιεπισκοπὴ αὐτὴ τῷ Ἁγιωτάτῳ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῆς Ἀλεξανδρείας, φρίκης ἀνάμεστοι γεγονότες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ ἀκούσματι, καὶ ἅμα ἀγωνία συσχεθέντες δεινῇ, καὶ οὐ φορητὸν τὸ πρᾶγμα ἠγησάμενοι οἱ ἐκεῖσε Ὀσιώτατοι Πατέρες, οἱ ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ κατὰ τὴν ἀπόκροτον Ἀραβίαν ἐντυγχάνοντες ὡς ἀληθῶς τῷ Θεῷ, μεταπέμπτους ἐποίησαντο πανταχόθεν ἄνδρας τῷ ὄντι πρεσβύτας καὶ πολιοῦς, τόν τε κύρ Ἰωακείμ, τὸν κύρ Γεράσιμον, καὶ τὸν κύρ Παρθένιον μοναχόν, τοὺς ἐκ τῆς Γερουσίας τῆς Συνάξεως τῆς Αὐτῆς Μονῆς, εἰς ἀπάντησιν δῆθεν τῆς τοιαύτης διαφημισθείσης ἐνώσεως, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς διὰ γραμμάτων ἐνταῦθα εἰς βασιλεύουσαν, οἵτινες καὶ παραστάντες συνάμα τῷ Ἱερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Σιναίου καὶ Ραίθοῦ, καὶ συναδελφῶ ἡμῶν ἀγαπητῷ κύρ Κυρίλλῳ, ἐνώπιον τῆς ἡμῶν Μετριότητος, καὶ πάσης τῆς Ἱερᾶς Ἀδελφότητος, ἐν συνοχῇ καρδίας καὶ λύπης προσήνεγκαν δέησιν λιπαρὰν ἅπαντες μετὰ καὶ τῶν ἐνταῦθα τιμιωτάτων ἐπιτρόπων τοῦ Σιναίου Ὄρους, ἐπὶ τῷ μὴ ἐνδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν εἰς τοιαύτην παραλογωτάτην ζήτησιν, καὶ ἅμα φέροντες ἀνέθηκαν χερσὶν ἡμετέραις τὰ παλαιότατα ἐκείνα τῶν αἰοιδίμων Πατριαρχῶν Σιγγιλιώδη Γράμματα, δεηθέντες ἀνανεωθῆναι διὰ προσφάτου ἐκκλησιαστικοῦ Συνοδικοῦ Συντάγματος, εἰς πλείονα κατοχύρωσιν τῶν προνομίων τῆς Μονῆς καὶ Ἀρχιεπισκοπῆς

ταύτης. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐλαλήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο τῆς ἐνώσεως ἐπὶ Συνόδου οὐδέποτε, ἐδόθη πρὸς μὲν τοὺς ἐκεῖσε Πατέρας διὰ Γραμμάτων, πρὸς δὲ τοὺς ἐνταῦθα διὰ ῥημάτων ἢ τελεία παρὰ τῆς ἐκκλησίας πληροφορία, καὶ ἐπομένως ἐκρίθη εὐλογον ἐπικυρωθῆναι τὰ ἐν ἐκείνοις τοῖς Σιγγιλιώδεσι περιεχόμενα· ὧν τινῶν τὸ μὲν πρεσβυγενέστερον ἀπελύθη ἐπὶ Ἱερεμίου Πατριάρχου τοῦ αἰοιδίμου ἐν ἔτει ἐπτάκις χιλιοστῷ ὀγδοηκοστῷ τρίτῳ ἀπὸ Ἀδάμ, ἦτοι πρὸ χρόνων διακοσίων ἐπτά· τὸ δὲ ἐπὶ Μεθοδίου τοῦ αἰοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν πρῶτον σωτήριον ἔτος, πρὸ χρόνων ἤδη ἑκατὸν ἑνδεκα, τὸ δὲ τρίτον καὶ ἔσχατον, ἐπὶ αἰοιδίμου Πατριάρχου Γαβριὴλ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἐπτακοσιοστὸν πέμπτον σωτήριον ἔτος, πρὸ χρόνων ἤδη ἑβδομήκοντα ἐπτά· ὧν τινῶν ἀναγνωσθέντων ἐπισταμένως, συνήχη ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς καὶ φύρδην πλατύτατα ἐκθέσει σαφεστάταις, καὶ κεφαλαιωδῶς μετ' ἐκτάσεως περιεχομένων λόγων, καὶ περιόδων, καὶ ἐννοιῶν, ὅτι τὰ κατὰ τὴν Μονὴν καὶ Ἀρχιεπισκοπὴν ταύτην ἐν ἀμοιβαίᾳ τινὶ, καὶ οἷον εἰπεῖν κυκλικῇ περιδιθήσει, καὶ περιστροφῇ διοικήσεως ὠκονομήθη, καὶ οἰκονομεῖται, καὶ διοικεῖται παντελευθέρως καὶ αὐτονόμως μέχρι καὶ τῆς σήμερον παρὰ τε τοῦ ἐν αὐτῷ Ἀρχιεπισκόπου ἅμα καὶ ἡγουμένου, καὶ τῆς Ὀσιωτάτης Συνάξεως τῶν ἐν αὐτῷ Πατέρων, ὥστε μηδὲν ἐκτελεῖσθαι κατὰ μέρος παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ παρὰ τῶν Πατέρων, ἀλλὰ πάντα διενεργεῖσθαι καλῶς τῇ κοινῇ συσκέψει, καὶ συμβουλίᾳ, καὶ συμφησίᾳ, καὶ ἀποφάσει, καὶ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ τε Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἅμα καὶ ἡγουμένου, καὶ τῆς Ὀσιωτάτης τῶν Πατέρων Συνάξεως, κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τύπους, καὶ σεμνὰς καὶ Ἱερὰς τάξεις, καὶ συνηθείας, καὶ ἀδιαρρήκτους συνθήκας, καὶ θεσμοθεσίας, σαφέστατα ἐκτεθειμένας, καὶ δι' ἐκκλησιαστικοῦ καλάμου κεκυρωμένας, καὶ λέξεσιν εὐλήπτοις περιεχομένας. Καὶ ἐν τοῖς πρώτοις μὲν δυοῖ Σιγγιλιώδεσι, τῷ τε ἐπὶ Ἱερεμίου, καὶ ἐπὶ Μεθοδίου τῶν αἰοιδίμων Πατριαρχῶν, μάλιστα

δὲ καὶ σαφέστερον ἐν τῷ ἐσχάτῳ καὶ τελευταίῳ, τῷ ἐπὶ Γαβριὴλ ἐκδοθέντι· ἅπερ πάντα ῥητῶς ἐκεῖ περιεχόμενα συστατικὰ τῆς Μονῆς καὶ Ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης, καὶ συντηρητικὰ τῆς εὐταξίας καὶ σεμνότητος, καὶ τῆς μεταξὺ τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἅμα καὶ Ἡγουμένου, καὶ τῶν Ὀσιωτάτων Πατέρων φιλοφροσύνης καὶ φιλαλληλίας καὶ ὁμονοίας, καὶ διατηρήθησαν μέχρι τῆς σήμερον ἀπαραμείωτα καὶ ἀπαραχάρακτα, καὶ ὀφειλομένως διατηρηθήσονται παρά τε τοῦ νῦν Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σιναίου καὶ Ραΐθου, καὶ συναδελφοῦ ἡμῶν ἀγαπητοῦ κὺρ Κυρίλλου, καὶ παρά τῶν Ὀσιωτάτων Πατέρων, καὶ παρά τῶν μετ' αὐτὸν διαδεξαμένων τὸν θρόνον τοῦτον, καὶ τῶν εἰσέπειτα Πατέρων, ὡς κανόνες, καὶ ὄροι, καὶ τύποι ἀρχαῖοι, καὶ παλαιοὶ, καὶ δυσπαράβατοι.

Συνήχθη δὲ τρανῶς, καὶ διεδηλώθη καὶ τοῦτο ἐκ τῶν αὐτῶν Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν Σιγγιλιωδῶν Γραμμάτων, ὅτι μηδαμῆ μηδαμῶς οὐδέποτε ὑπήχθη ἡ Μονὴ ἅμα καὶ Ἀρχιεπισκοπὴ αὕτη εἰς ὑπακοήν, καὶ ὑποταγὴν, καὶ δουλαγωγίαν ἢ ἔνωσιν, καὶ δασμοδοσίαν θρόνου τινὸς Πατριαρχικοῦ, οὔτε τοῦ Ἀλεξανδρείας, οὔτε τοῦ Ἀντιοχείας, οὔτε τοῦ Ἱεροσολύμων, ἀλλ' οὔτε ἄλλου τινὸς, ἀλλ' ἀνέκαθεν καὶ ἀπ' ἀρχῆς καὶ διεφυλάχθη καὶ διετέλεσε, καὶ μέχρι τοῦδε διατελεῖ αὐτόνομος, αὐτοδέσποτος, ἐλευθέρη, ἀσίδωτος, καὶ ἀκαταπάτητος, καὶ μηδενὶ θρόνῳ ὑποκειμένη, ἀλλ' αὕτη καθ' ἑαυτὴν ὑπὸ τε τοῦ κατὰ καιροῦς Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἅμα καὶ Ἡγουμένου, καὶ τῶν Ὀσιωτάτων Πατέρων ἐν συστροφῇ ἀμοιβαίᾳ καὶ κυκλικῇ παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν διίθυνομένη, διοικουμένη τε, καὶ διακυβερνωμένη, καὶ ὑπερτέρα ὑποταγῆς, καὶ καταδουλώσεως, καὶ οἰαστινοσοῦν ἐπηρείας καὶ ἐνοχλήσεως, καὶ δασμοδοσίας, καὶ χρηματικῆς ἀπαιτήσεως παρά πάντων τῶν Ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν ὑπάρχουσα· ἀλλ' ἵνα μήποτε ὑπό τινος τῶν εἰκῆ καὶ ματαίως ἀντιποιουμένων τῶν μηδὲν ἀνηκόντων αὐτοῖς ἐπενεχθῆ τῇ Μονῇ ταύτῃ, ἢ τῷ κατὰ καιροῦς Ἀρχιεπισκόπῳ, ἢ τοῖς ἐν αὐτῇ Ὀσιωτάτοις Πατράσιν ἐπηρειά τις καὶ ἐνόχλη-

σις, καὶ βουληθῆ τινὰς ὑποσῦραι τὰ κατὰ τὴν Μονὴν ταύτην ἢ λόγῳ ἐνώσεως, ἢ ἄλλῳ τρόπῳ οἰωδῆτινι εἰς ὑποταγὴν καὶ δουλαγωγίαν, καὶ ζητήσῃ ἀλαζονικῶς κατασπᾶσαι καὶ καταθραῦσαι τὴν συντονίαν τῶν καθάπαξ βραβευθέντων προνομίων τῇ Μονῇ ταύτῃ, καὶ μετέπειτα ἐν διαστήματι τοσούτων χρόνων ἀπαρασαλεύτων διαμεινάντων, ἔδοξε καὶ ἐκρίθη εὐλογον, κοινῇ Συνοδικῇ διαγνώσει καὶ ἀποφάσει, ἀπολυθῆναι τὸ παρὸν Ἡμέτερον Ἐκκλησιαστικὸν θέσπισμα. Ἐν ᾧ γράφοντες ἐν ἀγίῳ πνεύματι μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἀποφαινόμεθα, καὶ θεσπίζομεν, καὶ ἀμεταθέτως ἀποφασίζομεν, ὅπως ὅ,τε νῦν Ἱερωτάτος Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου καὶ Ραΐθου, καὶ συναδελφὸς ἡμῶν ἀγαπητὸς καὶ συλλειτουργὸς κὺρ Κυρίλλος, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν τὸν ἐκείσε θρόνον, καὶ τὴν προστασίαν τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς διαδεξόμενοι, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ μονάζοντες Ὀσιώτατοι Πατέρες, κοινῇ πάντες, καὶ ἕκαστος ἰδίᾳ, κατὰ πάντα τὰ μέρη αὐτῶν φυλάττωσιν ἀπαραμείωτα, ἀπαρασάλευτά τε, καὶ ἀπαραχάρακτα μέχρι κεραίας αὐτῆς, καὶ σημασίας ὀρθῆς τὰ τε συγκεχυμένως, καὶ τὰ κεφαλαιωδῶς περιεχόμενα ἐν ἐκείνοις τοῖς Σιγγιλιώδεσι γράμμασιν, ὡς εὐταξίας πρόξενον καὶ ὠφέλιμον, σεμνά τε καὶ τίμια. Φυλάττωσι δὲ πρὸς τοῖς κεφαλαίοις ἐκείνοις καὶ ὄροις, καὶ τοῦτο τὸ ἤδη νεωστὶ ἐπινοηθὲν καὶ ζητηθὲν παρά τῶν αὐτῶν Ὀσιωτάτων Πατέρων, ὡς ἀληθῶς οὐχ ὅπως σεμνοπρεπείας, ἀλλὰ δὴ καὶ εὐθύτητος καὶ δικαιοσύνης ἀπάσης ἐχόμενον, ὅπως δηλαδὴ μηδεὶς τῶν προσελθόντων τῇ Μονῇ ταύτῃ, καὶ ἐγκαταλεγέντων τῷ Κοινοβίῳ καὶ τῇ συσκηνίᾳ τῶν ἐν αὐτῷ Ὀσιωτάτων Πατέρων, καὶ Σιναίτης γενόμενος, καὶ τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ τιθεὶς ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, τολμήσῃ ποτὲ λειποτακτῆσαι καὶ ἐκστῆναι τῆς συσκηνίας τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἀπελθεῖν εἰς ἄλλο Μοναστήριον, ἢ τῇ δε κἀκεῖσε περιπλανᾶσθαι, τὴν ἐν τῷ Σινᾷ μετάνοιαν αὐτοῦ ἀφέντα. Τὸν γὰρ τολμήσοντα τοιοῦτόν τι λειποταξίας ἔργον, πρὸς τῷ ὑποκεῖσθαι ἀραις παλα-

μναιοτάταις, ὡς τῆς πρὸς Θεὸν ἐπαγγελίας ἀναίδην καταψευ-
 σάμενον, ἀποφαινόμεθα ἀπογυμνοῦσθαι ἀπάντων ὧν ἐκτέσαστο
 ἄσπρων, καὶ πραγμάτων, καὶ μονώτατον οὕτως, ῥακενδύτην
 καὶ πενέστατον μένειν, καὶ Ἰπέρου γυμνότατον ἀποσκορακίζε-
 σθαι. Τῷ αὐτῷ δὲ κρίματι, καὶ ταῖς ὁμοίαις ποιναῖς ὑποκεί-
 σθαι ἀνάγκη καὶ τὸν ὑπὸ φύσηματος καὶ ἀλαζονείας, καὶ ἐω-
 σφορικῆς οἰήσεως φαντασθησόμενον, ἢ θελήσοντα ἀρχιερατεῦ-
 σαι, ᾧ τινι πρὸς τὸ ἀπογυμνοῦσθαι ἴσα τοῖς ἄλλοις λειποτα-
 κτήσασι πάντων τῶν προσόντων αὐτῷ ἄσπρων καὶ πραγμάτων,
 προσέστω καὶ τοῦτο, τὸ εἶναι ὑπόδικον τῷ τῆς αὐτοκαθαίρε-
 σεως ἐγκλήματι, συνεργούσης τῆς ἐκκλησίας εἰς τὸ ἐπενεχθῆναι
 κατὰ τῶν τοιούτων τὰς τοιαύτας ποινὰς, ἠνίκα δέη. Μένωσι
 δὲ καὶ ὧσιν ἐσαεὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρό-
 νον ἕως οὗτου ὁ ἥλιος τὸν ἴδιον περιτρέχει κύκλον, ἢ τε Ἱερὰ
 καὶ Βασιλικὴ Μονῆ, καὶ Ἀρχιεπισκοπὴ αὕτη, καὶ ὁ ἐν αὐτῇ
 Ἱερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἅμα καὶ Ἡγούμενος συνημμένοι καὶ
 συνηνωμένοι τῷ χρόνῳ, τῷ τρόπῳ, τῷ λόγῳ, τῇ τε ἐγκυκλίῳ
 φιλοφροσύνη, καὶ τῇ τοῦ βίου ὀρθότητι, καὶ ἐλεύθεροι, ἀσίδο-
 τοι, ἀδούλωτοι, καὶ ἀκαταπάτητοι, καὶ ὑπέρτεροι, καὶ ἀνώ-
 τεροι, καὶ καθ' ὑπεροχὴν ὑπερκείμενοι πάσης ὑποταγῆς καὶ
 δουλαγωγίας, ἢ σχέσεως καὶ ἀναφορᾶς εἰς τινὰ τῶν Πατριαρ-
 χικῶν θρόνων, μὴ δυναμένων οὔτε τοῦ Ἀλεξανδρείας, οὔτε τοῦ
 Ἀντιοχείας, οὔτε τοῦ Ἱεροσολύμων, τῶν Ἀγιωτάτων Πατρι-
 αρχῶν, οὔτε ἄλλου τινὸς ἐκτεῖναι ἐπὶ τῇ Μονῇ ἅμα καὶ Ἀρ-
 χιεπισκοπῇ ταύτῃ, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐν αὐτῇ Πατράσι χεῖρα ἐξου-
 σίας, ἢ ζητῆσαι κατασπᾶσαι αὐτοὺς εἰς δουλαγωγίαν τινὰ ἢ
 ἔνωσιν μετὰ τινος Θρόνου πώποτε, τῶν κατὰ καιροῦ πνευμα-
 τικῶς προΐσταμένων τοῦ Οἰκουμενικοῦ τούτου Θρόνου, καὶ τῆς
 περὶ αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου ἀπαξιούντων, καὶ μὴ συγχωρούν-
 των γενέσθαι τοιοῦτό τι, ἢ ὅπως μειωθῆναι τὰ παντελεύ-
 θερα προνόμια τῆς Μονῆς ταύτης. Ὅ, δ' ἂν καὶ ὁποῖος τῶν ἀ-
 πάντων ἱερωμένος ἢ λαϊκός, ὁποιασοῦν τάξεως, καὶ στάσεως,
 καὶ καταστάσεως καὶ βαθμοῦ, πρῶτης, ἢ μέσης, ἢ τελευταίας,

καὶ ἐσχάτης κληρουχίας, τολμήσῃ καὶ ἐπιχειρήσῃ ποτὲ ἀθε-
 τῆσαι καὶ παραβῆναι, ἢ ὅπως διασεῖσαι καὶ παρτρέψαι τι
 τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθειμένων, ὁ τοιοῦτος, ὡς ἀλαζών, καὶ
 κακότροπος, καὶ καταφρονητῆς, καὶ ὀλίγωρος τοῦ παρόντος
 Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Συντάγματος καὶ Θεσπίσματος,
 ἀφωρισμένος εἴη παρὰ τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ζωοποιοῦ,
 καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει καὶ βουλῇ καὶ δυ-
 νάμει Θεοῦ, καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ πάσαις
 ταῖς πατρικαῖς καὶ Συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ἐνοχος τῷ
 πυρὶ τῆς γεέννης, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος. Εἰς γοῦν
 ἐνδειξιν ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν
 Σιγγιλιῶδες ἐν Μεμβράναις Γράμμα, καὶ καταστρωθὲν ἐν τῷ
 Ἱερῷ Κώδῃ, ἐδόθη τῇ Βασιλικῇ Μονῇ τοῦ Σιναίου.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ ΔΨΠΒ΄. κατὰ μῆνα Νοέμβριον Ἐπινεμή-
 σεως Α΄.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ
 Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

- + Ὁ Ἐφέσου Σαμουήλ.
- + Ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος.
- + Ὁ Νικομηδείας Θεόφιλος.
- + Ὁ Χαλκηδόνος Παρθένιος.
- + Ὁ Δέρκων Σαμουήλ.
- + Ὁ Προύσης Θεόφιλος.
- + Ὁ Κορίνθου Γαβριήλ.
- + Ὁ Δράμας Γρηγόριος.
- + Ὁ Χριστιανουπόλεως Ἱερεμίας.

SISMANOGLIO
MEGARO

ΔΟΣΙΘΕΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

Πατριάρχης τῆς Ἁγίας πόλεως Ἱερουσα- λήμ και πάσης Παλαιστίνης.

Διαλαμβάνει τὴ παρὸν Γράμμα, ὅτι διὰ τὴν ὑπόθεσιν ὁποῦ ἐσυνέβη ἀναμεταξὺ μὲ τοὺς Πατέρας τοῦ Σιναΐτας, και ἠκολούθησαν σκάνδαλα, τὰ ὁποῖα ἤξυρει ἕνα πρὸς ἕνα ὄλος ὁ κόσμος, ἐδῶ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ἐνωθέντες ἡμεῖς τε και οἱ πανιερώτατοι ἀδελφοί, ὅ,τε ἅγιος Ἀδριανουπόλεως και ὁ ἅγιος Τορνόβου, και μερικοὶ πατέρες, ὅ,τε πνευματικὸς και προηγούμενος κύρ Νικηφόρος, και ὁ κύρ Συμεών, και κύρ Ἀνατόλιος, και ὁ κληρὸς, και οἱ ἄρχοντες, και πολλοὶ ἄλλοι τῶν ἐνταῦθα, ἐδῶ εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἠύρομεν εὐλογον, ὅτι διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Ἁγίου Σινᾶ Ὁρους, και τῶν ἐκεῖσε ἐνασκουμένων Πατέρων, και ἀπλῶς εἰπεῖν ἐκεῖνου τοῦ Σεβασμίου Μοναστηρίου, νὰ ἔχη τὸ κύρος κατὰ πάντα τρόπον τὸ Συνοδικὸν τοῦ αἰοιδίμου Πατριάρχου κύρ Ἱερεμίου, ἡγουν ἡμεῖς και οἱ μεθ' ἡμᾶς Πατριάρχαι τῶν Ἱεροσολύμων, και ἡ περὶ ἡμᾶς Ἀρχιερατικὴ και πατρικὴ Σύνοδος, δὲν ἔχομεν μῆτε εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, μῆτε εἰς τοὺς Πατέρας τοῦ Μοναστηρίου ποτὲ καμμίαν ἐξουσίαν, ἢ δύναμιν νὰ πέρνωμεν ἀπὸ λόγου τους

τίποτε, ἢ κατὰ χρέος, ἢ κατὰ δωρεάν, μῆτε ἄσπρα, μῆτε ἄλλο τίποτα, μῆτε ποτὲ νὰ ἐξουσιάζωμεν τὸν Ἐπίσκοπον, ἢ τινὰ, ἢ πολλοὺς Πατέρας εἰς καμμίαν μας χρεῖαν, μῆτε Ἐπίσκοπον νὰ βάνωμεν, μῆτε νὰ εὐγάλλωμεν, μῆτε Ἡγούμενον, μῆτε ἄλλον τινὰ, παρὰ μόνον ἕνα και μοναχόν. Ὄταν Ἐπίσκοπος τοῦ Σινᾶ Ὁρους χρειασθῆ νὰ χειροτονηθῆ, νὰ ἐκλέγηται ἀπὸ τοὺς Πατέρας τοῦ Μοναστηρίου, χωρὶς ἡμετέραν εἶδῃσιν ἢ προσταγὴν, και νὰ εἶναι τοῦ Μοναστηρίου γνήσιος ἄνθρωπος, νὰ ἔρχεται μετὴν ἀναφορὰν τῶν Πατέρων εἰς τὸν Ἀποστολικὸν Θρόνον, και νὰ ψηφίζεται, και νὰ χειροτονῆται κατὰ τοὺς θεῖους ὄρους νομίμως και κανονικῶς, χωρὶς νὰ πέρνη ἀπὸ λόγου του ἢ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἢ ἄλλος τινὰς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Πατέρων και τῆς Συνόδου, ἢ διὰ χειροτονίαν, ἢ διὰ δωρεάν, ἢ πρᾶγμα, ἢ ἄσπρα, ἢ ἄλλο τίποτα, ἀλλὰ χειροτονούμενος πάντα και κατὰ πάντα τρόπον ἀδωροδοκῆτως, νὰ ἐπαναστρέφῃ εἰς τὸ Μοναστήριόν του, νὰ κυβερνᾷ γνησίως και καθολικῶς μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν τῶν Πατέρων Συνάξεως, τὸ Ἱερὸν ἐκεῖνο Μοναστήριον. Καὶ περὶ μὲν τῆς χειροτονίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ταῦτα ἐσυμφωνήσαμεν. Περὶ δὲ τῶν μνημοσύνων, ἐπειδὴ ἡμεῖς λέγομεν, ὅτι εἶναι κανὼν ἐκκλησιαστικὸς, ὅπου εἶναι ἡ χειροτονία εἶναι και τὸ μνημόσυνον, οἱ δὲ Πατέρες, μετὸ νὰ μὴ εἶναι ῥητῶς γραμμένον εἰς τὸ Συνοδικὸν τοῦ Ἱερεμίου, ἀμφιβάλλουσιν εἰς τὸν λόγον, ἐσυμφωνήσαμεν, ὅτι τοῦτο νὰ θεωρηθῆ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, παρόντων, τῶ Παναγιωτάτῳ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, οἱ παρευρεθέντες ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, και οἱ ἔγκριτοι τοῦ Κλήρου και τοῦ λαοῦ, ὁποῦ νὰ γίνῃ ἡ ἐξέτασις και ἡ ἀπόφασις χωρὶς τινὸς φιλοπροσωπίας, ἐν βάρει ἀλύτου ἀπορισμοῦ, και ἀναθέματος αἰωνίου. Καὶ μετὰ ταῦτα νὰ φροντίσωμεν νὰ γίνουν Γράμματα Συνοδικὰ, νὰ βεβαιώνουν και ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ πάντα τρόπον τὴν ἐλευθερίαν και τὰ προνόμια ἐκεῖνου τοῦ Ἁγιωτάτου Μοναστηρίου νομίμως, δικαίως τε και κανονικῶς, και ἔτι και διὰ τιμὴν, και διὰ σύστασιν τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενων Ὀσιωτάτων Πατέρων, και τοῦ Θεοφιλε-

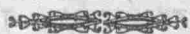
SISMANOGLIO
MIGANO

στάτου αὐτῶν Ἀρχιεπισκόπου, πρὸς ἀναίρεσιν καὶ λήθην τῶν συμβάντων σκανδάλων, ὅπως πάλιν οἱ ἀπανταχοῦ εὐρισκόμενοι Ὀρθόδοξοι χριστιανοί, νὰ ἔχουν εἰς ἐκεῖνο τὸ κατάσκιον καὶ Θεοβάδιστον Ὄρος τὴν πρέπουσαν τιμὴν καὶ εὐλάβειαν, καὶ εἰς πληροφορίαν βεβαίαν καὶ ἀληθινὴν τῶν Πατέρων, ἐδώσαμεν τὸ παρὸν Ἡμέτερον Γράμμα, ὑποσχόμενοι προσέτι αὐτοῖς, ἵνα ἐπιμεληθῶμεν διὰ πάντα τὰ εἰρημμένα, διὰ νὰ ὀδεύσουν μετὰ εἰρήνης κατ' ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ εἰς ὁδὸν εἰρήνης, εἰς δόξαν μὲν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔπαινον δὲ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, αἰσχύνην δὲ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, καὶ κοινοῦ τῆς Ἐκκλησίας πολεμίου.

Ἐδόθη ἐν Ἀδριανουπόλει **1690**, Ὀκτωβρίου **23**. Τέλος ἐπιθέντες τῷ παρόντι γράμματι, ἡμεῖς τε καὶ οἱ Πατέρες, καὶ οἱ παρευρεθέντες Ἀρχιερεῖς, καὶ ἅπας ὁ λαὸς, καὶ εἴ τις ἢ ἐκ τοῦ μέρους τῆς ἡμῶν Μετριότητος, ἢ ἐκ μέρους τῶν Πατέρων παραβῆ, νὰ εἶναι ἀφωρισμένος παρὰ Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος· ἂν ὁμως οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Σιναῖται Πατέρες δὲν στέρξωσιν εἰς τὰ ἡμῖν ἐνταῦθα συμφωνηθέντα, οἱ ἐνταῦθα Πατέρες νὰ εἶναι ἀνέγκλητοι.

† Ο ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΔΟΣΙΘΕΟΣ

ἀποφαίνομαι ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

(Ἐκ τῶν πολλῶν σωζομένων ὁμοειδῶν Γραμμάτων κατεχωρήθησαν μόνα τὰ ἀνωτέρω, τὸ μὲν ὡς τὸ νεώτατον τῶν Σιγγιλίων, τὸ δὲ ὡς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐκδοθὲν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μόνον ἱκανὸν νὰ κατασιγάσῃ πᾶσαν ἔνστασιν).

(Τ. Σ.)

Δηλοποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος ἐπισήμου Γράμματος ὅτι ὁ Θεοφιλέστατος ἡμῶν Ἰποψήφιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Κύριλλος, ὑπηρετῶν τὴν Ἱεράν ταύτην Μονὴν τοῦ Σιναίου Ὄρους μετὰ ζήλου ἀκαμάτου καὶ ἀπαραμίλλου ἀφοσιώσεως καὶ ἱκανότητος ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ μεταξὺ τῆς Σιναϊτικῆς ὁλομελείας τῷ **1840** ἔτει ἔλαβε καὶ τὸ μοναχικὸν τοῦ Σταυροφόρου Σχῆμα μετὰ πάσης τῆς ἀπαιτουμένης τάξεως καὶ τῶν εἰθισμένων κανονικῶν διατυπώσεων, καθὼς φαίνεται καὶ ἐν τῷ κώδικι τῆς Ἱεράς ταύτης Μονῆς. Ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἐπίσημον καὶ ἐνσφράγιστον Γράμμα ὑπογεγραμμένον παρὰ τῆς **I. Συνάξεως**, καὶ ἐδόθη τῇ αὐτοῦ Θεοφιλίᾳ.

Ἐν Ζουβανίᾳ **1859** Σεπτεμβρίου **17**.

(Ἰπογρ.) Ὁ Πρωτοσύγγελος Κύριλλος Δικαῖος. Ὁ Ἀρχιμανδ. Μακάριος. Ὁ Ἀρχιμ. Κωνστάντιος. Ὁ Πρωτος. Ἀγαθάγγελος. Νικηφόρος Ἱεροδιάκονος. Πανάρετος Ἱεροδιάκονος. Ἠλίας Σκευοφύλαξ. Καλλίνικος μοναχός.

† Ο ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΑΥΙΝΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τοῦ Μητροπολίτου Μολδαυίας πρὸς τὸν
Ἀρχιμ. Κύριλλον Φιστιτζίου.

Μαθόντες ὅτι σκοπεύετε ἵνα κατέλθητε εἰς Αἴγυπτον ὅπως ἐπισκεφθῆτε τὴν Ἱερὰν ὑμῶν Μετάνοιαν, τὸ Θεοβαδίστον Ὄρος τοῦ Σινᾶ, οὗ τὸ κλέος ἔσται ἀπαραμείωτον διὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἀσκουμένων Ὁσίων Πατέρων, δεομένων τοῦ ἐπ' ἐκείνου καταβάντος ἀνάρχου Πατρὸς ὅτε τὰς πλάκας τῆς Παλαιᾶς δέδωκε τῷ ἀγαπητῷ αὐτοῦ λαῷ τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ Προφήτου Μωϋσέως, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἀπαξάπνυτος τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος, ἐπικαλούμεθα καὶ ἡμεῖς τῶν πρὸς Θεὸν δεήσεων τῶν εἰρημένων Ὁσίων Πατέρων ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας. Γενῆτε οὖν διερμηνεῖς τῶν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τοῦ Ὄρους Σινᾶ αἰσθημάτων μας. Πρὸς πλείονα δὲ ἀποδείξιν τῶν τοιούτων ἐνεκρίναμεν ἵνα καὶ Σᾶς ἐξαποστείλωμεν τὸ ἐσώκλειστον ἔγγραφο, δι' οὗ ἀριδῆλως διατρανοῦται ἢ πρὸς Ἰμᾶς δικαία ἀγάπη καὶ εὐνοία, καὶ τοῦτο οὐχὶ διότι ἔχετε χρεῖαν συστάσεως ὡς ἀρκούντως ἀπολαμβάνοντες τῆς ἐμπιστοσύνης ἀπάντων τῶν ἐν Σινᾶ συναδελφῶν ὑμῶν Ὁσίων Πατέρων, τρανώτατα ἐχόντων δείγματα τῆς πρὸς τὴν Ἱερὰν ὑμῶν Μετάνοιαν ἀφοσιώσεως, ἀλλ' ἵνα ἀποδείξωμεν αὐτοῖς ὅτι ἀλάνθαστός ἐστι καὶ δεδικαιωμένη καθ' ὀλοκληρίαν ἢ ὑπὲρ ὑμῶν διαδοθεῖσα πανταχοῦ πολύπτερος φήμη. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Εὐχόμενοι δὲ ὑμᾶς καὶ αὐθις ἐγκαρδίως ἐσμέν

Τὴν 12 Μαρτίου 1859 Ἰάσιον.

Κατὰ Πνεῦμα Πατῆρ
† Ὁ ΜΟΛΔΑΥΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

Πατρικὸν καὶ Ἀρχιερατικὸν καθῆκον προτρέπει ἡμᾶς ἵνα προσενεγκώμεθα μετ' ἀπαραμίλλου ἀγάπης καὶ εὐνοίας πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Προεστῶτας τῶν ἐν τῇ Θεοσώστῳ ἡμῶν πατρίδι ἱερῶν ναῶν καὶ σκηνωμάτων. Ἐκ τοῦ καθήκοντος τούτου τοίνυν ὀρμώμενοι καταδεικνύομεν, ἵνα μὴ ἐν σιωπῇ παραλείψωμεν, ὅτι εἷς ἐκ τῶν ῥηθέντων προεστῶτων ὑπάρχει καὶ ὁ πρὸ μικροῦ καταβάς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀγαπητὸς ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος ὁ Σιναΐτης. Οὗτος ἐν ἔλω τῷ διαστήματι τῆς δεκαοκταετοῦς διαμονῆς του ἐνταῦθα, ὡς Ἠγούμενος τῶν Σιναΐτικῶν Μοναστηρίων, διέπρεψε μεταξύ τῶν λοιπῶν Ἠγούμενων ἐπὶ ἀμέμπτῳ διαγωγῇ, ὑγιᾶ φρονήσει καὶ ἀκαμάτῳ ζήλῳ. Ἀνεδείχθη δὲ εἰλικρινῆς καὶ ἄοκνος προστατῆς τῶν τε συμφερόντων τῶν ῥηθέντων Μοναστηρίων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἐκ τῶν ἐτέρων Ἱερῶν Σκηνωμάτων, διὰ τε τῆς ἀτομικῆς του ἰκανότητος καὶ διὰ τῆς ἀπεριγράπτου ἀφοσιώσεως καὶ αὐταπαρνήσεως δι' ὧν διεξῆξε τὰς διαφόρους ὑποθέσεις ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ, τύπος γενόμενος καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του.

Ἐγκρίνομεν ὅθεν ἵνα ἐκφράσωμεν τὰ χαρακτηρίζοντα τὸν ἄνδρα προτερήματα, ὅπως ταῦτα οὐ μόνον ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν διαμείνωσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς γραφίδος γνωστὰ γίνωσι τοῖς πᾶσιν. Οὐχὶ δὲ μόνον ἡμεῖς καὶ οἱ ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφοὶ Ἀρχιερεῖς τοιαῦτα διακηρύττομεν ὑπὲρ τῆς Πανοσιότητός του, ὡς ἐκ τῆς ἰδιαζούσης πρὸς αὐτὸν ἀγάπης καὶ εὐνοίας, ἀλλὰ καὶ οἱ προὔχοντες τῆς πατρίδος ἡμῶν οἱ γνωρίσαντες ἐκ τοῦ πλησίον τὴν Πανοσιότητά του, καθ' ἐκάστην ποιῶσι μνησίαν τοῦ ὀνόματός του. Ὅθεν ὡς ἐκ τούτου καὶ παρεκινήθημεν ἵνα ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδόμυχα ἡμῶν αἰσθήματα ἕνεκα τῶν προειρημένων ἀδιαφιλονεικῆτων προτερημάτων καὶ πλεονεκτημάτων του, δι' ὧν ἠύδοκίμησε πρεπόντως πρὸς τε τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν. Μάρτυρες δὲ κ' ψευδεῖς ἀπάντων τούτων ὑπάρχομεν ἡμεῖς αὐτοί τε ὡς καὶ οἱ

μεθ' ἡμῶν συνυπογράψαντες. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐξεδώκαμεν αὐθορμή-
τως τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἐνδειξιν.

Ἐν Ἰασίῳ τῆς Μολδαυίας 1859 τὴν 12 Μαρτίου.

(Ἵπογρ.) + Ὁ Μολδαυίας Σωφρόνιος.

Ὁ Πρίγκηψ Ν. Κονάκης Βογορίδης πρώην Καϊμα-
κάμης τῆς Μολδαυίας.

+ Μελέτιος Σάρδεων.

+ Καλλίνικος Χαριουπόλεως.

Ἀλέκος Βάλσας Λογοθέτης.

Στέφανος Καταρζῆς Λογοθέτης.

Λογοθέτης Κωστῖνος Καταρζῆς.

Πέτρος Ῥωσσέτος Λογοθέτης.

Λογοθέτης Γεώργιος Πελδεμάνος.

Ν. Α. Μαυροκορδάτος Χάτ.

Γρηγόριος Κρουπένσκης Λογοθέτης.

Πετράκης Ῥωσσέτης.

Ranagioti Balche.

Σκαρλάτος Ῥωσσέτος.

Νικόλαος Σουτζος.

Πρ. Ἀλ. Κ^{ου} Μουρούζης.

Π. Μαυρογένης.

Νικόλαος Μῆλος Λογοθέτης.

Κωνσταντῖνος Κάρπος.

Κωνσταντῖνος Νεγρούτζης Βόρνικος.

Γεώργιος Τάκης Ποστέλνικος.

ΑΝΑΦΟΡΑ

Τῶν Σιναϊτῶν πρὸς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντίου.

(Τ. Σ.)

Παραγιώτατε καὶ Θειότατε ἡμῖν Πάτερ καὶ Δέσποτα.

Ἐκ τῆς ἀποστολῆς ἐνταῦθα τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ
Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Κυρ Μακαρίου λαμβάνομεν νέας
ἀφορμὰς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Ἰμετέραν Θειοτάτην Πανα-
γιότητα. Ἐκπληρώσας νουνεχῶς καὶ μετὰ ζήλου τὰς κυριαρχι-
κὰς αὐτῆς ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας, καὶ τακτοποιήσας διὰ τῶν
θεσπεσίων αὐτῆς εὐχῶν τὰς ὑποθέσεις τόσον τοῦ Θεοβαδίστου
Ὁρους Σινᾶ διὰ τῆς συμπράξεως τῶν ἐκεῖθεν ἐλθόντων Πατέ-
ρων, ὅσον καὶ τὰς ἐνταῦθα ἐν Ζουβανίᾳ, ἐπιστρέφων ἔρχεται
πρὸς τὴν Ἰμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα διὰ νὰ καταθέσῃ
πρὸ τῶν ποδῶν τῆς τὸν φόρον τῆς κοινῆς ἀπάντων ἡμῶν τῶν
ταπεινῶν αὐτῆς δούλων ἀφοσιώσεως καὶ τῶν ὑποκλινῶν σεβα-
σμάτων. Προσφέροντες μετὰ βαθυτάτης ταπεινώσεως τὰς κα-
θομολογήσεις τῆς ἀπαρεγκλίτου ἡμῶν ὑπακοῆς, καὶ χάριν αὐ-
θις κηρύττοντες ἐπὶ ταῖς νέαις Αὐτῆς μερίμναις ὑπὲρ τῆς καλῆς
καταστάσεως τῆς γεραρᾶς ἡμῶν Μονῆς, καὶ τῆς ἀνέσεως καὶ
περιθάλψεως τῶν συνασκουμένων Πατέρων, ἔχοντες δὲ ἀείπο-
τε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς διαφόρους εὐεργεσίας ὅσας ἡ Σιναϊτικὴ
Ἀδελφότης ἀπήλαυσεν ἀπὸ τῶν πατρικῶν καὶ κυριαρχικῶν

SISMANOGLIO
MEGARO

ἐπιμελειῶν τῆς Ἰμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, οὐ διαλείπομεν κατευθύνοντες θερμὰς δεήσεις καὶ ἰκεσίας εἰς ὧτα Κυρίου Σαββαῶθ, ἵνα περιέπῃ τὸ ἱερὸν Αὐτῆς σκῆνος καὶ χαρίζεται ἔτη Μαθουσαλία ἐνισχύων Αὐτὴν πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ἱεροῦ σταδίου ὅπερ, ἀπὸ νεανικῆς ἔτι ἡλικίας μέχρι τῆς πρεσβυτικῆς ἤδη, ἀκαμάτως καὶ ἀξιοπρεπῶς διήνυσεν, εὐκλειαν ἅμα καὶ κάλχημα περιποιησαμένη τῷ Θρόνῳ τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῖς ἐφεξῆς διαδόχοις. Τοιαῦτα αἰσθήματα, Παναγιώτατε ἡμῶν Δέσποτα, καὶ τοιαύτας ἐφῆσεις εἶχομεν πάντοτε, καὶ οὕτως ἐξεφράσθημεν ἐν ταῖς συνομιλίαις ἡμῶν ἤδη μετὰ τοῦ Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κὺρ Μακαρίου, ἐξηγηθέντες πρὸς τὴν Πανοσιότητά του ὅτι, ἐὰν ἡ Ἰμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης, εἴτε ὡς ἔχουσα χρεῖαν συμβουλοῦ ἐκ τοῦ πλησίον ἐπὶ τῆς αὐτόσε διεξαγωγῆς τῶν τοῦ Σινᾶ ὑποθέσεων, εἴτε ὡς προβλέπουσα κηδεμονικῶς κατὰ τὸν ἀπαραμίλλον Αὐτῆς θεῖον ζῆλον, ἵνα μήποτε ἐν ὧρα καθ' ἣν ἤθελεν ἀνακαλέσει Αὐτὴν ἀπὸ τῶν γηίνων ὁ Κύριος, διαταραχθῆ ἡ ἁρμονία τοῦ ἱεροῦ Καταστήματος, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοιούτων προνοητικῶν βουλευμάτων διατεθῆ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ ἀπὸ τοῦδε διάδοχον τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς κανονικόν, διατηρουμένων τῶν προνομίων τῆς ἀπαραβίαστου ἐκλογῆς καὶ τῶν Σιναϊτικῶν ἐθίμων καὶ τάξεων, ἅπαντες ἐσμὲν ἔτοιμοι νὰ παραδεχθῶμεν ἀδιστακτικῶς τὴν γνώμην τῆς Ἰμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, ἥτις ἔχουσα ἐπὶ τούτῳ τὸ ἐνδόξιμον ἀπάσης τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος, ὑπάρχει πληρεξουσία ἵνα, καθ' ὅποιονδῆποτε ἂν ἐγκρίνη τρόπον ἐπισήμου Πράξεως, ἐξασφαλίσῃ τὴν διαδοχὴν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ συναδελφοῦ ἡμῶν Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Κυρίου Κυρίλλου Ἡγουμένου τοῦ Φιστιτζίου, οὐ τις τὴν ἱκανότητα καὶ τὸ σεμνοπρεπὲς πολλάκις ἐσύστησε πρὸς ἡμᾶς ἡ Θειοτάτη Αὐτῆς Παναγιότης, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐφάνη ὁ ἀνὴρ ἄξιος τῆς εὐνοίας τῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν συναδελφῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλει ἀνακουφισθῆ ἡ Ἰμετέρα Θειοτά-

τη Παναγιότης ἀπὸ τῶν κόπων τῆς κυριαρχικῆς διεξαγωγῆς τῶν Σιναϊτικῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ἄλλως θέλει προστατεύει ὡς γνήσιος καὶ ἀχώριστος ἡμῶν πατὴρ καὶ κυριάρχης, ἔς τ' ἂν ὁ Κύριος, εἰσακούων τῆς δεήσεως ἡμῶν, χαρίζεται αὐτῇ ζῶν καὶ υἰεῖαν.

Ταῦτα μὲν δουλικῶς κτλ.

1855, Μαΐου Ἐν Ζουβανίᾳ.

(Ἰπογρ.) Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀραστάσιος Δικαῖος
καὶ ἡ Σύναξις τῶν Πατέρων.

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ γράμματος δηλοποιούμεν ὅτι τὸν Ὀσιώτατον κὺρ Κύριλλον διορίσαντες κατὰ καιροὺς εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῆς ὑπὸ τὴν κανονικὴν ἡμῶν προστασίαν ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ, καὶ πολλὰ δείγματα λαβόντες τῆς ἀπαραμίλλου ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ ζήλου τῆς Ὀσιότητός του πρὸς τὸ γεραρὸν τοῦτο κατὰστημα, ἄλλως τε καὶ τὸ σεμνὸν καὶ ἀνεπίληπτον τῆς ἱερατικῆς αὐτοῦ διαγωγῆς, καὶ τὸ τίμιον καὶ νουνεχὲς περὶ τὴν διαχείρισιν καὶ οἰκονομίαν τῶν ἐμπιστευθέντων αὐτῷ μέχρι τοῦδε Σιναϊτικῶν πραγμάτων ἐκ πείρας πολυχρονίου ἐπιγνόντες, διὸ καὶ ἀποκατεστήσαμεν ἐσχάτως τὴν Ὀσιότητά του Ἡγούμενον τοῦ κατὰ τὴν Μολδαυίαν Σιναϊτικοῦ Μοναστηρίου Φιστιτζι ἐπιλεγομένου, ἤδη ἐπιβραβεύοντες εὐεργετικῶς τὰς πιστὰς αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις, ἰδίαις ἡμῶν χερσὶ προεχειρισάμεθα Ἀρχιμανδρίτην τοῦ Θρόνου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Σινᾶ, ἅμα δὲ κατὰ πρόβλεψιν ἡμετέραν ὑπὲρ τῆς μεθ' ἡμᾶς ἀρίστης διακυβερνήσεως τοῦ Ἁγιωτάτου τῆς Ἀρ-

χειρισκοπῆς Θρόνου, ἔχοντες ἐνδόξιμον ἐξ ἀναφορᾶς τῶν Ὀσιωτάτων Πατέρων τῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ Ἱεράς Συνάξεως, ἐν εὐχῇ καὶ εὐλογία τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἀναδεικνύομεν τὴν Ὀσιότητά του γνήσιον καὶ νόμιμον διάδοχον τοῦ Θρόνου τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Σινᾶ, ὄνπερ ἀναδειξάμενος ἐν καιρῷ χηρεύσεως, κατὰ τοὺς εἰθισμένους ἀνέκαθεν διὰ πράξεως κανονικοὺς τύπους, θέλει διεξάγει χειροτονηθεὶς ἐπὶ προόδῳ καὶ καλῇ ἀποκαταστάσει αἰείποτε τῶν Σιναϊτικῶν πραγμάτων, διατηρῶν ἀπαράτρεπτα πιστῶς τὰ προνόμια καὶ τὰς ἀρχαίας μοναστηριακὰς διατάξεις.

Οὕτω πεποιθότες ἐπὶ τὴν θείαν χάριν καὶ ἀντίληψιν ἣν οὐδέποτε διελίπομεν ἐπικαλούμενοι, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ βοηθὸς ἡμῖν ἐγένετο, ἀπολύομεν τῷ ρηθέντι Ὀσιωτάτῳ Ἀρχιμανδρίτῃ Κυρ Κυρίλλῳ καὶ μεθ' ἡμᾶς διαδόχῳ τοῦ Θρόνου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Σινᾶ τὸ παρὸν ἡμῶν ἰδιόχειρον ἔγγραφο, οὐ ἴσον ἐστείλαμεν καὶ πρὸς τὴν ἐν Σινᾶ Σύναξιν, ἵνα καταστρωθῇ ἐν τῷ ἐκεῖσε κώδικι.

αωνέ, κατὰ Σεπτέμβριον.

(Ἰπογρ.) ΠΡΩΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Τ. Σ.) καὶ διέπων τὰ τοῦ Σινᾶ Ἀρχιεπισκοπικῶς
Κωνσταντίας ἀποφαίνεται.

Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν αὐτογράφων γραμμάτων τοῦ αἰοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντίου πρὸς τὸν Ἀρχιμανδρίτην Κύριλλον Φιστιτζίου, νῦν Ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου.

1857, Ἰουνίου 3.

. . . Ἡ Μακαριότης του, ἀφ' ἧς ἀντέτεινες τῷ Μέντορι μετὰ τοῦ Νείλου καὶ τῶν ἄλλων ὅτε δὲν ἐδώσατε τὰ ἐπὶ λόγῳ δανείου, ὡς αὐτὸς, καὶ ἀντέστης εἰς τὴν θέλησιν ἧς τὴν ὑποταγὴν καὶ κατὰ τοῦτο πρὸς αὐτοὺς, ὡς δικαιωματικῶς ἐζήτηουν, φέρεται ἐξ ἐκείνου ἀδιάθετος, καὶ ἤρξατο νὰ ἀναμολχεύῃ τὰ ὅσα πρὸ 150 χρόνων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Σιναϊτῶν συνέβησαν ἀηδῆ, ὑποκινῶν καὶ ὑποσκάπτων τὰ τοῦ Σινᾶ προνόμια· ἀλλ' οὐ δυνήσεται ταῦτα ἤδη τρέχουσι. . .

1857, Ἰουλίου 19.

» Ἡ Μακαριότης του ὁ Ἱεροσολύμων ὅτι ἀθαιρέτως δέδωκε μουζακερὲν ὑπὲρ τῶν ζητουμένων, ὡς διεμήνυσεν ἡμῖν, γνωστόν μοι ἔκτοτε, καὶ ἀντεμηνύσαμεν ὅσα ἔδει· ἀλλ' ὅτι ἔλαβε καὶ τοὺς δύο τοῦ Ὁρους τοῦτο ἀμφίβολον· καὶ ἐὰν τοῦτο ἔγραψε πρὸς τὸν αὐτοῦ αὐτόσε καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ Μέντορος, εἶναι πρὸς ἐκδίκησιν, διότι ὅταν αὐτοὶ δέδωκαν τὰ δάνεια ἀντέστης αὐτῷ, διότι ἐφάντάσθη ὅτι τὸ αὐτόνομον Σίναιον καὶ οἱ Σιναϊτικὶ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούωσι καὶ νὰ ὑπόκεινται διότι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῶν χειροτονεῖται παρὰ τοῦ Ἱεροσου-

SISMANOGLIO
MEGARO

λύμων· και φθάσαντες πρὸ 150 χρόνων οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ Δοσίθεος και Χρῦσανθος, δυνάμει χρημάτων και κρυφίως τῶν Σιναϊτῶν κατέγραψαν και τὸ Σινᾶ εἰς τὰ Μπεράτια αὐτῶν, ὡς ὑπαγόμενον δῆθεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν, ὃ μυστικὸν ἐκ περιστάσεως ἀνεκαλύψαμεν, και ἐπὶ θανάτου δέον οἱ τότε Σιναϊτῆται νὰ κινηθῶσι δι' ἀναφορᾶς και παντὶ μέσῳ και τρόπῳ, δυνάμει και τοῦ Ἀκτιναμέ και τοῦ Μπερατίου τοῦ Σινᾶ, τοῦ ῥητῶς ἀπείργοντος σφοδρῶς ἵνα οἱ Πατριάρχαι οὔτε νὰ συμφύρῳνται παντελῶς εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Σινᾶ, ἐκτὸς τοῦ 'Ρετζου αὐτῶν Ἀρχιεπισκόπου, οὔτε νὰ ἐπηρεάζωσιν αὐτοὺς ἐπεμβαίνοντες. *Ἀνακαλύψαντες και ἔτι σοβαρότερα ραδιουργιῶν, ἃ ἐν καιρῷ θέλεις μάθει και φρίξει.*

Κατεπεῖγον ἄφευκτον πρὸς ματαίωσιν τῶν καταχθονίων σκοπῶν, ὡς ἐπιβουλευομένου τοῦ αὐτεξουσίου τοῦ Σινᾶ εἰς τὰ κυριώτερα, ἐκρίναμεν νὰ προλάβωμεν οὐδόλως ὀκνοῦντες, διὰ νὰ ἀσφαλίσωμεν και τὸ Σίναιον και τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτοῦ, και εἶθε ὁ Κύριος εὐδώσει τὸ ἐνεστῶς και μέλλον ὑπὲρ τοῦ Σινᾶ σωτήριοι ἡμῶν κίνημα « . . . »

Και παρακατιῶν.

Θεὸν δὲ ταπεινῶς ἐκτενῶς ἱκετεύομεν ὅπως προάξῃ κατὰ ῥοῦν εὐτυχῶς αἴσιον τὰ ἃ ἐνεργοῦμεν ὑπὲρ σωτηρίας ἐκ τῶν ἐπιβουλευομένων και ραδιουργούντων τὸ ἐλεύθερον τοῦ 'Ιεροῦ ἡμῶν Μοναστηρίου και τῆς εὐκλείας αὐτοῦ τε και τῆς τούτου Ἀρχιεπισκοπῆς.

1858, Ἰουλίου 29.

... Ταῦτα καθυποβάλλοντες ὑπ' ὄψιν Σου ἐκζητοῦμεν παρὰ Σοῦ, τέκνον, τὴν τούτων ἐκτέλεσιν, φιλοτιμούμενοι ἵνα ὑποδείξωμέν Σε παράδειγμα τοῖς πᾶσιν· ἄλλις ταῦτα πρὸς συνετοῦς και φιλοτίμους, και σιωπῶμεν.

1858, Σεπτεμβρίου 7.

... Τὴν δὲ Μακαριότητά του ἡμεῖς δὲν ἐστείλαμεν εἰς Ζουβανίαν, ἀλλ' αὐτὸς μᾶς προέτεινεν ὅτι « διὰ τὸ σύντομον τῆς θαλασσοπλοίας θέλω νὰ καταβῶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, και ἐκεῖθεν διὰ τῶν ἀτμοπλῶν τῶν ἀναχωρούντων κάθε ἐβδομάδα, διὰ τὴν Συρίαν, και ἐπιβάς εἰς ἓν τούτων παροδικῶς θέλει με εὐγάλει εἰς Ἰόπην. Καὶ ἐπειδὴ Γάζης ὦν ἐπὶ Μεχμεταλῆ ἐστάλην δι' ὑποθέσεις και κατέλυσεν εἰς Ζουβανίαν, ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ αὐτὴν πάλιν », και μάλιστα μᾶς ἐζήτησε και γράμμα πρὸς τοὺς Πατέρας. Τί ἐδυνάμεθα νὰ τῷ εἰπῶμεν; ὄχι, δὲν θέλομεν νὰ ὑπάγῃς εἰς Ζουβανίαν; τὸ δὲ ὃ ἐδώκαμεν γράμμα οὔτε τοῖς τὸ ἔδωκε, τοὺς διήγειρεν ὅμως σφοδρῶς κατὰ Ἠγουμένων.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐν Ζουβανία Σύναξιν.

1858, Αὐγούστου 20.

... Ἰδομεν ὅτι ὁ 'Ιεροσολύμων Σᾶς ἐπεσκέφθη μὲν, ἀλλὰ τὸ ὃ δὲδώκαμεν αὐτῷ ἡμῶν γράμμα κατὰ ζήτησίν του δὲν Σᾶς τὸ ἔδωκεν ὑποκριθεὶς ὅτι τὸ ἐλησμόνησε, προκρίνας νὰ φανῇ τρόπον τινὰ ὡς κυριαρχίαν ἔχων ἢ συστημένος πρὸς ἡμᾶς διὰ γράμματός μου· ματαιοφροσύνη τῶν τῆς 'Ιερουσαλήμ Πατριαρχῶν παλαιὰ και σκουριασμένη, δι' ἣν συνέβησαν πρὸς αἰσχύνην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν πολλά· τὸ δὲ μόνον αἰτιὸν ἐστὶ διότι τὸ Σίναιον, περιοίκους ἄλλους Ἀρχιερεῖς μὴ ἔχον, καθώριστα ἵνα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου, ὡς Μοναστηριακός, χειροτονῆται παρὰ μοναστηριακῶν Ἀρχιερέων. Ἀλλὰ τὸ ἱερὸν

SISMANOGLIO MEGAKO

Μοναστήριον τοῦ Σιναίου καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἐκτίσθη, καὶ βασιλικῶς, καὶ ἐκκλησιαστικῶς καὶ μάλιστα πολιτικῶς, ἀπὸ Μωάμεθ μέχρι ταύτης, κατὰ τὸ ὑψηλὸν Βεράτι αὐτόνομον ὑπάρχει καὶ ἀνεξάρτητον καὶ πρὸς τοὺς Πασάδες οὐδεὶς τῶν Πατριαρχῶν, διακελεύεται, δύναται νὰ ἐπεμβῆ καὶ νὰ συμφρῆθῃ εἰς τὸ Τούρι Σινᾶ καὶ τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ, εἰμὴ μόνον ὁ 'Ρεΐζης Ἀρχιεπίσκοπος αὐτοῦ. ἤκουσεν ἡ Μακαριότης του ὅτι ἐχάθη τὸ Βεράτι, καὶ ὑπὸ περιεργείας ἢ σκοποῦ ἠθέλησε νὰ μάθῃ ἂν ἠδυνήθημεν νὰ τὸ ἀνανεώσωμεν, ὅθεν ἶδεν ὅτι ὁ Ποιμὴν τοῦ Σινᾶ, ὁ διὰ ἐβδομήκοντα ἤδη χρόνων δουλεύων αὐτὸ, οὐ νυστάζει οὐδὲ καθεύδει, φροντίζων ὀλοψύχως ἐν ὅλῃ τῇ ὑπὸ γηρατίων ἀδυναμίᾳ του περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν προνομίων.

Τῇ αὐτῇ.

Ὁ Ἱεροσολύμων ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἤλθε βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν, αὐξάνων τὰς ἐν Δακίᾳ τοῦ Σινᾶ προσόδους, καὶ κατηγορῶν τοὺς ἐκεῖσε ἡμετέρους. Ἡμεῖς ὡς παλαιόθεν εὖρομεν οὕτω καὶ ἐξακολουθοῦμεν, δίδοντες τὰ Ἡγουμενικὰ πρὸς αὐτοὺς γράμματα κλπ.

Αὐτόγραφον ὑπόμνημα τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου

Κωνσταντίου, προσκεκολλημένον ἐν τῷ

Κώδηκι τοῦ Σινᾶ.

Ἀνέγνωμεν τὸ εἰς Ῥωσικὴν φράσιν μεταφρασμένον καὶ τυπωμένον ἐν Πετροπόλει, ἔτος 1840 περὶ τῶν ὀρίων (καὶ τοῖ ἀνωμάτων καὶ οὐ κατὰ δέουσαν ἀκρίβειαν) τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων Ἀγιωτάτου Θρόνου καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν Ἐπαρχιῶν φυλλάδιον, ὃ συνέθετο, τῇ ἐπιταγῇ τῆς Μακαριότητός του, ὡς γράφει, ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις γραμματικὸς Ἄνθιμος. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἠπορήσαμεν καὶ ἐλυπήθημεν ὅτι ἡ Μακαριότης του ἐπὶ τῶν αὐτοῦ ἡμερῶν ἐνέκρινε ν' ἀνανεώσῃ παλαιὰς πληγὰς ἐξηλκωμένας, συμβάσας, ὡς μὴ ὄφειλε, μετὰ κρότου τοσοῦτων λογομαχιῶν καὶ ποικίλων ἄλλων ἀηδιῶν, ἐν μέσῳ τῶν Πατριαρχῶν Δοσιθέου καὶ Χρυσάνθου τῶν Πελοποννησίων καὶ συγγενῶν, καὶ τῶν Σιναιτῶν ὑπὲρ τοῦ Σινᾶ, νομιζομένου ὡς ἐξαρτωμένου ἐξ αὐτῶν, καθὼς καὶ ἤδη ἡ Μακαριότης του κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα βαίνουσα, μετὰ τοσαύτην σιγὴν πρεπούσης ἡσυχίας περὶ κενῶν καὶ ἀνωφελῶν πραγμάτων, ἐν διαστήματι ἑκατὸν δεκαπέντε χρόνων, καὶ ὀκτὼ ἤδη Πατριαρχῶν τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ἐπαναλαμβάνουσα τὰ αὐτὰ τῶν σκανδάλων, ἐπέτρεψε νὰ τυπωθῇ τὸ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Σινᾶ, ὡς ἐπιδικτικὸν, Ῥωσιστι, πρὸς ἰδέαν καὶ ἐκείνων τῶν ὁμοπίστων μὲν, ἀλλ' ἑτερογενῶν, ὅτι καὶ τὸ Σίναιον καὶ οἱ Σιναιταὶ εἰσὶν ἐξαρτώμενοι καὶ ὑποκείμενοι, διὰ δὲ τοῦτο καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ἱεροδιάκονοι αὐτῶν, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Κυρ Ἀνθίμου, ὁδοιποροῦσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς χειροτονίαν.

Ὁ ἐκλεγόμενος κοινῇ τῇ ψήφῳ παρ' αὐτῶν τῶν Σιναιτῶν καὶ

SISMANOGLIO

οὐ παρ' ἄλλου, κατ' ἔθος κανονικὸν ἀρχαιότατον, ἀφ' ἧς ἐκτί-
σθη τὸ Ἱερὸν ἐν Σινᾷ Μοναστήριον, Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου,
ἀποστέλλεται, καὶ μὲν, παρ' αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τῷ λα-
βεῖν τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, ἀλλὰ κατὰ τὰς παλαιὰς
συνοδικὰς ἀποφάσεις, συμφώνως τῇ τοῦ Μεγάλου Ἰουστινιανοῦ
νεαρᾷ τῇ ἀναγνωσθεῖσῃ καὶ κυρωθείσῃ τῷ 1550 ἔτει παρὰ τοῦ
ἁοιδίμου Ἱεροσολύμων Γερμανοῦ, τῇ καὶ φυλαττομένη ἐν Σινᾷ,
ἣν ἀνέγνωμεν, ἵν' ὡς μοναστηριακὸς αὐτὸς, παρὰ μοναστηρια-
κῶν χειροτονῆται πρεπόντως, καὶ ἐν τούτῳ μόνῳ αὐτῷ ἴσεται
ἡ θρυλλομένη ἐξάρτησις ἢ κατ' ἰδέαν, ἄλλως δὲ καὶ κατὰ τὸ
πρᾶγμα, ἐλεύθερος Πατριαρχικῆς ὑποταγῆς.

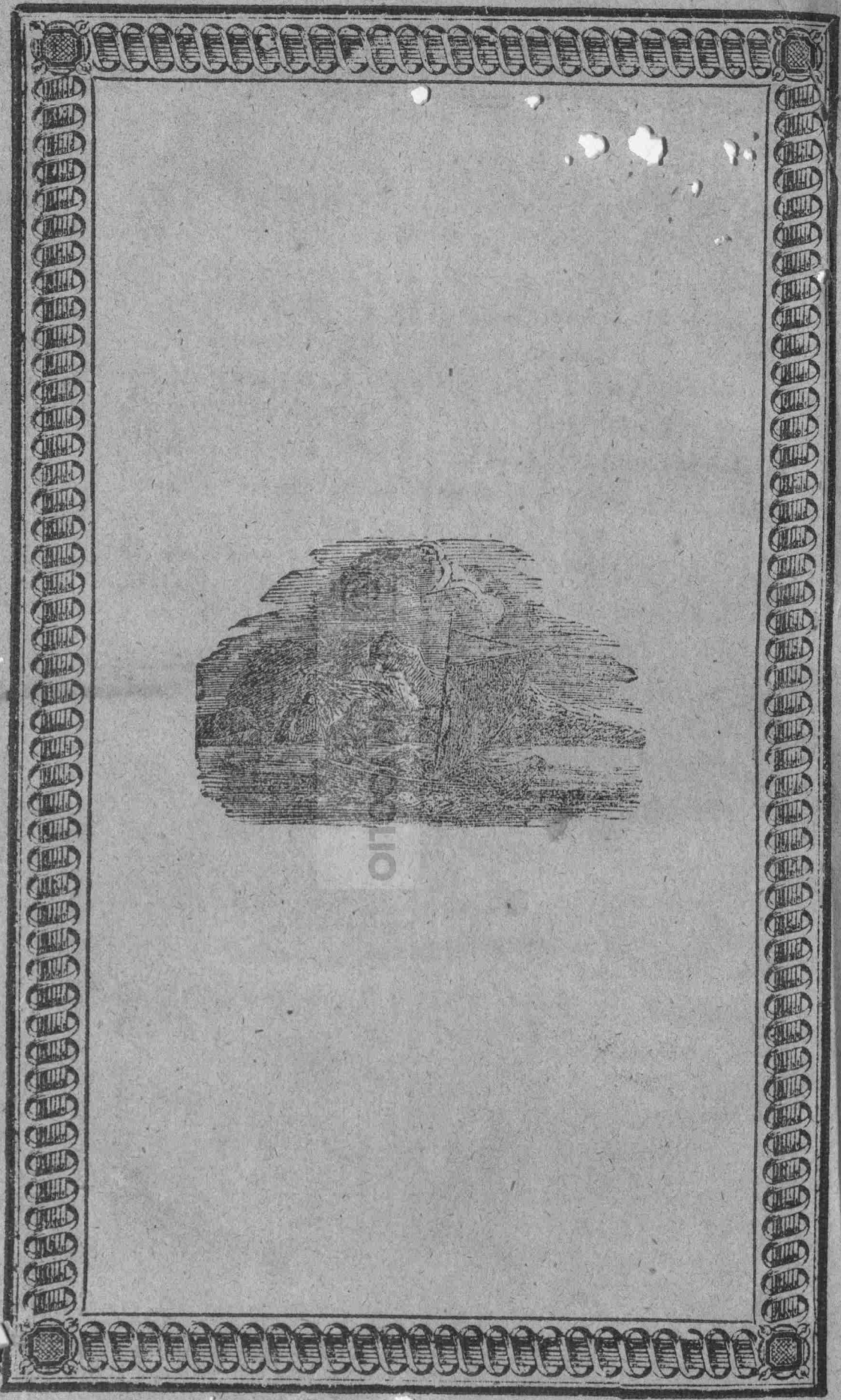
Τὸ οὖν Ἱερὸν ἐκεῖνο Ἰουσινιάνειον μοναστήριον, ἐξ ὅτου παρὰ
τοῦ εὐσεβοῦς αὐτοκράτορος ὠκοδομήθη ὑπάρχει ἐλεύθερον, ἀνε-
ξάρτητον, ἀδούλωτον, ἀκαταπάτητον, μηδενὶ πῶποτε τῶν Πα-
τριαρχῶν ὑποταγὴν, καὶ ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς κατὰ
τε τὰ τοσαῦτα πρεσβυγενῆ μακροῦ χρόνου Σιγγίλια, τὰ τὴν
αὐτοῦ ἀνεξαρτησίαν ἐμφαίνοντα, καὶ τὰ ὑψηλὰ θεσπίσματα
καὶ Βεράτια πρὸς τοὺς Σιναίτας τῶν τοσούτων Καλίφων, τῶν
δυναστῶν εἴτα τῆς Αἰγύπτου, Παλαιστίνης καὶ Συρίας Σουλ-
τάνων, ἀπὸ τοῦ πρώτου τοῦ θεμελιώσαντος τὸ Δεβλέτι Ἐγιου-
πιῆ, Γιουσούφ Σαλλάχ ἐδὶν, κοινῶς Σαλαδίνου, τῶν Σιρκασιῶν
ἐφεξῆς, καὶ τέλος τῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κραταιῶν
Σουλτάνων, ἀπὸ Σελήμ τοῦ πρώτου καὶ ἀκολουθῶς μέχρι τού-
του, τὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις Σουρουτίοις τῶν προνομίων σφοδρῶς
διακελεύοντα μετὰ τοὺς Σατράπας, Τοπάρχας καὶ ἄλλους, καὶ
αὐτοὺς τοὺς Πατριάρχας μηδὲν ἄπτεσθαι τοῦ Σινᾶ, ἢ συμ-
φύρεσθαι ἐν τῇ αὐτοῦ διοικήσει, ἐκτὸς τοῦ τῶν Σιναϊτῶν Ρεῖζου
Πάσ-πισκόπου· τὸ δὲ χαρακτηριστικώτερον τῆς ἀνεξαρτησίας
διατρανοῦται καὶ ἐκ τῆς σφραγίδος, ὅτι καθὼς περ ἡ Μακαριό-
της του καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Πατριαρχῶν εἰσὶν Ἀρχ-Σααπίδες,
οὕτω καὶ τὸ Σίναιον μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰσὶ Κύριοι σφρα-
γίδος, δι' ἧς ζητοῦνται καὶ ἐκδίδονται οἱ πρὸς τοὺς Σιναίτας
ὀρισμοί.

Ἐν ἡμέραις τοιαύταις πονηραῖς, ἐν αἷς ἠγέρθη, κρίμασι Κυ-
ρίου, λαίλαψ κραταιὸς ὁ τῶν ἑτεροφρόνων καὶ κακοδόξων κατὰ
τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅστις διακλονίζει τὰς καρδίας τῶν ἡμετέρων,
καὶ ἐπαπειλεῖ προβαίνων ἀκαθέκτως ἵνα διασαλεύσῃ καὶ αὐτὰ
τὰ θεμέλια τῆς πίστεως, καὶ ἐν αἷς ἡ διδασκαλία πρὸς τοὺς
μολυνθέντας, ἀδιαφόρους γενομένους περὶ τὰ θεῖα καὶ σεβαστά,
καὶ μισοῦντας ἐκ συνθήματος καὶ ἀποστρεφομένους ἱερεῖς καὶ
Ἀρχιερεῖς, ἐστι τῆς ἀτενοῦς ἡμῶν προσοχῆς τὸ προὔργιαίτερον,
ἐρωτῶμεν καλὸν ἄρα ἀντὶ ὁμοιοῦς ἀδελφικῆς καὶ ἰσχυροῦ συν-
δέσμου περὶ πολλῶν ἡμῖν τοῖς ἀρχηγοῖς ἱερῶν Κοινοβίων, ἵνα
διὰ τοῦ τύπου τοιούτων ματαίων καὶ περιττῶν ἐξάπτηται ψυ-
χρότης καὶ διάστασις καὶ τὰ μηδὲν καλὸν τίκτοντα πάθη καὶ
σκάνδαλα; Καλὸν ἄρα ἐγένετο ἵνα ἡ Μακαριότης του καταψυ-
χράνη τὴν ἡμῶν καρδίαν τὴν φιλοτίμως διὰ τοσούτων τεκμη-
ρίων ἐμφανίσασαν πρὸς τὸν ἱερὸν Θρόνον αὐτοῦ καὶ τὸν Πανά-
γιον Τάφον τηλικαύτην περιφλεγῆ θερμότητα;

Εἶησαν μὲν Θρόνοι, Κυριότητες καὶ πᾶν ἀγαθὸν μετὰ τῆς
αὐτοῦ Μακαριότητος, μεθ' ἡμῶν δὲ Θεός.

SISMANOGLIO
MEGARO

011